

UFO-DEBAT

ufo nyt

25. årg. Juli/Aug. 1983

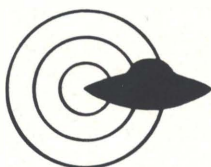
Nr. 4

**UFOer over flyvestation
Er UFOerne turister?
Radar-observationer
Foto fra Grønland**

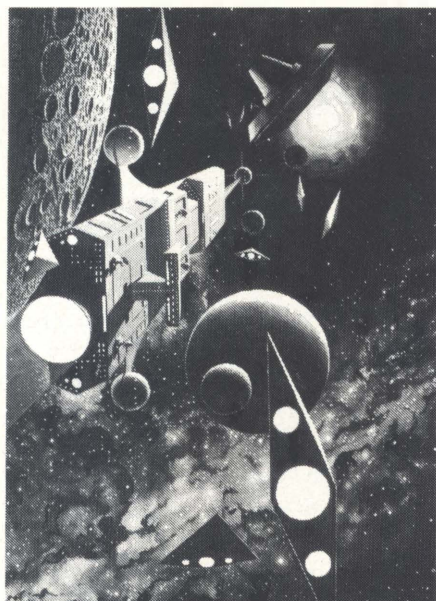
Abonnement 108 kr. årligt · Løssalg 22 kr. pr. nummer

ufo-nyt

25. årg. Juli/Aug. 1983 Nr. 4

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Artiklen side 30 omhandler UFOer som turister i verdensrummet, hvilket her er illustreret af Deszö Sternoczky.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:

SIDE

Leder: Data-mani	3
UFO-klassiker: Bentwaters-Lakenheath, 1956	4
Focus på UFOer: Diasserie og teksthefte	7
Indrapporteringer: Danmark	8
UFO-rapporter: Danmark	10
Indbinding af UFO-NYT	13
Observationer: Port Hope, Ontario	14
SETI: Er vi alene - alligevel	18
Nyt om Rex Heflin: GSW-analyse af billederne	24
Ny rapport fra SUFOI: Bortført	26
Serie: UFOer på film	27
Åge Skjelborg: På sporet af UFOnauten	29
Ufologi: Turist-teorien	30
Notitser: Kort fortalt	40
Danske fotosager: Opklaring og mystik	42
Bøger og tidsskrifter: Anmeldelser	45
SUFOIs detektor	48

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 108,- for året 1983) til SUFOI, giro 911 7725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 128,00.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Englerupvej 128, Sigersted, 4100 Ringsted.

FÆLLESABONNEMENT MED Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1983 plus DET UKENDTE, 5. årg., samlet koster kr. 192,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Dat konsulent: Per Andersen, Grøfthøjparken 155, 2. th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 1336.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lysøjgårdsvej 97 st. tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrom, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Repræsentanter på Sjælland:

Lars Bostrom, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Søren K. Larsen, Gasværksvej 12 A, 5. tv., 1656 København V. Tlf. (01) 22 07 83.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesseldam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Benny Gade, Gl. Stationsvej 6, NO, 6950 Ringkøbing. Tlf. (07) 33 00 45.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmcentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05 - 28 01 26.

UFO-NYT abonnement:

bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

DATA-mani...

Af Flemming Ahrenkiel

...»Hvorfor lander de ikke og kontakter os?« og »Hvad vil de her?«...

Disse to spørgsmål er nok de hyppigst stillede, når en diskussion drejer hen på emnet UFOer. For de fleste synes et af de mest ulogiske eller sværest fattelige aspekter ved UFO-sagen netop den manglende kontakt — vel at mærke en kontakt af mere »officiel« art. Besvarelsen af dette spørgsmål hænger helt afgørende sammen med det andet spørgsmål: Hvad vil de her, eller hvad er deres hensigter.

En del UFOloger kan blive temmelig ophidsede over, at man overhovedet kan tillade sig at stille sådanne spørgsmål — endsige prøve at filosofere over de mulige svar på tryk — og årsagen er, at akcepterer man disse spørgsmål som relevante, har man indirekte godtaget den opfattelse, at UFOerne er fartøjer af én eller anden art indeholdende intelligente væsener — og det er der jo aldeles ingen afgørende beviser for, vel!!

Alle UFOloger glæder sig over at kunne fortælle om alle de observationsdata, der i dag er blevet indsamlet i løbet af 35 års UFO-undersøgelser. Der er store dataarkiver med observationer, der tælles i tusinder. Disse ophobede data skal tjene til den *videnskabelige* behandling af hele fænomenet — objektive og statistiske undersøgelser, hvor fænomenet virkelig bliver analyseret.

Det er da også en fortræffelig idé — men hvilke af de i dag kendte videnskaber var mon blevet til noget, hvis forskerne ikke løbende — selv på det i begyndelsen spinkle grundlag — havde tilladt sig at spekulere lidt længere

frem end de indsamlede data måske umiddelbart kunne bære — havde tilladt sig at bruge forestillingsevnen eller et stænk løsslupent fantasi? Indsamling af data for data'enes skyld er gold og ufrugtbar adfærd!

Det kan være frustrerende gang på gang at høre om disse vidunderlige bunker af data — og samtidig have fornemmelsen af, at de for det meste kun anvendes til at slå skeptikerne i hovedet med. De gange, hvor disse data er blevet benyttet analytisk og konstruktivt (og her menes ikke blot til en beregning af så og så mange røde lys, så og så mange blå lys etc.) kan tælles på meget få fingre. I betragtning af hvor mange UFOloger, der betegner sig selv som både engagerede og »videnskabeligt orienterede« og som faktisk har mulighed for at udnytte de nævnte datamængder — ja, så er de indtil nu publicerede resultater beskæmmende.

Altså, kære UFOloger — i både indland og udland — kom ud af starthullerne, det er ikke det alt afgørende altid at skulle bære både livrem og seler. Løft hovederne fra EDB-strimlerne og giv tankerne og visioner lidt luft under vingerne — for I tvivler vel næppe på, at det fænomen I studerer faktisk eksisterer?

Af og til dukker der helt ubegrundede, usaglige og uvidenskabelige tanker frem i artikler, der behandler de i indledningen stillede spørgsmål. Helt uansvarligt bringes en sådan artikel i dette nummer af UFO-NYT under overskriften »turist-teorien«. Men vi advarer!! — den er helt uden videnskabelige og statistiske beregninger!

Bentwaters-Lakenheath, 1956

Af Kim Møller Hansen

»UFO-hændelsen den 13.—14. august 1956 ved Bentwaters og Lakenheath i det østlige England er den mest gådefulde og usædvanlige sag i radar-visuel samlingen. UFOets tilsyneladende rationelle, intelligente opførsel antyder en mekanisk opfindelse af ukendt oprindelse som den mest sandsynlige forklaring på denne observation«. — Condon Kommissionen.

Omkring klokken 21.30 opdagede sergent Whenry et uidentificeret radarmål på radaren på den engelsk-amerikanske flyvebase Bentwaters, der ligger 50 km øst-nord-øst for Ipswich. Radarmålet bevægede sig med en hastighed, der svarede til mellem 6.400 og 14.500 km/t og tilbagelagde en lige stræk-

ning på 65—80 km fra et sted omkring 40—50 km øst-sydøst for Bentwaters til et sted 25—30 km vest-nordvest. Radarmålet forsvandt fra skærmen efter 30 sekunders forløb. Det lignede ekkoet fra et normalt fly, bortset naturligvis fra den enormt høje hastighed.

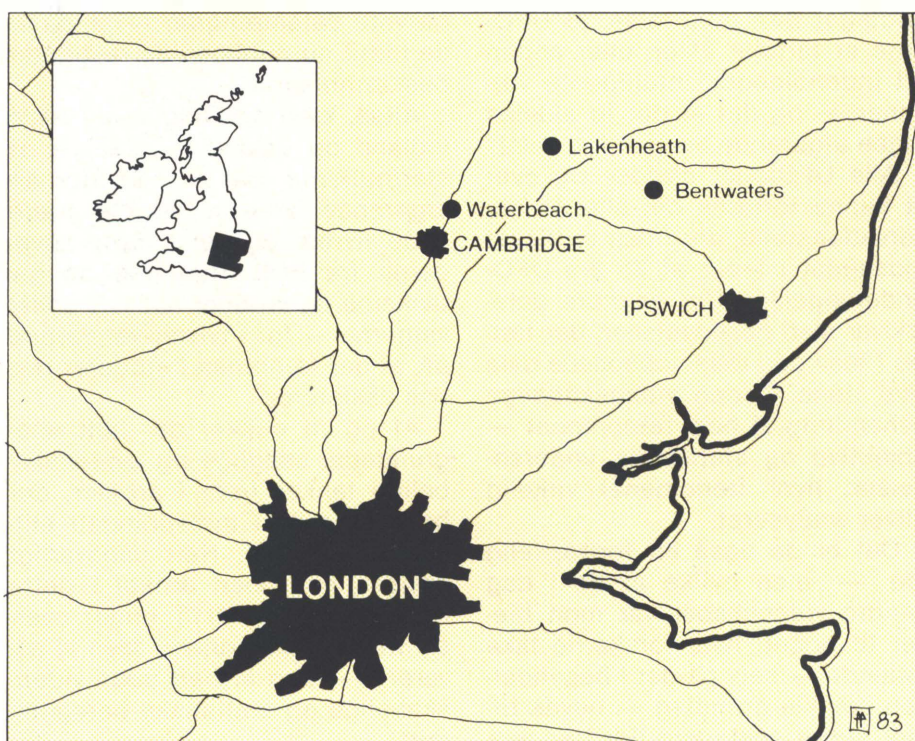
Senere samme aften klokken

22.00 blev der igen observeret et hurtigtgående mål på radaren i Bentwaters. Målet blev sporet over en strækning på 70 km fra et sted 50 km øst for basen. Målet var synligt i 16 sekunder. Hastigheden blev beregnet til at være et sted mellem 6.500 og 20.000 km/t!!! For hurtigt til at være et fly og for langsomt til at være et meteor. Også denne gang lignede radarekkoet det normale. Samtidig med dette observerede folk på selve Bentwaters flyvepladsen et uklart lys, der fløj lynhurtigt hen over flyvepladsen. Piloten i et C-47 transportfly, der i det samme passerede stedet, kunne se lyset tilsyneladende passere *under* flyet.

Flyet befandt sig i 1200 meters højde, og lysets flyvehøjde blev beregnet til at være mellem 600 og 900 meter.

Eftersom lyset forsvandt i vestlig retning, kontaktede Bentwaters den engelsk-amerikanske flyvebase Lakenheath, vest-nordvest for Bentwaters. Her rapporterede man også om en UFO-observation, men uoverensstemmelser i retning og højde gør identificering med Bentwaters-UFOet til rent gætteeri.

Lidt senere kom et lysende objekt på en sydvestlig kurs. Det stoppede brat op og strøg derefter mod øst og ud af syne. Dette blev bekræftet af såvel to radarer som personel ude på flyvepladsen. I den originale Blue Book rapport omtales dette således: »To radarsæt i Lakenheath, GCA-radar (Ground Controlled Approach) og RATCC-radar (Radar Traffic Control Center), og tre observatører på basen rapporterede således i al væsent-

lighed det samme«. Observatørerne sammenlignede objektets størrelse med en golfkugle i udstrakt arm.

Observationsberetningerne lader formode, at der blev set mindst to objekter over Lakenheath. På et tidspunkt søgte objekterne sammen og fløj i formation. Under disse observationer registrerede Lakenheath Radar Traffic Control Center et objekt 27 km øst for basen. Det foretog rektangulære kursændringer med en hastighed på omkring 960—1300 km/t. Objektet stoppede brat og satte i gang med en utrolig hastighed.

Omkring midnat, medens observationerne var på det højeste, blev chefen for radarovervågningen på RAF-basen i Neatishead kontaktet. Han foranledigede straks en De Havilland Venom natjager opsendt fra den nærliggende jagerbase, Waterbeach, 35 km sydvest for Lakenheath.

Venom-jageren blev ledt på sporet af et uidentificeret radarmål, der imidlertid forsvandt. Et nyt radarmål dukkede op over Bedford, lige nord for Cambridge. Radar-kontrollen i Neatishead ledte Venom-jageren mod det nye radarmål, og kort efter kunne navigatøren i jageren se det uidentificerede objekt på flyets egen radar. Objektet var foran flyet. Umiddelbart efter meddelte piloten, at målet var forsvundet fra radarskærmen. Radar-kontrollen i Neatishead kunne nu se radarmålet bag flyet. Objektet så ud til at følge flyet, hvorefter det tilsyneladende stoppede. Endnu en Venom-jager blev sendt op. Begge fly måtte imidlertid vende hjem til Waterbeach med uforrettet sag — det uidentificerede radarmål var simpelthen forsvundet i den blå luft!

Helt frem til klokken 3.30 den 14. august blev der sporet ukendte radarmål på radaren i Lakenheath.

En sag dukker op

Det amerikanske luftvåbens UFO-studium udført af et hold videnskabsmænd under ledelse af dr. Edward U. Condon — og derfor kaldet Condon-kommissionen — fik kendskab til observationerne i Bentwaters og Lakenheath i sommeren 1968. Kommissionen modtog et brev fra en mand, som havde gjort tjeneste på radarstationen i

We saw the UFO

IN The UFO Conspiracy (Spectrum, March 19) you state that the Lakenheath incident was thoroughly investigated by Philip Klass of Aviation Week. How is it that I, one of the main participants, was never approached?

I was chief controller at the main radar station in Norfolk on the night in question. My duties were to monitor the radar picture and to scramble the battle flight, who were on standby 24 hours a day, to intercept any intruder of British airspace not identified. I remember Lakenheath ringing to say there was something "buzzing" their airfield circuit but they couldn't see what it was. I scrambled a Venom night fighter from the battle flight and my controller in the interception cabin took over control of it. The interceptor cabin crew consisted of one fighter controller (an officer), a corporal, a tracker and a height reader. That is, four people as well as myself, could see the object on our radar.

HQ Fighter Command was kept in the picture and a full report made. A senior officer from Air Ministry came down and interrogated me and others. We were told not to discuss it and for 22 years I have kept silent. What puzzles me is, how did the story, garbled as it was, come out?
F H C Wimbledon (RAF rettd)
Guildford

Lakenheath i 1956. I brevet gav han mange detaljer fra de begivenheder, som fandt sted 12 år tidligere, men kunne mærkeligt nok hverken huske observationsdagen eller månen. Gordon David Thayer, som

undersøgte radarobservationerne for Condon-kommissionen, skrev en detaljeret rapport om sagen. Rapporten blev bl.a. offentliggjort i september 1971 i det ansete tidskrift »Astronautics & Aeronautics«. Som kilde benyttede Thayer bl.a. de originale kortfattede rapporter fra Bentwaters skrevet umiddelbart efter hændelserne og senere arkiveret i Projekt Blue Book. Disse rapporter er forvirrende læsning bl.a. på grund af en sammenblanding af engelsk sommertid og normaltid. Thayer har i det store hele kun brugt disse rapporter til sin rekonstruktion af begivenhederne ved Bentwaters. De mere dramatiske hændelser ved Lakenheath er rekonstrueret på baggrund af oplysningerne i det tilsendte brev — selv om der er flere uoverensstemmelser mellem de 12 år gamle oplysninger i brevet og de originale rapporter.

Kritiske røster

Der er fra flere sider rejst berettiget kritik og tvivl omkring hændelsesforløbet og en lang række detaljer, således som Thayer fremlægger dem i sin rapport.

Radareksperter E. P. Hall, der har været direkte involveret i opstillingen og betjeningen af en lang række radarer i Storbritannien, siger bl.a.: »Vi har altid haft megen vrøvl med falske radarekkoer langs vores østkyst... Temperaturinversio-

På den begivenhedsrige nat mellem den 13. og 14. august 1956 blev de uidentificerede radarmål registreret i Bentwaters på en GCA-radar af typen MPN-11A og i Lakenheath på en RATCC-radar af typen CPS-5 samt en GCA-radar af typen CPN-4. I Neatishead benyttede man radarskærme af typen AMES Type 7. Det viste foto er fra Toronto Center (Canada).

På dette ældre billede fra Toronto Center (Canada) ses forrest to GCA finale scoper (GCA = Ground Controlled Approach) af den type som også blev anvendt af Royal Air Force (RAF). På næste pult ses foroven et GCA search scope.

ner (hvor et varmt luftlag ligger over et koldt luftlag) forårsager, at vore radarer ofte viser hvert eneste skib i Den Engelske Kanal. Flokke af trækkende gæs, ænder og andre fugle er også årsag til mange falske radarekkoer. Hall er iøvrigt fuldstændig uimponeret over radarekkoernes »usædvanlige« opførsel på radarskærmene i Bentwaters og Lakenheath. For ham er det en velkendt oplevelse!

Der var faktisk tegn på unormal udbredelse af radarbølgerne på observationsnatten. Den 13. august mellem klokken 21.30 og 22.15 sporede radaren i Bentwaters en stor gruppe svagt afgrænsede radarmål, der fløj i omtrent samme retning som de herskende vinde på det pågældende tidspunkt. To T-33 jettræningsfly fra 512. Jagersquadron med premierløjtnanterne

Charles V. Metz og Andrew C. Rowe blev sendt op. De gennemsøgte luftrummet nordøst, øst og sydøst for Bentwaters i omkring 45 minutter, men fandt intet. Til gengæld meddelte piloterne, at de kunne se en klar stjerne lige over horisonten øst for Bentwaters — en stjerne som observatørerne på jorden kan have troet var et UFO. Løjtnant Rowe fortalte også, at et fyr omkring byen Orford blinkede gennem en lavtliggende dis langs den engelske østkyst.

Radareksperten C. A. Fowler fik tilsendt Thayers rapport og fortalte, efter gennemlæsningen, til UFO-skeptikeren Philip Klass, at falske radarmål er ret almindelige. Han tilføjede, at han var »forbavset over, at »Astronautics & Aeronautics« vil offentliggøre sådan noget vås.»

Philip Klass mener, at de visuelle

observationer meget vel kan skyldes meteorsværmen Perseiderne (der havde maximum på dette tidspunkt), der således er blevet fejlførtolket. En anden UFO-skeptiker afdøde dr. Donald Menzel skrev i bogen »UFOs — A Scientific Debate«, at det uidentificerede radarmål, der tilsyneladende forfulgte Venom-jageren, skyldtes et radarsignal, der prellede af mod flyet, ramte et uidentificeret mål på jorden og derefter ramte flyet igen. De to radarmål på radarskærmen i Neatishead var således et direkte ekko fra flyet og et forsinket ekko fra flyet via jorden.

Afslørende vidneudsagn

Den 19. marts 1978 offentliggjorde London »Sunday Times« en artikel om sagen skrevet af UFOloguen Ian Ridpath. Han omtalte både Gordon Thayers efterforskning samt sagens dunkle punkter som beskrevet i Philip Klass' bog »UFOs Explained«. Artiklen fik et nyt vidne frem af busken.

Pensioneret officer i det britiske flyvevåben Freddie Wimbledon fra Guilford i Surrey reagerede på artiklen ved at skrive et læserbrev til både »Sunday Times« og »Flying Saucer Review« (FSR). Ridpath fik derefter nærmere kontakt med Wimbledon, og under deres korrespondance kom der oplysninger for dagen, som sætter Bentwaters-Lakenheath sagen i et helt andet lys.

Wimbledon fortæller bl.a.: »... Jeg var chef på hovedradarstationen i Norfolk (Neatishead) den pågældende nat. Min opgave var at overvåge radarbilledet og at sende jagerfly op i tilfælde af, at et fjendtligt fly skulle trænge ind i britisk luftrum... Jeg mødte til tjeneste klokken 23.00 den 13. august og officeren, som jeg afløste, rapporterede ikke noget usædvanligt... Jeg husker, at Lakenheath telefonerede for at fortælle, at der var noget som »generede« deres flyveplads, men de kunne ikke se, hvad det var. Jeg sendte en Venom-jager fra min kampgruppe op og vores radaroperatør ledte flyet på sporet af objektet. Kort efter meldte piloten: »Kontakt«, og umiddelbart efter lød det »Judy«, hvilket betød, at navigatøren i Venom-jageren selv havde objektet klart og tydeligt på radaren og derfor ikke

De Havilland Venom natjager, der blev sendt ud på UFO-jagt fra basen i Waterbeach.

behøvede videre hjælp fra os. Få sekunder senere dukkede objektet op bag flyet, og piloten meldte: »Mistet kontakten, behøver hjælp!«. Han fik at vide, at radar-målet nu befandt sig bagved ham, og jeg sendte endnu en Venom-jager op. Før det ankom, forsvandt objektet, idet det tydeligvis steg med stor hastighed uden for vor højderadars rækkevidde... Forsvarskommandoen blev draget ind i billedte, og en fuldstændig rapport blev udarbejdet. En officer fra forsvarsministeriet kom og interviewede os. Vi blev bedt om ikke at nævne episoden, og i 22 år har jeg holdt min mund. Det, der undrer mig, er, hvorledes historien, fordrejet som den er, kom frem?... Jeg er særdeles mistænksom overfor mange facetter i de første rapporter fra radaroperatørerne i Bentwaters og Lakenheath. I det område vrimer det med falske radarekkoer. Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, at forskellige falske radarekkoer kan minde om et fly med en hastighed på mellem 80 miles og adskillige tusinde miles i timen... Tilbage er det faktum, at mindst 9 personer på jorden og to piloter havde opmærksomheden rettet mod et objekt, der var tilstrækkeligt »fast« til at fremkalde et radarekko.»

Wimbledon påpeger desuden, at så vidt han husker, så piloten på Venom-jageren ikke det uidentificerede objekt. Det blev kun set på radar. Thayers rapport betegner Wimbledon i det store hele som ren ønsketænkning, ligesom sagens akter i Blue Book arkiverne er behæftet med fejl og mangler.

Freddie Wimbledon mener, at det kun er radarmålet, som blev forfulgt af Venom-jageren, der forbliver uidentificeret, men vil heller ikke udelukke, at dette mystiske radarmål var forårsaget af atmosfæriske forhold eller måske endda tilstedeværelsen af et fjendtligt fly.

Ud fra de foreliggende oplysninger er det således ikke klart, om Bentwaters-Lakenheath sagen stadig kan betegnes som »en af de mest gådefulde og usædvanlige radarvisuelle sager.« □

Kilder: Side 17.

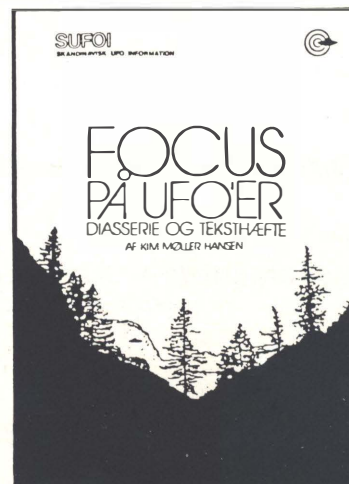
Nyhed fra SUFOI

FOCUS PÅ UFO'er

Diasserie og teksthefte
Af Kim Møller Hansen

Mange af UFO-NYTs læsere har ved flere lejligheder givet udtryk for, at de var interesseret i at købe nogle af de UFO-fotos, der bringes i UFO-NYT. Nu er chancen her...!

Diasserien består af 36 dias (24x36 mm) og fortæller om udvalgte klassiske udenlandske og danske UFO-observationer og UFO-fotos samt giver en orientering om SUFOIs udforskning af UFO-fænomenerne. Diasserien »Focus på UFO'er« giver således en generel indføring i en del af problematikken omkring UFO-fænomenerne.

FOCUS PÅ UFO'ER sætter focus på:

- Kenneth Arnolds observation
- Project Blue Book
- UFO-klassikeren McMinnville 1950
- UFO-klassikeren Trindade, 1958
- UFO-klassikeren Socorro, 1964
- Saas-Fee, Schweiz 1975
- New Zealand 1978
- Computeranalyse af UFO-fotos
- Evald Hansen Maarup, 1970
- SUFOIs rapportindsamling
- Projekt UFO-DATA
- SUFOIs udadvendte aktiviteter

Tekstheftet er på 30 sider og indeholder foruden fyldige billedtekster med henvisninger også en omfattende litteraturliste, hvor man kan finde uddybende litteratur om emnet og dets mange spændende aspekter.

UFO-billederne i »Focus på UFO'er« er udvalgt af SUFOIs Fotoafdeling i nært samarbejde med SUFOIs Efterforskningsafdeling. De udvalgte fotos hører til blandt de mange tusinde formodede UFO-fotos, der er taget gennem årene verden over. SUFOI har et udbredt samarbejde med alle væsentlige udenlandske UFO-organisationer og har derfor kunnet fremskaffe veldokumenterede og pålidelig oplysninger om også de udenlandske fotos i serien.

Diasserien blev udarbejdet i efteråret 1982 og har siden november 1982 været anvendt med succes på mange danske skoler som led i emnearbejder om UFO'er.

Underviser du på en skole, højskole eller et folkeuniversitet — eller har du tænkt dig at starte en studiekreds — eller vil du overraske venner og bekendte med et lille lysbilledforedrag om dette spændende emne... ja, så er FOCUS PÅ UFO'ER lige sagen!

Prisen er kun **kr. 200,-** + kr. 10,- (porto og ekspedition).

Bestilling foretages ved at indbetale beløbet til:

**SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte, Giro 9 11 77 25**

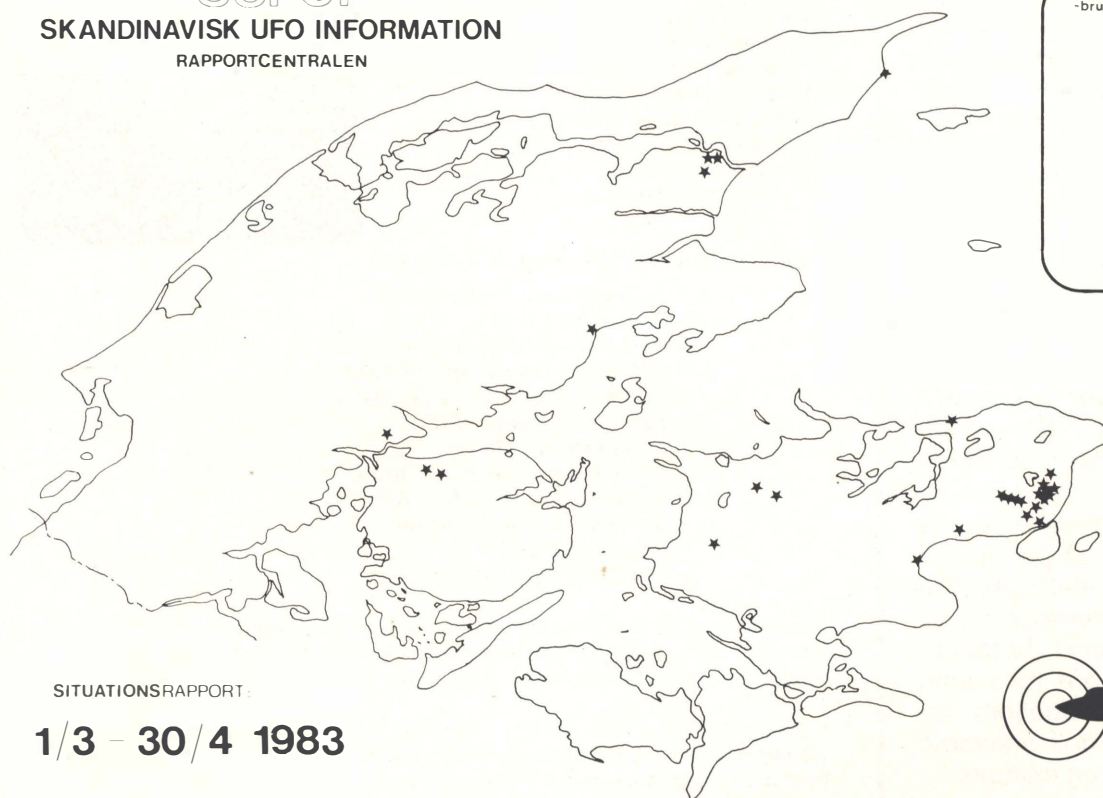
Mærk modtagerdelen »FOCUS PÅ UFO'ER«.

Oplaget er begrænset, og vi gør opmærksom på, at ekspeditionstiden kan være op til 3 uger, da vi ved mange bestillinger må forøge oplaget.

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

SUFOI SKANDINAVISK UFO INFORMATION RAPPORTCENTRALEN

KLASSIFIKATION -bruges ved årsopgørelsen

- △ NL . 1
- ▲ NL . 2
- DL . 1
- DL . 2
- NO . 1
- ◆ NO . 2
- NO . 3

IKKE KLASSIFI-
CERET 2 MDRS.
★ STATUS
DETTE
TEGN VIL
ANGIVE HVOR-
FRA I LANDET
VI MODTAGER
INDBERET-
NINGERNE....

SITUATIONSRAPPORT

1/3 - 30/4 1983

SUFOI/ufo nyt

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden de-
taljer.

NO.1.
Nærobobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set
inden for en afstand af 150 meter
eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstræk-
ning med synlig form.

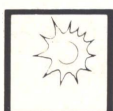
DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning
med synlig form.

NO.2.
Nærobobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige ef-
terlader tegn på at have været der
- såsom landingsmærker, stråling,
beskadiget vegetation, elektriske
forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der
ses efter solnedgang. Iagttageren
kan ikke sige, hvor langt væk lyset
er. Lysene kan være konstante,
blinkende eller roterende. Lysene
kan bevæge sig støt, fare omkring
eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller fle-
re fænomener, der ses efter sol-
opgang. Iagttageren kan ikke sige,
hvor langt væk fænomenet er. Det
kan bevæge sig støt, fare omkring
eller hænge stille.

NO.3.
Nærobobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet -
som i NO.1., hvor der er iagttaget
væsener eller skikkelser inde i el-
ler i umiddelbar nærhed af fæno-
menet.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. marts til 30. april 1983

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
22-10-82	17.42 DNT	ca. 30 sek.	7000 Fredericia	1	rød/gul/turkisgrøn matsort	fly
19-12-82	15.40 DNT	1 sek.	5466 Asperup	1	hvid	
22-12-82	ca. 15.45 DNT	2 min.	5464 Brenderup	2	hvid/blå	
26-12-82	ca. 11.00 DNT	2-3 min.	2820 Gentofte	2	rød/hvid	
22-01-83	21.15 DNT	1 min.	4450 Jyderup	2	sort/rød/gul/blå	
24-02-83	21.00 DNT	5 min.	9000 Aalborg	2	rød	
28-02-83	21.30 DNT	30 sek.	2840 Holte	1	gul	
02-03-83	20.10 DNT	ca. 1 min.	3360 Liseleje	1	rød	
04-03-83	23.55 DNT	1 min.	1366 Kbh. K.	1	sølv	
06-03-83	14.30 DNT	5-10 min.	4200 Slagelse	1	hvid/rød	
07-03-83	22.24 DNT	1 min.	2800 Lyngby	2	rød	Venus
07-03-83	22.24 DNT	1 min.	2800 Lyngby	1	rød	
07-03-83	ca. 22.30 DNT	30 sek.	2800 Lyngby	2	rød/hvid	
07-03-83	ca. 22.30 DNT	1-2 min.	2800 Lyngby	1	rød	
07-03-83	22.30 DNT	2 min.	2800 Lyngby	2	rød/gul/hvid	
11-03-83	19.15 DNT	5 min.	4440 Mørkøv	1	gul/hvid	
11-03-83	19.15 DNT	3 timer	2635 Ishøj	5	gul	
11-03-83	ca. 20.30 DNT	ca. 10 min.	9260 Gistrup	2	rød/hvid/blå	
12-03-83	19.15 DNT	2 min.	9900 Frederikshavn	2	gullig	
12-03-83	19.45 DNT	2 timer	2730 Herlev	2	hvid	
26-03-83	ca. 22.40 DNT	ca. 10 min.	2000 Kbh. F.	3	hvid	Venus fly
04-04-83	23.27 DST	4-5sek.	4600 Køge	2	hvid	
12-04-83	22.30 DST	5 sek.	8000 Århus C	3	hvid	
20-04-83	ca. 22.30 DST	1 time	2740 Skovlunde	2	orange	
21-04-83	ca. 01.00 DST	2 timer	2740 Skovlunde	2	orange	
21-04-83	23.10 DST	30 min.	2750 Ballerup	flere	hvid	
24-04-83	ca. 01-05 DST	15 sek.	9000 Aalborg	2	hvid/blålig/rød	

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

HAR De set et UFO kontakt Deres lokale områdeleder se side 3

SER De et UFO kontakt SUFOIs Alarmcentral (06) 19 88 90

HUSK

at SUFOI stadig sælger en let læselig bog, der giver en saglig og ajourført redegørelse for, hvad vi i dag ved om UFO-fænomenerne.

Sherman J. Larsen:

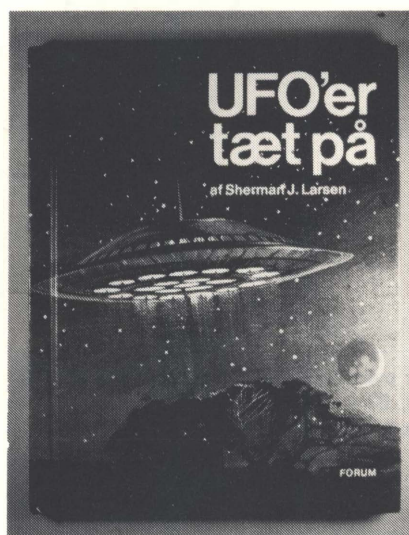
UFOer Tæt På

92 sider, rigt illustreret

pris kr. **74,70**

Udgivet i samarbejde med SUFOI.

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet plus kr. 7,00 (ekspedition/porto) til giro 911 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive »UFOer Tæt På« på modtagerdelen.

Bestil Deres abonnement på UFO-NYT direkte på telefon (03) 61 87 38 — svarer normalt i dagtimerne indtil kl. 20.

UFO-RAPPORTER

DANMARK

Af T. Birkeholm og J. Bengtvig

Når flere observatører ser det samme fænomen fra to positioner — med 10 km's afstand — og samtidig har telefonisk kontakt under det meste af observationen, regner de fleste sagen for absolut værd at undersøge. Når der oven i købet er tale om et fænomen, der er i stand til at drive gæk med militære jagerfly, radarpersonel og andre militære og civile vidner — ja, så vil selv garvede UFO-interesserede spidse øren!

Spændende nordjysk observation tages op igen!

Den 6. juli 1976 omtalte Aalborg Stiftstidene (1) en serie UFO-observationer aftenen før fra Flyvestation Aalborg. Kilden var vagthavende assistent, en oversergent. Specielt den førstnævnte observation fangede SUFOI's interesse. Ifølge avisen havde en mand fra Støvringkanten set en lysende genstand over Frejlev syd for Aalborg. Lyset blev også observeret fra flyvestationen. Der var ikke noget sikkert spor på radarskærmen, men man mente at kunne udelukke et fly.

Disse oplysninger tydede på en enestående begivenhed på dansk område — en mulig radarvisuel observation! SUFOI satte straks flere medarbejdere i gang med at undersøge sagen, og her følger en detaljeret beretning:

Observationstidspunkt:

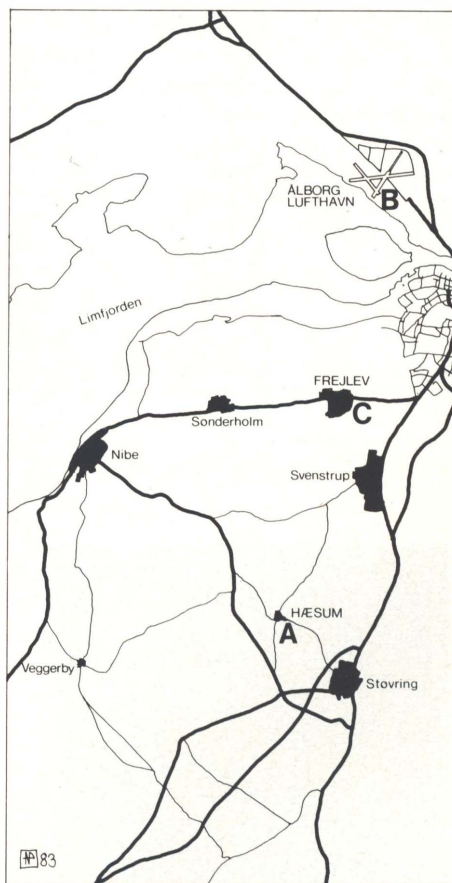
Den 5. juli 1976, fra ca. kl. 22.30 til kl. 22.50.

Observationssted:

Hæsum, 9530 Støvring og Flyvestation Aalborg, 9430 Vadum.

Hændelsesforløb:

Det startede i Hæsum ved 22.30-tiden. En mand og hans søn fik øje på en »stærk lysende stjerne« fra gårdspladsen ved bopælen. Lyset sås i sydlig retning, knap 10 grader over horisonten, og det bevægede

Kort over observationsområdet. A = Hæsum, B = Flyvestation Aalborg, C = TV-antennemasten ved Frejlev.

sig op på himlen, som en flyver med nordlig kurs.

Lyset var hvidt som en projektør og bevægede sig roligt med konstant hastighed. Det var dog for

svagt til at kunne være landingslyset fra et fly. Mandens hustru kom til, og kort efter gik han ind for at ringe til Flyvestation Aalborg. Under telefonsamtalen holdt hustruen og sønnen ham underrettet om situationen gennem den åbne dør.

Da manden fik kontakt med vagthavende assistent på flyvestationen, befandt lyset sig 40—45 grader over horisonten, og den vagthavende oplyste, at han og to kolleger også kunne se lyset med det blotte øje. Manden kunne via telefonen høre den vagthavende bede radarpersonellet rette udstyret mod lyset. De rapporterede tilbage, at de ikke kunne få et mål på radaren.

Da lyset befandt sig i ca. 60 graders højde, set fra Hæsum, kunne man fra gårdspladsen se, at lyset i virkeligheden bestod af tre lys, anbragt i hvert sit hjørne af en ligesidet trekant, med en spids i flyverretningen. Hvert lys i trekanten var på størrelse med en kraftigt lysende stjerne, og afstanden mellem lysene var 10—12 mm i udstrakt arm. Lysene ændrede ikke på noget tidspunkt den indbyrdes afstand, men det var ikke muligt at afgøre, om lysene »hang sammen«, eller om der var tre uafhængige lys i informationsflyvning.

Lige før »trekanten« nåede zenith (lodret oppe), kunne observatørerne i Hæsum høre en »summende, lavfrekvent lyd« fra fænomenet. Dette blev straks rapporteret i telefonen, og vagthavende assistent skrev det ned. Derefter sagde han, at man ville dirigere nogle jagere ned for at se nærmere på fænomenet. I det samme råbte hustruen fra gårdspladsen at ly-

sene slukkedes, og manden sagde i telefonen, at man godt kunne spare sig at sende jagerne afsted.

Den vagthavende assistent havde også set, at lysene blev slukket »som når man trykker på en kontakt«, og han oplyste, at flyene alligevel var på vej, fordi de nok kunne få fænomenet ind på deres næseradar. Derefter afbrød de samtalen, og manden sluttede sig til sin hustru og søn udenfor.

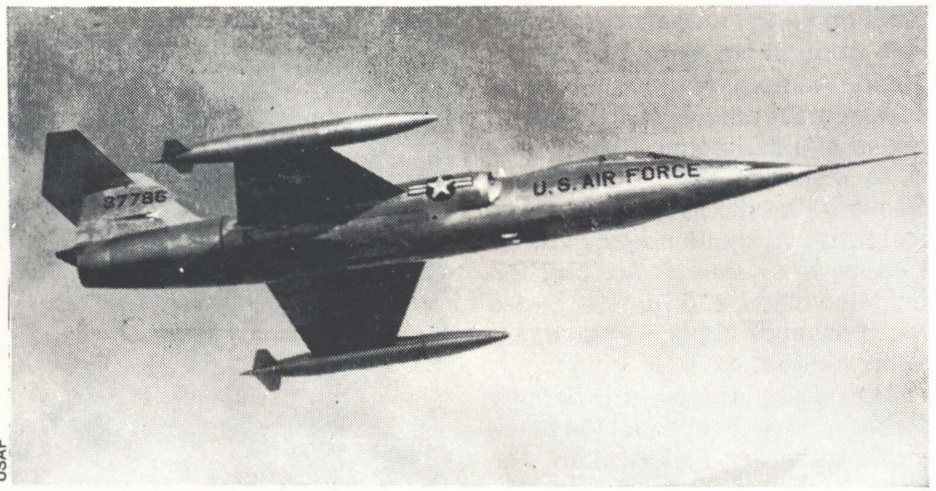
Manden konstaterede, at den summende lyd stadig kunne høres, og det var på den måde muligt at følge det mærkelige fænomen, der stadig syntes at bevæge sig mod nord med uændret hastighed — men nu uden lys! Lyden kunne høres i 3—4 minutter inden den forsvandt i det fjerne.

Fra Hæsum kunne man nu se og høre de fly, der kredsede over området, i jagt på UFOet. Da Starfighterne til sidst forsvandt mod Aalborg, blev manden ringet op af den vagthavende assistent, der oplyste, at piloterne intet havde set. Man havde desværre ikke kunnet opfange noget på flyenes næseradar, og de var vendt tilbage på grund af brændstofmangel. Samtidig spurgte vagthavende, om man havde set mere fra Hæsum. Det viste sig, at man begge steder havde observeret et »lys«, der bevægede sig fra NV mod SØ, og som krydsede himmelbuen med fantastisk fart!

Undersøgelser:

En af SUFOIs rapportoptagere besøgte manden i Hæsum, og fik dér en detaljeret beretning om hændelsen. Samtidig kontaktede andre den vagthavende oversergent, og fik ham til at udfylde et spørgeskema. Det viste sig i øvrigt — ikke uventet — at flere af den vagthavendes kolleger havde drillet ham efter omtalen af »UFO-observationerne« i Aalborg Stiftstidende.

Senere lykkedes det at få udlånt en kopi af den rapport vagthavende assistent havde videregivet til Flyvertaktisk Kommando i Karup. I denne rapport var hændelsesforløbet nedskrevet kort efter selve observationen, og de fleste oplysninger blev herved bekræftet. Dog stod der ingen steder noget om forsøget på at spore fænomenet ved hjælp af radar. Det var således kun avisens omtale heraf,

Starfighterjager fra Flyvestation Ålborg over området nær Hæsum på udkig efter flyvende genstand.

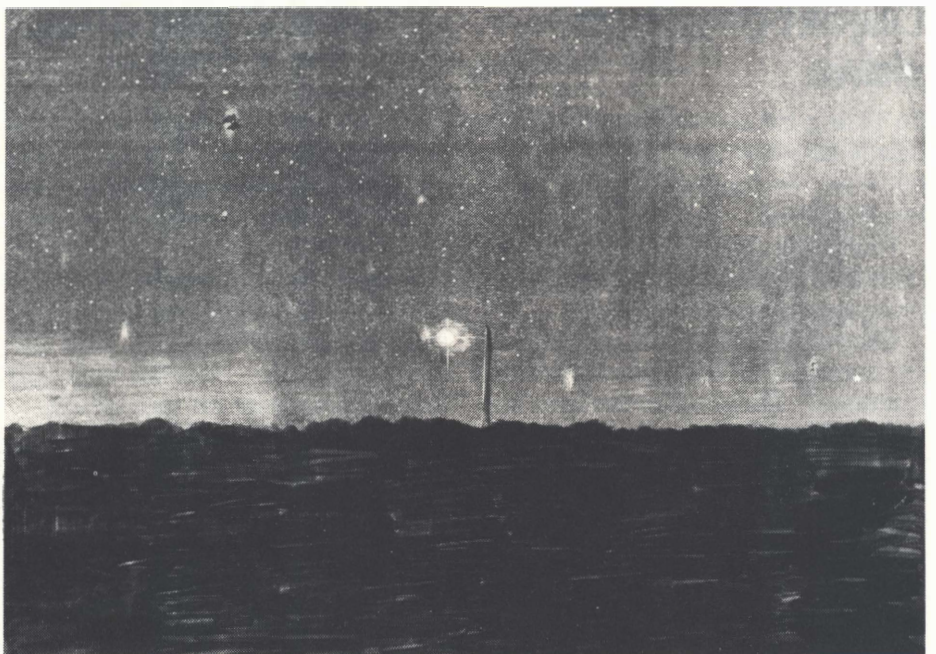
samt mundtlige oplysninger fra vidnerne, der pegede i retning af en mulig radarvisuel observation.

Samtidig dukkede andre interessante detaljer op. Ifølge sin skriftlige rapport til FTK havde vagthavende assistent set et svagt, pulserende lys komme til syne ca. 30 sek. efter det første lys slukkedes. Dette svage lys pulserede mellem hvidt og rødt, og forsvandt langsomt mod sydvest. Et lys der ikke var observeret fra Hæsum!

Oplysninger fra flyvestationen tydede i øvrigt på, at de to fly var sendt af sted på denne opgave efter ordre fra en kaptajn, der havde set fænomenet fra sit hjem. Denne og andre oplysninger er det dog ikke lykkedes at få bekræftet. (2)

SUFOI opstillede de mange oplysninger i et »tidsskema«, og sendte det efter aftale til den vagthavende assistent i operationsafdelingen på Flyvestation Aalborg, sammen med en lang række skriftlige spørgsmål. Trods flere rykkere er der ikke kommet svar.

Bl.a. på grund af mangel på ressourcer måtte SUFOI lade sagen ligge i et stykke tid, og da den blev genoptaget i forbindelse med SUFOIs jubilæumsudstilling i Aalborg, 5.—13. februar 1983, skete der noget. En mand henvendte sig ved informationsskranken i udstillingslokalet og oplyste, at han og en bekendt havde observeret det mystiske lysfænomen samme aften. De havde været på jagt i om-

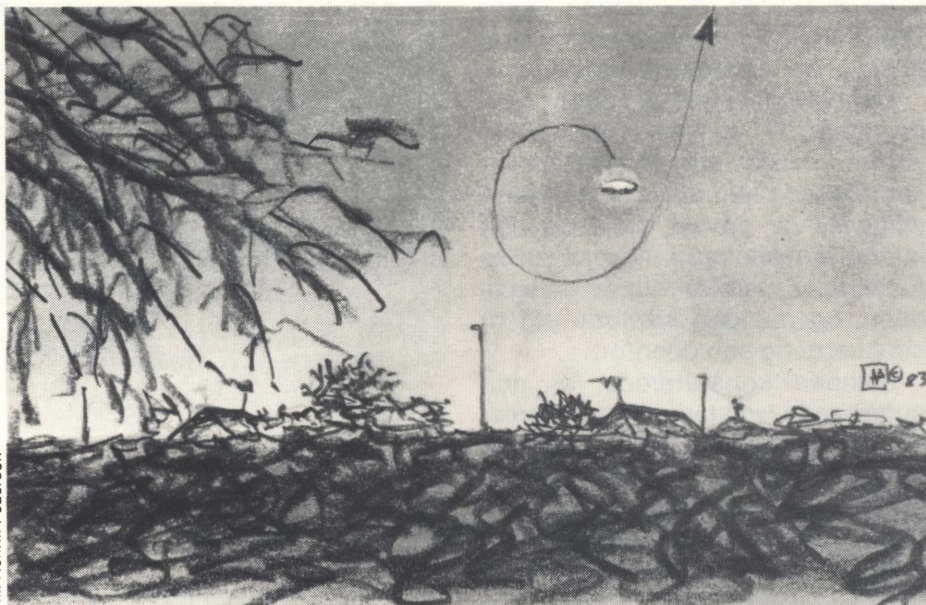

Fænomenet set fra Flyvestation Aalborg. Fra denne position sås et lys lavt på himlen, lidt til venstre for TV-antennemasten ved Frejlev, syd for Aalborg.

rådet omkring Lindenberg — i luftlinie godt 20 km sydøst for Flyvestation Aalborg! Manden fik to rapportskemaer udleveret, men i travlheden på udstillingen glemte man at få mandens navn og adresse. Desværre er skemaerne ikke kommet retur, og skulle nogen af de lokale læsere kunne sætte os i forbindelse med de to jægere, bedes man henvende sig til Torben Birkeholm, Aalborg.

Sagen gennemgås nu i detaljer forud for nye henvendelser til de implicerede fra Flyvestation Aalborg. Trods den lange tid, der er gået, håber vi at kunne nå et stykke videre i efterforskningen. Resultatet af dette arbejde vil blive omtalt i UFO-NYT.

Ill.: Henrik Pedersen

Undervejs i bil til en havekoloni ser en tidligere styrmand et gult lysende ovalt objekt.

Noter:

- 1) Artiklen blev gengivet i UFO-NYT nr. 6, 1976, side 230.
- 2) Det har ikke været muligt at medtage alle enkeltheder på den begrænsede plads, men alle detaljer vil indgå i undersøgelserne og senere blive offentliggjort.

Kilder:

Personlige interviews.
UFO-spørgeskemaer.
Spørgeskema til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angående observerede »Raketter« o.l.
Undersøgelser på observationsstedet i Hæsum.
Korrespondance.
Aalborg Stiftstidende, 6. juli 1976.

Objekt overflyver vidne

En 18-årig HF-studerende fra Espergærde så sidst i januar to grøn/røde punkter, der bevægede sig i jævn fart mod nord.

Pludselig drejer lysene skarpt og styrer mod observatøren, samtidig med at de dykker.

Observatøren ser nu, at det drejer sig om én, muligvis metallisk, genstand. Objektet udsendte en svag brummen, som observatørens hund reagerede på i starten.

Observatøren løb ind i lejligheden og kaldte på sin far, og da objektet igen skiftede kurs, kunne de se det bageste af det.

Det havde ligesom et omvendt haleror.

Observatøren og hendes far havde aldrig set noget lignende og

mener ikke, at det var noget jordisk fremstillet.

For ingen kendte fænomener har en sådan udformning, kan skifte kurs, stå stille, dykke og pludselig forsvinde på samme måde som dette, der forsvandt bag en skorsten, for ikke at dukke op igen.

»Sort pind« over Farum

En 20-årig mand fra Farum så en morgen først i januar måned en mærkelig genstand udenfor sit vindue.

Det var en »sort pind« med lys i begge ender, et stjerneskinende lys, som stille, roligt og lydløst »dansede og svingede« en 10—12 meter over jorden.

Observatøren mener, at lysene var sammensatte — altså havde forbindelse med hinanden — men kunne ikke se forbindelsen mellem dem.

Han løb ud på terrassen for at se nærmere på fænomenet, samtidig med at han råbte på en ven, der overnattede der. Vennen kom dog først, da objektet var forsvundet.

Observatøren afviser, at det kunne være et fly »da et fly ikke ville holde sig dansende og svingende en 10—12 meter over landjorden«.

Efter at have betragtet objektet i ca. ½ minut, svævede det langsomt væk mod SSØ.

»Sort pind« med lys i begge ender over Farum

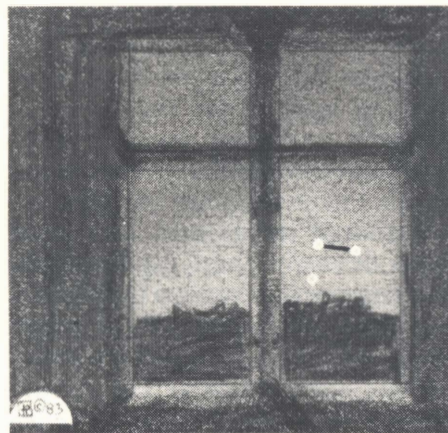
Styrmand ser objekt

En tidligere styrmand fra Ballerup var en dag i februar måned kørt ud til en havekoloni for at lufte sin hund. Medens hunden løb og snusede, sad observatøren og betragtede solnedgangen, da han ca. 45° oppe på himlen så et objekt.

Observatøren, der også har flyvercertifikat, beskriver objektet som ovalt og mener, at det udsendte et svagt gult lys. Overfladen virkede fosforiserende med en gennemsigtig korona.

Objektet var en 15—20 nautiske mil væk, det var stationært i ca. 5 minutter af de 7 minutter, observationen varede. Pludselig foretog det, med en høj hastighed, en stor cirkelbevægelse for derefter at forsvinde skråt opefter i solnedgangen.

Observatøren mener ikke, det var noget kendt fartøj, da det ikke kan foretage sådanne manøvrer.

Ill.: Henrik Pedersen

Indbinding af UFO-NYT

Her er løsningen for alle, der
ønsker at bevare UFO-NYT i
årevis uden at krølle eller ødelægge
bladene!

nyhed!

Ægte håndværk!

Bladene samles i én eller to årgange og syes sammen på den rigtige, robuste facon — ingen limning, hvor bindet løsnes og ødelægges efter kort tids brug.

Alt laves i hånden — også den ekstra stærke beklædning i ryg og hjørner.

Dit navn bliver skrevet med hvide bogstaver på forsiden, og på ryggen markeres årgang og titel. Og du får oven i købet ekstra notatsider og plast-lomme i hvert bind!

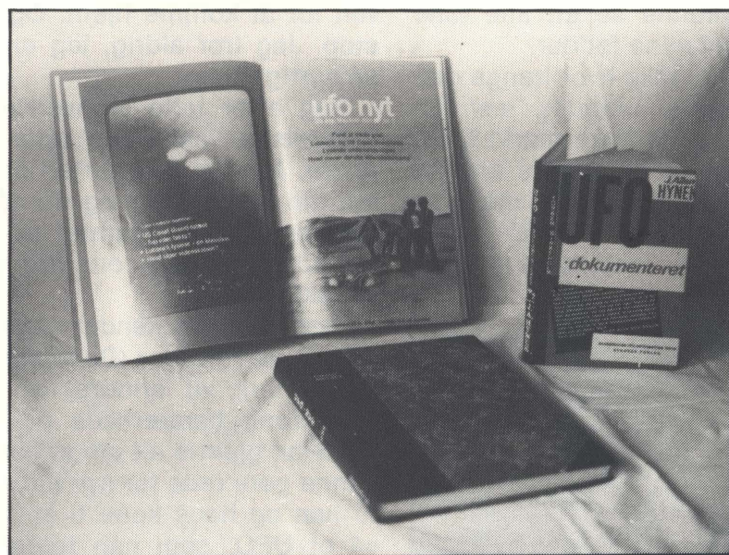
Et fornemt stykke håndværk, der klæder enhver reol

Vælg mellem to klassiske typer materiale:

A - ryg og hjørner beklædt med nigerimitation, siderne beklædt med »Venus«

B - helbind i nigerimitation

— begge typer fås i farverne rød, grøn, blå eller brun

Sådan kan det gøres — UFO-NYT indbundet som type A! Også bøger i papbind kan gøres uopslidelige, f.eks. Hyneks »UFO-dokumenteret«.

Pris:

En årgang (6 numre)
i ét bind kr. **140³⁰**
incl. moms

To årgange (12 numre)
i ét bind kr. **200⁰⁰**
incl. moms

Til prisen skal lægges gebyr for post-opkrævning og porto, i alt kr. 33,-.

Sådan gør du:

Udfyld kuponen og send den til Aalborg Bogbinderi, Freddy Nielsen, Reberbansgade 56, 9000 Aalborg, sammen med de blade, du ønsker indbundet. Betal intet før du har modtaget dine håndindbundne årgange af UFO-NYT!

(skriv kuponen af, hvis du vil undgå at klippe i bladet)
— eller, ring til Freddy Nielsen på
tlf. 08 - 11 39 09 og bestil indbindingen.

Undertegnede

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

ønsker vedlagte årgange af UFO-NYT indbundet med

☐ én årgang i hvert bind

☐ to årgange i hvert bind

Type ☐ A ☐ B

Farve: ☐ rød ☐ grøn
☐ blå ☐ brun

Indholdsfortegnelse for hver årgang er vedlagt, og skal indsættes i bogen.

Indsend kuponen til Aalborg Bogbinderi, Reberbansgade 56, 9000 Aalborg, tlf. 08 - 11 39 09.

OBSERVATIONER

Port Hope, Ontario

af D.A. Haisell

En klar, varm sommeraften mellem kl. 22.00 og 22.30 i enten 1966 eller 1967 gik fem teen-agers i Port Hope, Ontario, hjem efter at have overværet en baseball kamp. En af dem, en pige, som vi kalder Cindy, da hun ønsker at være anonym, fortæller, hvad der skete.

»Vi havde lige krydset jernbanen ved Alexander Street og var kommet til St. Catherines Street og gik i vestlig retning, da vi så noget, som jeg tror var et UFO. Vi talte sammen, da et eller andet fik mig til at se op, jeg husker ikke hvad . . . Jeg gjorde de andre opmærksom på noget, der lignede et stjernesud over søen i sydvestlig retning, (og) før vi vidste af det, var det på himlen lige foran

os. Jeg kan huske, at jeg både blev forskrækket og fascineret, da jeg så det, havde det så end var. Noget inden i mig sagde, at jeg ikke skulle se på det, så jeg så ned i jorden. Objektet oplyste hele det område, vi befandt os i med et mærkeligt glødende lys, det var så lyst, at man skulle tro klokken var 10.30 og ikke 22.30. Jeg husker tydeligt, at det var lyst nok til at jeg kunne se en lille bille ved siden af mine fødder.

Jeg husker ikke hvor længe det lys oplyste området, men da det begyndte at blive mørkt igen, kunne jeg ikke lade være med at se op. Det var der stadig, men kun i nogle få sekunder. Uden tøven fløj tingesten med en voldsom

fart bort i nordvestlig retning og forsvandt bag horisonten i løbet af få sekunder.

Vi var alle meget skrækslagne, og det blev ikke bedre, da vi begyndte at tale om små grønne mænd. Vi løb alle hjem så hurtigt, som vi kunne, som om vi var lige ved at blive taget til fange — særligt mig, da jeg havde længst og skulle igennem skoven for at komme hjem. Og uden stop. Jeg tror aldrig, jeg er løbet så hurtigt hjem.

Bag efter talte vi hverken om oplevelsen indbyrdes eller med andre. Jeg har ikke fortalt en eneste om oplevelsen, og nu når jeg tænker tilbage, glemte jeg fuldstændig alt, som om det aldrig var sket.

Læsere, som kender »The Missing Seven Hours« (De manglende syv timer), vil erindre, at Gerry Armstrong bemærkede det samme. Han glemte alt om at han ikke kunne gøre rede for syv timer, indtil han og hans kone ti år senere så et UFO, som han troede, var det første han så. Dette UFO satte hans hukommelse i gang, og han kunne nu huske, hvad der var sket ti år tidligere. Det er ikke helt klart, hvad der i 1978 fik Cindy til at huske sin oplevelse, men sandsynligvis har det noget at gøre med nogle voldsomme anfald af hovedpine.

Hun fortsætter: »Når jeg ser tilbage, står det klart for mig, at denne UFO-observation har forbindelse med to ubehagelige efterveer. For det første begyndte mit hoved at gøre ondt. Hovedpinerne blev så voldsomme, at jeg gik til familiens læge, men han kunne

Objektet oplyste hele området omkring os med et mærkeligt lys. Det lyste så meget, at det her ved 22.30-tiden om natten forekom som kl. 10.30 om formiddagen . . .

ikke sige, hvad der var årsagen til smerterne i mit hoved, og den medicinske behandling han gav mig hjalp ikke.

Da jeg flyttede til Toronto, fandt jeg en læge, jeg kunne gå til, hvis mine hovedpine vendte tilbage, og det gjorde de helt bestemt. Efter forskellige undersøgelser og efter en undersøgelse hos en neurolog, fik jeg at vide, at jeg led af migræne.

Som det andet begyndte jeg, efter mine hovedpineanfald var begyndt, at have en tilbagevendende meget ubehagelig drøm. Jeg har dette samme mareridt den dag i dag, og hver gang vågner jeg meget skrækslagen, og er bange for, at hvis jeg falder i søvn igen, vil drømmen begynde igen. Drømmen indeholder nogle meget farverige geometriske figurer. Jeg står midt i noget, der ligner en slags tunnel, og disse farvede figurer passerer mig i en fantastisk fart langs tunnelens sider. For læserne lyder det måske ikke skrækindjagende, men for mig er det frygteligt.

I 1978 kontaktede jeg én af de andre piger, som jeg var sammen med den aften, for at høre hvad hun kunne huske. Det eneste, hun kunne huske, var vor snak om små grønne mænd. De andre kunne tilsyneladende heller ikke huske noget.

Cindy spekulerer på »om denne tingest på en eller anden måde var i stand til at slette vor hukommelse eller i det mindste foretage en mental blokering, muligvis ved hjælp af det lys, jeg omtalte tidligere. Det er muligt, at jeg har den stærkeste vilje og derfor kan huske mere end de andre. Jeg tror, at jeg var den eneste, der så væk, da lyset var der. Det kan være derfor, jeg husker mere end de andre.

I 1978 fandt vi også ud af, at der var en 6. person, som så denne tingest. Hun var ikke sammen med os dengang, men på den højre side af St. Catherines Street. Hun fortalte tilsyneladende sine venner (en af dem var min søster), hvad hun så, men ingen troede hende.

Forsøg på at finde denne 6. person er indtil videre slået fejl, men hendes vidneudsagn kunne være meget afslørende, når og hvis hun findes.

I et forsøg på at få mere at vide om, hvad der var sket, betroede Cindy sig til en ven, som var interesseret i UFO-observationer, og som hun havde tillid til.

»Han stillede mange selvfølgelige spørgsmål«, fortalte Cindy, »så som, hvor lang tid jeg så den? Svævede eller bevægede den sig? Hvilken facon havde den? Støjede den, og hvis den gjorde, hvordan lød det? Hvor langt borte var den? Det var meget mærkeligt og pinligt, for lige meget hvor hårdt, jeg forsøgte, kunne jeg ikke huske nogle detaljer«.

Skønt han ikke var professionel

»Jeg gjorde de andre opmærksom på noget, der lignede et stjerneskud over søen«

hypnotisør, havde hendes ven noget kendskab til hypnose, og foreslog, at de skulle forsøge at åbne hendes hukommelse på denne måde. Det var ikke et klogt skridt, da hypnose kun skal foretages af en professionel, men hun følte tillid til ham og mente, at han vidste, hvad han gjorde, så hun indvilligede.

Cindy fortæller, hvad der skete: »Efter nogle mislykkede forsøg på at få mig i trance, besluttede vi at tage til Port Hope i et forsøg på at lokalisere stedet, hvor observationen fandt sted, så han kunne beskrive omgivelserne for mig under hypnosen. Efter vi havde været ved observationsstedet, forsøgte vi igen med større held. Han kunne nu bringe mig i trance og derved bringe hukommelsen tilbage til det tidspunkt, jeg gik hjem fra baseball kampen og så UFOet. Det var som om min hukommelse var blokeret af en tidligere suggestion, og jeg kunne ikke komme længere end til, at jeg så op mod himlen. Jeg følte, at jeg blev meget anspændt og bange, og det kunne min ven se. Han spurgte på

dette tidspunkt i hypnosen, om jeg var bange, og jeg svarede, at det var jeg. Men jeg kunne ikke fortælle ham hvorfor. Jeg gættede på, han blev lidt nervøs over min reaktion, så han bragte mig ud af trancen. Hver gang vi forsøgte med hypnosen, kunne vi ikke komme længere, og hver gang blev jeg meget bange. Jeg fik også migræne de følgende dage«.

På grund af Cindys hovedpine og mareridt, begge kunne være forårsaget af hendes oplevelse, arrangerede jeg det sådan, at hun blev interviewet af den samme psykiater og hypnotisør, som jeg konsulterede i Gerry Armstrong tilfældet. (Hele beretningen om Armstrong tilfældet er at finde i min bog *The Missing Seven Hours*, og er et referat af den efterfølgende hypnose og analyse var i *Journal UFO*, vol 1, nr. 1 og 2. Den medvirkende psykiater, som er dr. med., dr. phil. og medlem af det kongelige psykiater kollegium, ønsker at være anonym, da han ellers frygter, at han vil blive belemret med telefonopringninger fra mange, der vil rapportere tilfælde og hypnotiseres. Han foretrækker, at forskere fra U.P. Investigation Research Inc. (UPIR Inc.) sorterer tilfældene og kun henviser de, det er værd at foretage hypnotisk regression på. (Cindys oplevelse var sådan et tilfælde).

Efter det første interview besluttede psykiateren at regression kunne anvendes og planlagde to sessioner. Desværre kom der ikke mere om hændelsen frem for dagens lys. Psykiateren rapporterede: »Det eneste vi fik frem, udover hvad hun havde beskrevet, var at det (UFOet) dukkede op som et »blændende lys«, som hun kun kunne vende sig bort fra. Jeg er sikker på, at der er andre detaljer, men de er ikke opnåelige i øjeblikket da: a) de er meget undertrykket, b) ubevidstheden ønsker ikke at huske dem, c) hun kan ikke komme dybt nok i trance eller d) alt under a, b, c (dette er det mest sandsynlige). Jeg rådede hende til at vente et par år, så forsøger vi igen«.

Disse sessioner fandt sted for 1½ år siden i juli 1979. Et år senere i august 1980 interviewede jeg igen Cindy om hendes oplevelse. Jeg kunne ikke få ret mange flere

relevante oplysninger om hændelsen, men nogle få punkter blev afklaret, og jeg fik yderligere indblik i hendes baggrund og følelser. De følgende spørgsmål og svar er taget fra interviewet.

Sp: Har du mere rede på tingene nu m.h.t. det år og/eller den måned, du havde oplevelsen?

Sv: Nej, jeg har virkelig ikke rede på noget som helst.

Sp: Husker du noget om, da objektet dukkede op, udover det lys? Du nævnte, at du så efter det, da det blev mørkt igen, før det fløj bort.

Sv: Det var kun et lys.

Sp: Du nævnte, at du glemte alt om observationen indtil 1978. Hvad var det, der fik dig til at huske den igen?

Sv: Jeg ved ikke, om jeg virkelig glemte den. Min ven, som først hypnotiserede mig, og jeg talte en dag tilfældigt om UFOer, så huskede jeg pludselig min oplevelse og nævnte den for ham. Han fiskede for flere detaljer, og jeg forsøgte at fortælle ham så meget, jeg kunne huske. Jeg besluttede at skrive et referat af min oplevelse, men havde ingen at give det til. En dag lige før jeg forlod Toronto for at tage til Port Hope, så jeg bogen

»The Missing Seven Hours« i en forretning, og jeg købte den. Den var så spændende, at jeg havde læst den, før jeg nåede Port Hope. Jeg bemærkede, at der var navn og adresse på tre grupper bag i bogen, så jeg sendte en kopi af mit referat til hver, og du var den eneste, der svarede.

Sp: Hvornår begyndte dine hovedpiner og dine drømme eller mareridt?

Sv: Efter hvad jeg husker, var det lige efter hændelsen. Jeg fortalte min mor om det, men hun gjorde intet ved det før jeg blev 18. Da havde jeg en så slem migræne, at jeg slog mit hovede mod væggen. Så endelig tog min mor det alvorligt og sendte mig til læge.

Sp: Men efter hvad du husker, var der ikke sket noget lignende før observationen?

Sv: Nej, før den tid var jeg ok.

Sp: Er der ellers migræne i din familie?

Sv: Nej, jeg er den første og eneste.

Sp: Hvornår flyttede du til Toronto?

Sv: September 1972.

Sp: Kan du beskrive de geometriske figurer, du ser i dine drømme?

Sv: De er hverken runde eller firkantede. Der er spidser på dem, normalt tre, ligesom forvrængede trekanter.

Sp: Er figurerne tredimensionelle?

Sv: Jeg ved det ikke.

Sp: Har du talt med andre af dem, du var sammen med den aften, end den pige du talte med i 1978?

Sv: Nej.

Sp: Ved du hvor de bor nu?

Sv: Nej. Men jeg kan forsøge at finde dem, næste gang jeg skal til Port Hope. (Siden interviewet har Cindy ikke været i stand til at finde de andre. Forfatteren).

Sp: Lider du stadig af hovedpine?

Sv: Ja. Jeg er lige kommet gennem et anfald, der varede i fire dage. Det er mærkeligt, men mens jeg var gravid, havde jeg ingen, men dagen efter jeg havde født, boom, da havde jeg et. Jeg har dog ikke haft mareridt i omkring et år.

Sp: De regressions sessioner du havde hos psykiateren forårsagede ingen drømme eller mareridt?

Sv: Nej.

Sp: I hvor stor udstrækning læser du om UFOer?

Sv: Jeg har læst en del bøger, men jeg kan ikke huske nogle specielle titler. Jeg har også læst en del om psykiske fænomener.

Sp: Blev du interesseret på grund af din oplevelse?

Sv: Nej. Jeg har aldrig tænkt over det på den måde — Jeg har altid været interesseret i det folk kalder »utraditionelle« emner.

Sp: Har du fortalt dine forældre om din oplevelse?

Sv: Nej, jeg har virkelig ikke fortalt det til nogen. Jeg kan huske, at jeg for et par år siden var på besøg hos mine forældre, så min far op mod himlen. Jeg spurgte ham, hvad han så efter, og han svarede UFOer. Jeg spurgte hvorfor, og han svarede, at der var blevet set en del på egnen. Jeg fortalte ham, at jeg engang havde set et og dermed sluttede den diskussion.

Sp: Hvad med din mand, ved han det?

Sv: Ja. Han tog med mig, da jeg tog til regressions sessionerne hos psykiateren. Dengang var han selvfølgelig ikke min mand.

Sp: Fortalte du det til din søster?

Sv: Ja, men ikke i starten. Min ven, som først hypnotiserede mig, overtalte mig til at fortælle hende det. Det var dengang, jeg fandt ud af, at der var andre vidner til UFOet, da min søster bemærkede, at så måtte hun have talt sandt. Åbenbart har det andet vidne fortalt

Ill.: Dezsó Sternoczky

... Drømmen handler om meget farverige geometriske former ... de kommer mod mig, mens jeg står i en slags tunnel, og de suser forbi mig med en fantastisk hastighed ned langs tunnelens sider ...

nogle få personer, hvad hun havde set, men ingen troede hende.

Sp: Det er ærgerligt, at vi ikke kan finde dette vidne.

Sv: Ja, jeg tænker på, om hun stadig husker noget.

Sp: Har du haft andre mærkelige oplevelser siden den gang, paranormale, psykiske, UFOer o.s.v.?

Sv: Jeg synes, jeg har en fornemmelse forud for at noget vil ske, normalt er det noget deprimerende, og normalt sker der noget ondt. Også mens jeg var yngre, vidste jeg, når jeg ikke var hjemme, at jeg måtte skynde mig hjem, fordi jeg ville modtage en telefonopringning. De fleste gange fik jeg en opringning. Nu du nævner det, havde jeg en mærkelig oplevelse omkring tidspunktet for observationen eller kort efter, tror jeg. En nat vågnede jeg og så to små lys på væggen ved siden af mig overfor vinduet. De var klare og tæt sammen lige som to øjne, der lyser i mørket. De må have lyst gennem vinduet, da gardinerne var trukket fra. Mit problem var, at der kun var træer uden for vinduet, og ingen steder lyset kunne komme fra. Behøver jeg at fortælle, at jeg var bange for at se det. Jeg gik hen og trak gardinerne for med lukkede øjne. Lyset forsvandt, og jeg lagde mig til at sove. Jeg har aldrig fortalt nogen om dette.

Sp: Hvilken uddannelse har du?

Sv: Efter bestået studentereksamen fik jeg på den højeste handelsskole en almindelig sekretæruddannelse. Uddannelsen tager normalt to år, jeg tog den på et.

Sp: Det lyder som om, du er student over middel.

Sv: Jeg var ikke særlig vaks i skolen, men med et begyndte det at gå bedre. Jeg tror det begyndte omkring det tidspunkt, jeg havde min oplevelse. Skønt det slår mig bare pludseligt — jeg ved ikke, om der er nogen forbindelse.

Sp: Er du bange for det, der eventuelt kan være sket dig under oplevelsen?

Sv: Jeg tror, jeg er mere nysgerrig end bange. Nysgerrig for at få at vide, men bange for at når jeg finder ud af det, at der er noget, jeg ikke bryder mig om — eller at der intet skete. Jeg vil føle mig dum, men så vil je spekulere over, hvor jeg fik ideen fra.

Sp: Interesserer du dig stadig for UFOer, og har du nogen fornemmelse af, hvad de er?

Sv: Jeg er stadig interesseret, men jeg har absolut ingen anelse om, hvad det er. Jeg er åben overfor alle muligheder.

Sp: Har du fået en religiøs opdragelse, eller er du troende?

Sv: Jeg er vokset op som protestant, men jeg er overhovedet ikke religiøs. Da jeg blev gammel nok til selv at bestemme, holdt jeg op med at gå i kirke.

Det er nu næsten to år siden Cindys regressions sessioner hos psykiateren. Hun ringede til mig for nylig for at fortælle, at hun ville træffe aftale med psykiateren igen nu til sommer.

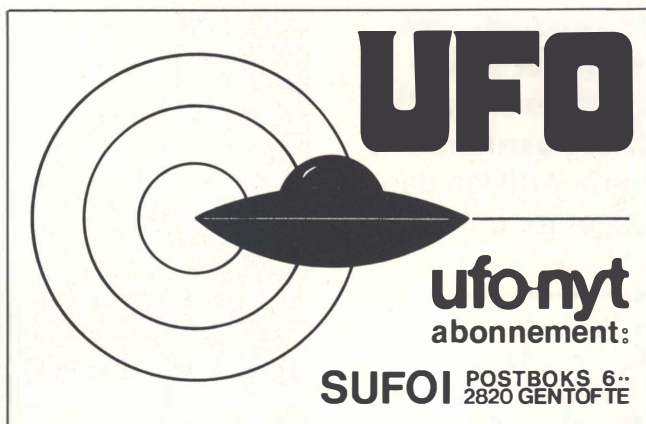
*Oversættelse
Flemming Rasmussen*

UFO-klassiker

— fortsat fra side 7

Kilder:

1. J. Allen Hynek. »UFO-dokumenteret«. Strubes Forlag /SUFOI, 1974.
2. Philip J. Klass. »UFOs Explained«. Vintage Books, 1976.
3. International UFO Reporter (IUR), august, 1978.
4. UFO Research Review, nr. 3, 1978.
5. Hilary Evans. »UFOs The Greatest Mystery«. Albany Books, 1979.
6. Ronald D. Story. »The Encyclopedia of UFOs«. Dolphin Books, New York, 1980.
7. Margaret Sachs. »The UFO Encyclopedia«. Perigee Books, New York, 1980.
8. Ronald D. Story. »UFOs and the Limits of Science«. William Morrow & Co., New York, 1981.

NY STOR MÆRKAT!

Fortæl dine medtrafikanter og andre om UFOernes eksistens — klæb den elegante nye mærkat bag på din bil, motorcykel eller knallert — eller hvor den bedst ses!

Mærkatene måler ca. 10 x 15 cm, er selvklebende og i to farver.

Medlemspris (excl. porto og ekspedition)

kun kr. 14,- pr. stk.

Bestil nu i dag — der bliver rift om den!

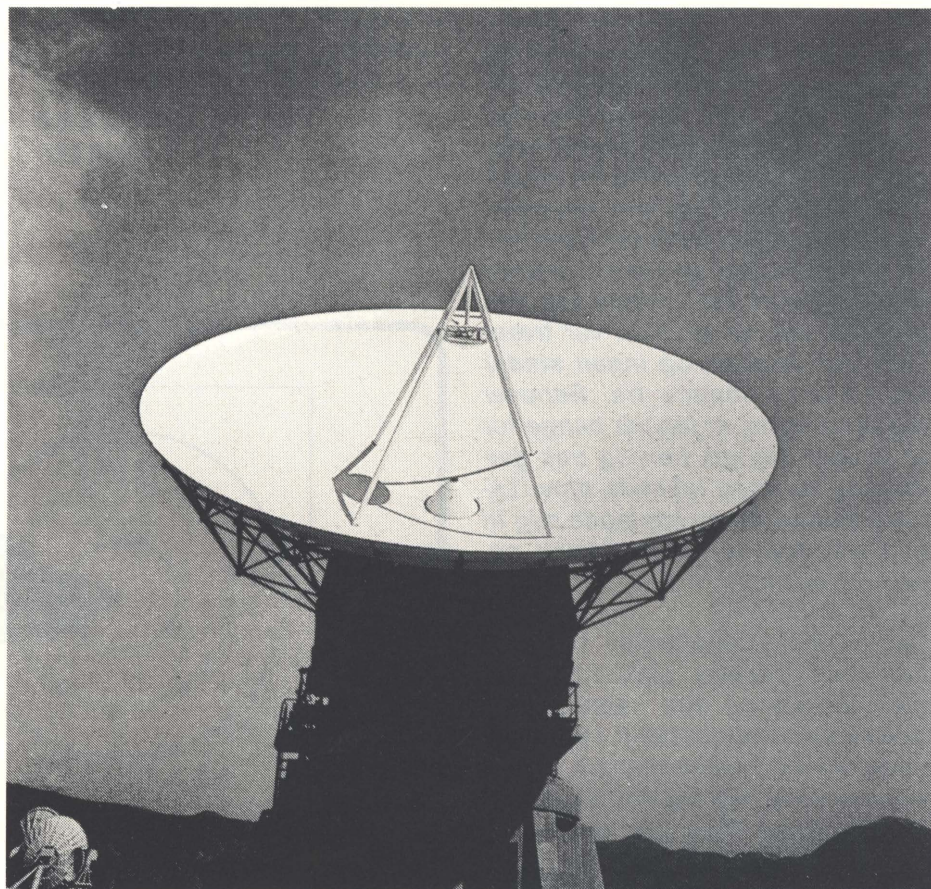
Mærkatene bestilles ved at indbetale beløbet + kr. 5,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive øverst til venstre på girokortet, hvad der bestilles.

SETI

Er vi alene – alligevel?

Af Robert Sheaffer

I UFO-NYT nr. 6, 1981 bragtes en artikel om mulighederne for liv på eventuelle planeter, som omkredser de nærmeste stjerner. En vurdering af mulighederne for at finde liv andre steder i vor Galaxe og i Universet som helhed var at finde i en artikel i Spaceflight Nov./dec. 1980. Artiklen er skrevet af ufo-skeptikeren Robert Sheaffer og har fået overskriften: »ER vi alene?« Artiklen danner grundlaget for det følgende.

Som en indledning er det klogt at se tilbage i tiden, da den etablerede videnskab endnu ikke har taget endeligt standpunkt til, om der er liv andre steder i Universet.

I den fjerne fortid, da Jorden blev betragtet som verdens midtpunkt, var der ikke plads til levende væsener »der ude«. Først i det 6. århundrede før vor tidsregning foreslog den græske filosof Demokrit (ca. 460—ca. 370 f.kr.), at kosmos var uendeligt, og at andre verdener derfor var en mulighed. Aristoteles (384—322 f.kr.) var stærkt uenig i dette spørgsmål, og hans opfattelse af Universet blev den fremherskende i mange århundreder. I middelalderen under inkquisitionen blev Jorden stadig betragtet som verdens midtpunkt, og at tænke på andet, der i blandt at der kunne findes andre, dødelige væsener i

himmelrummet indebar en stor risiko for, at man blev brændt på bålet som en kætter både her og hinsides. I det 16. århundrede fremlagde den polske astronom Nikolaus Kopernikus (1473—1543) sine tanker om vort solsystem, og senere i samme århundrede opstillede den italienske filosof Bruno Giordano (1548—1600) tanken om Universets uendelighed ud fra Kopernikus' verdensbillede, hvilket han blev brændt på bålet for. I det 17. århundrede var Fontenelle, og i det 18. århundrede den engelske astronom sir Frederick William Herschel (1738—

1822, opdagede i 1781 Uranus) blandt de, som ivrigt hævdede, at det var usandsynligt, at Jorden var den eneste beboede planet i kosmos.

I det meste af det 19. århundrede og i begyndelsen af det 20. århundrede var man igen meget skeptisk ved tanken om andre levende væsener i kosmos, skønt astronomen Percival Lowell (1855—1916, beregnede oprindeligt planeten Plutos bane, men fandt den ikke) havde overbevist en del mennesker om, at der fandtes liv på planeten Mars (kanalerne) i vort solsystem. Videnskaben var overbevist om, at So-

lens planetsystem var noget enestående og resultatet af et planetsystems usædvanlige møde med en særlig slags stjerne, måske den eneste af sin art i Galaxen. Som det 20. århundrede skred frem, ændrede man igen standpunkt, hvilket betød, at man troede på et flertal af beboede verdener, og at livet var noget almindeligt i hele Universet. Videnskaben sagde endog god for tanken om at søge efter udenjordisk intelligens, SETI, efter dr. Giuseppe Cocconi og dr. Philip Morrisons artikel »Searching for Interstellar Communications« i det videnskabelige tidsskrift »Nature« den 19. september 1959, og dr. Frank Drakes Project Ozma ved National Radio Astronomy Observatory i 1960. Den nok mest kendte SETI-fortæller er astronomen Carl Sagan. Og i dag er det vel sådan, at der blandt videnskaben er et flertal, der støtter SETI-standpunkter.

Standpunktet ændres

I løbet af de sidste fem år er man igen begyndt at ændre standpunkt, så man igen er skeptisk over for SETI-tanken, og man er ved at være overbevist om, at liv kun er udviklet på Jorden. Det mest overraskende er nok frafaldet blandt SETI-tilhængerne, ja selv nogle af de, som har forsket i SETI, bl.a. Sebastian von Hoerner, Ronald Bracewell, I. S. Shklovskii, Benjamin Zuckerman, Patrick Palmer og Gerrit L. Verschuur.

For SETI-skeptikerne har højdepunktet nok været det symposium, der blev afholdt den 2. og 3. november 1979 i College Park, University of Maryland og arrangeret af astronomerne Michal Hart fra Trinity University, Benjamin Zuckerman fra University of Maryland og Michal Papagiannis fra Boston University. Denne konference var kun for indbudte og havde fået navnet »Hvor er de? Et symposium om vor fejlslagne eftersøgnings teknik af de udenjordske«. Konferencens titel var, meget rammende, da den understregede 2 fundamentale områder, hvor deltagerne var enige: 1) at vi ikke har fundet nogle beviser på udenjordisk aktivitet og 2) at visse slutninger kan drages af, at de udenjordske ikke har vist sig på Jorden.

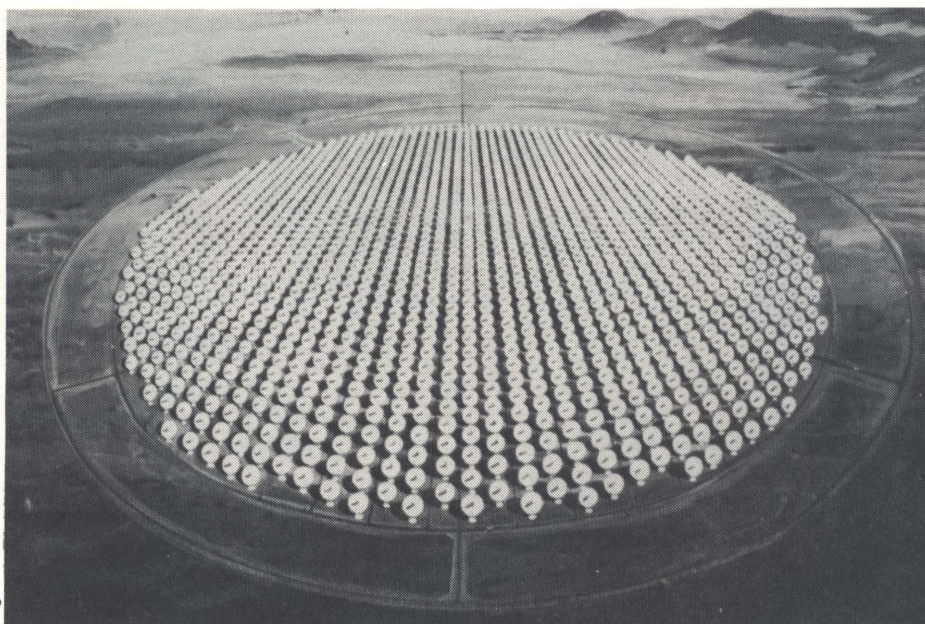
Hvor er »rum-arken«?

Den røde tråd gennem konferencen var, at rent principielt er der intet, der hindrer en kolonisering af rummet, og at der er intet, der taler imod, at en civilisation, bare lidt længere fremme i udviklingen end os, kan kolonisere hele Galaxen ved hjælp af kæmpe rum-arker. Gerard O'Neills ideer om rumkolonier hang som en skygge over konferencen. Da ideen om kolonier, bygget i rummet af råmateriale fundet der, fremkom, blev rummet et brugeligt område for en intelligent race. Alene i vor Galaxe er der mange stjerner, der er ældre end Solen, og hvis liv virkelig er så udbredt som mange SETI-tilhængere påstår, må der findes civilisationer, der er millioner, hvis ikke milliarder af år ældre end os. Mange SETI-tilhængere påstår, at der er sådanne civilisationer i vor Galaxe, men at de på grund af de store problemer, der er forbundet med interstellare rejser, bruger deres energi på kommunikation med andre medlemmer af »Den galaktiske Klub«, en slags kosmisk telekommunikations sammenslutning. SETI-modstanderne mener derimod, at hvis sådanne avancerede civilisationer har eksisteret i millioner af år, må i det mindste en af dem have samme imperialistiske tilbøjeligheder som os, og derfor have kolonier i en hver afkrog af Galaxen. Da dette ikke er tilfældet, må vi jordboere være den første rum-

rejsende civilisation, der er udviklet i Galaxen.

Ironisk nok kan mange af SETI-tilhængerne argumenter anvendes af skeptikerne til disses egen fordel. »I vor Galaxe er der myriader af civilisationer, der er ældre end os og teknologisk set millioner af år forud for os.« Det lyder rigtigt, men hvorfor har ingen af dem så spredt kolonier ud over hele Galaxen. Vor tilbagestående civilisation har allerede gjort det på tegnebrættet? »I historisk tid har Jorden haft besøg af fremmede racer tusinder af gange.« Udmærket, men hvorfor har ingen af disse besøgende så oprettet en koloni her, og ladet nogle blive tilbage for at regere planeten i kraft af deres umådeligt overlegne teknologi? (Det er en absurd tanke, at vi skulle være dem, at mennesket ikke biologisk set er nært beslægtet med andre levende væsener på Jorden). »En kontakt med en meget avanceret civilisation vil tilintetgøre den mindre avancerede civilisation.« Nå, hvorfor er vi så ikke tilintetgjort? Det må være fordi, der ikke eksisterer nogen civilisation, der er mere avanceret end os, da selv vi vil nå stjernerne i løbet af nogle tusinde år, et øjeblik i kosmisk målestok.

I et område, hvor liv er i overflod, findes der ikke en uudnyttet ressource. Lægger man for eksempel noget spiseligt på jorden en

Et Cyclop anlæg bestående af flere tusinde sammenkoblede radioteleskoper, hver med en diameter på 100 meter.

varm sommerdag går der ikke længe før utallige individer er i færd med at fortære det. Hvor tit har man ikke set, at et nyopdaget frodig landområde i løbet af bare to generationer er blevet fuldt udnyttet. Skal vi tro på, at vor frugtbare og varme klode ville forblive en uudnyttet ressource i geologiske epoker på hundrede ja tusinde millioner år i en Galaxe, der vrimer med avancerede civilisationer? Svaret er nej, og den eneste forklaring må være, at vi er de eneste til at gøre krav på Jorden.

Der er mange, der er af den mening, at den tid, der er nødvendig, for at kolonisere en Galaxe, vil være urimelig lang. Men ved at tænke nærmere over det, viser det sig, at det ikke er sådan. Vor Galaxes radius er ca. 50.000 lysår. Antag, at der nær Galaxens centrum findes en enkelt civilisation, der er interesseret i at kolonisere Galaxen. De anvender så deres enorme rumarker med mange tusinde rumkolonister, og bevæger sig med blot 1% af lysets hastighed. Vi antager endvidere, at de gør holdt ved et gunstigt solsystem, når de har rejst 100 lysår og her bruger tusind år på at knuse asteroider til opbygning af deres rumstationer. Her bliver nogle, mens de mest eventyrlystne fortsætter med at erobre flere stellare systemer. En sådan kolonisationsbølge vil bevæge sig frem med en middelhastighed på 0,91 lysår pr. århundrede. Med denne hastighed vil det groft taget vare

5½ million år (kun et øjeblik i Galaxens historie), at gøre en Galaxe som vores til en O'Neill-type Galaxe, hvilket vil sige, at der var en rumkoloni på alle egnede steder. I denne antagelse formodede vi, at der kun var én højt udviklet civilisation i vor Galaxe. De fleste af dem der går ind for SETI-hypotesen mener, der er en million eller flere! Og ikke en af dem er dygtige nok til at gøre dette?

Matematiske beregninger

På Maryland konferencen viste astronomen Eric M. Jones fra Los

vist meget optimistisk, at de fleste solsystemer i vor Galaxe vil blive beboet af rumkolonister i løbet af kun seks millioner år. Og selvom Galaxen er mindst 2.000 gange ældre, og selvom man tager højde for de indvendinger, som Carl Sagan og andre kom med mod hans beregninger, udvides tidsrammen kun til 625 millioner år, hvilket er mindre tid, end SETI-tilhængerne tror adskiller os fra de mere avancerede civilisationer. Jones mener, at den kortere tid fra hans beregninger, sandsynligvis er mere realistisk. Men ligegyldigt hvilken model man anvender, hvor er de så?

»Store kolonier kan etableres i solsystemet selv med vores begynderteknologi, og for færre penge end våbenkapløbet«

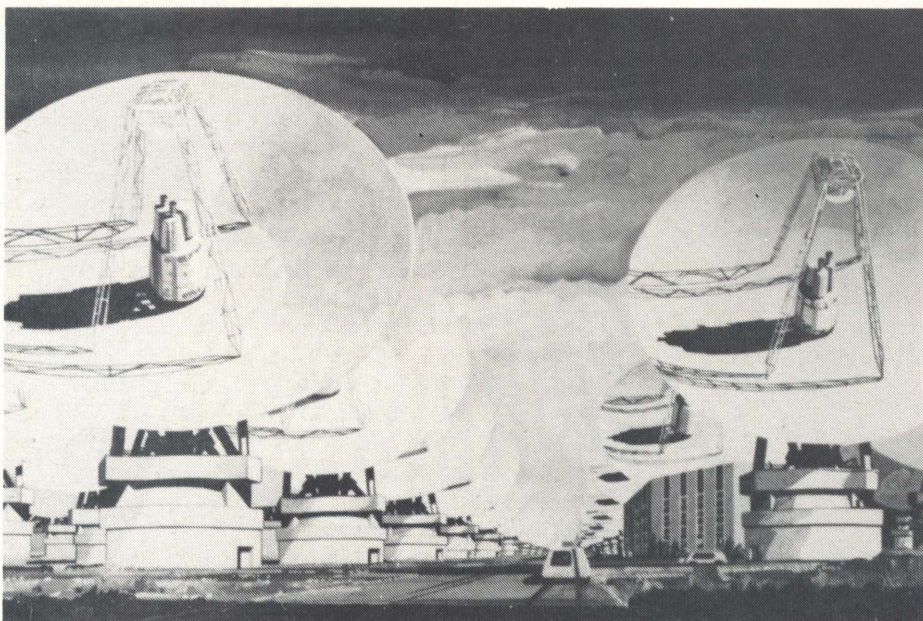
Sebastian v. Höerner

Alamos Scientific Laboratory sin meget avancerede matematiske model af, hvordan han har beregnet, at en kolonisation af Galaxen kan foregå. Han konstaterede, ganske

Liv — en skænselsløs påvirkning?

Radioastronomen Ronald H. Bracewell fra Stanford University, bedst kendt for begrebet »Den galaktiske Klub« og »Bracewell-sonder«, indtager nu en noget mere skeptisk holdning over for tanken om SETI. På Maryland konferencen kom Bracewell med et indlæg om, at »Den første avancerede civilisations beslaglæggelse af Galaxen«, eller sagt med andre ord, »den der kommer først til mølle, får malet.« Bracewell bemærkede endvidere, at ingen af de adskillige hominide arter, der er beslægtet med mennesket, men ikke direkte vore forfædre, har overlevet. Det er som om de højst udviklede hominider — vore forfædre — har udryddet deres mindre intelligente og mindre teknologiske fætre. I historien er der utallige eksempler på, at de højere udviklede civilisationer har overfaldet og tilintetgjort de mindre udviklede. Kan det samme ske i Galaktisk målestok? Bracewell mente: »At der ikke er nogen tvivl om, at mennesket vil udvide sin kontrol til også at omfatte det interplanetare rum. Om det så er menneskets lod, at trænge ud i Galaxen afhænger af tiden, da beregningerne ikke udelukker den mulighed, at den første galaktiske race, hvis biologiske udvikling bringer en sådan teknologi inden for rækkevidde, vil brede sig ud over sin egen planet og via sit solsystem til hele Galaxen og komme de fremmede kulturer, den møder i forkøbet og inkorporere dem.«

Sebastian von Höerner fra National Radio Astronomy Observatory

Tegning af et Cyclop anlæg til brug for afsøgning af universet for spor efter fremmed intelligens.

har længe været SETI-tilhænger, men har lige som Bracewell nu indtaget en noget mere skeptisk holdning. På Maryland konferencen udtalte von Hoerner, at »menneskets nutidige virke stadig er meget selvdestruerende, og med et verdensomspændende våbenkapløb på 400 milliarder dollars om året, (100 gange NASAs budget), vil vi enten ødelægge kloden med en gigantisk eksplosion eller, hvad vi må håbe, bruge disse enorme kræfter til noget andet, forhåbentlig til udforskning og udnyttelse af vort solsystems ressourcer og store SETI-projekter.« Han fortsatte: »Store selvernærende og rentable kolonier kan etableres i hele solsystemet selv med vores begynder-teknologi og for færre penge end våbenkapløbet. Disse kolonier kunne så senere i »mobile hjem« sende tusinder af mennesker på interstellare rejser, som vil vare flere generationer, til andre stjerners planeter. En sådan kolonisationsbølge kunne så gradvis dække Galaxen i løbet af ca. 10 millioner år, og kan allerede være startet et eller andet sted i Galaxen. Det viser sig, at liv har en tendens til at udfylde en hver mulig niche lige fra ørkenområderne til polarområderne. Vi står overfor en meget indviklet gåde: hele Galaxen burde vrime med liv, og Jorden burde være koloniseret for længe siden, men vi har intet set til de udenjordske. Der kan nævnes mange ting, der taler mod en kolonisering: Selvdestruerende teknologi, biologisk degeneration, stagnation på grund af overspecialisering, alt sammen noget der givetvis er rigtigt i de fleste tilfælde, men tvivlsomme i andre. En mulig konklusion er, at vi virkelig er alene af grunde, vi endnu ikke fatter. Gåden er endnu ikke løst.«

Andre talere gav ganske vist andre grunde til, at vi endnu ikke fatter, hvorfor vi faktisk er alene i Galaxen. Shiv S. Kumar fra University of Virginia forklarede, at »enkelt-stjerner synes at være sjældne, og at tilstedeværelsen af planetsystemer som vort ikke kunne være et almindeligt fænomen i Universet. Derfor må liv ved andre være mere sjældent end almindeligt antaget.« Han fortsatte: »Jeg vil fortsat være imod kostbare programmer til eftersøgning af 'intel-

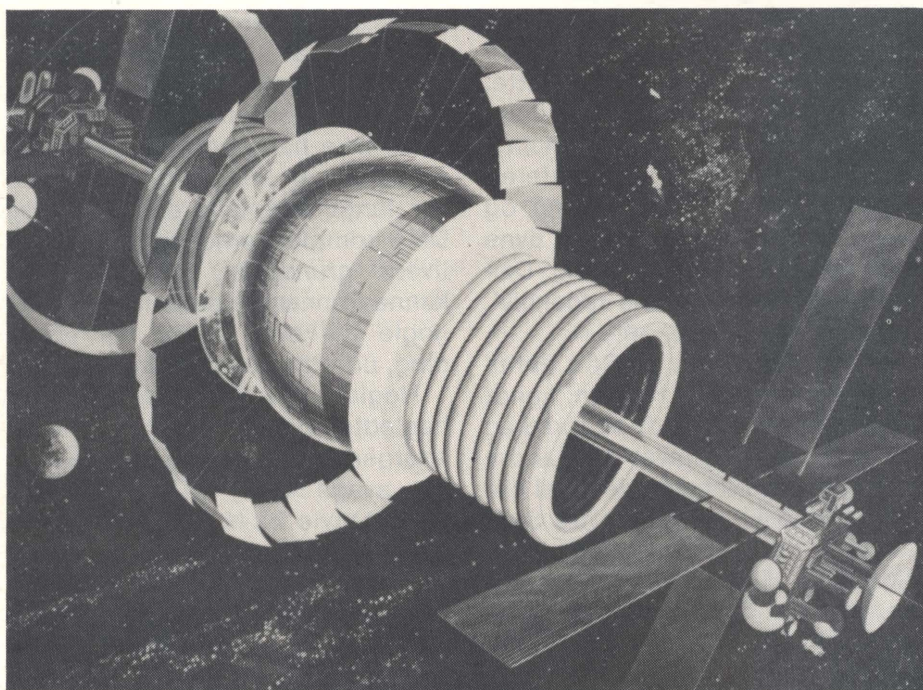
ligent' liv nær andre stjerner.« Virginia Trimble fra Universities of Maryland and California bemærkede, at mens relativt få stjerner har så stort indhold af tunge stoffer som Solen, så de har været i stand til at danne jord-lignende planeter, er der et betydeligt antal stjerner, der er milliarder af år ældre end Solen, og som har tunge stoffer nok til at kondensere deres egen »Jode«. Endnu har vi dog ikke set noget bevis på deres rumkolonier her. Konferencens ko-ordinator Michal D. Papagiannis fra Boston University sagde: »Når man tænker på den meget fine balance, der er mellem en løbsk istidsdannelse og en løbsk drivhuseffekt, kan planeter, der kan holde på vand i flydende form i milliarder år, og hvor liv når et teknologisk stade meget vel være en sjælden forekomst.«

Livsopretholdende planets udvikling

Med det kendskab, astronomerne i dag har til solsystemers opståen, mener man, at stjernerne mister noget af deres bevægelsesenergi til enten en ledsagende stjerne eller et planetsystem, når de trækker sig sammen. Derfor må alle de stjerner, der ikke er en del af et stjernesystem have planeter. Dette synspunkt gjorde J. Patrick Harrington fra University of Maryland indsigelse imod: »Den langsomme

rotationshastighed, som den lave-
re hovedseries stjerner (som Solen) har, betyder ikke nødvendigvis, at bevægelsesenergien er brugt til planetdannelse.« Noget af bevægelsesenergien kunne gå tabt til »stellare vinde« (analog til vor Sols solvind) eller til dannelse af små planetstumper meget lig meteoritter. Solens rotation synes at være usædvanlig langsom for en stjerne på dens alder, sagde Harrington. Måske er det fordi, Solen er en af de meget få stjerner, der faktisk har planeter!

Freemann Dyson fra Institute for Advanced Studies ved Princeton er kendt for at have foreslået, at super-avancerede civilisationer kan indtage hele planeter og opbygge »Dyson-kugler«, en kæmpemæssig badebold rundt om deres solsystem. Dyson henvendte sig til konferencen med nogle meget hypotetiske tanker om en hyper-avanceret teknologi, der kunne udnyttes til interstellar kolonisation. F.eks. en magnetisk accelerator med en længde på ca. et lysår, eller ved at anvende en opstillet laser på en planet til både at accelerere fartøjet mod dets stellare destination og bremse det ved ankomst. (Fidusen er, at man passerer sin destination og så bruger Galaxens meget svage magnetfelt til i ro og mag at ændre fartøjets kurs 180° i løbet af seks århundrede eller så, derved bliver kursen retur mod

Rumkoloni med plads til titusinde. Tegningen er et NASA studie fra 1976 bygget på grundlag af O'Neills tanker og ideer.

planeten, hvor laseren så bremser fartøjet). Dysons ideer har altid været afsindig utraditionelle! Han kom også med forslag til bedømmelse af operationens gennemførelse og en bedømmelse af hvilke typer »fartøjer og fremdriftssystemer, der kan være egnede til interstellare missioner. Disse vurderinger fører til den konklusion, at det ikke skorter på egnede systemer tilgængelig for de, som ønsker at kolonisere Galaxen.«

»Occams ragekniv«

Der er selvfølgelig dem, der påstår, at de udenjordiske er her, og at vi ikke behøver at gå længere end til UFO-rapporterne for at se et bevis på deres tilstedeværelse. På Maryland konferencen udfordrede Robert Sheaffer dette synspunkt ved hjælp af »Occams ragekniv«, (opkaldt efter den engelske filosof og teolog William Occam ca. 1300—1350, og det går i al sin enkelthed ud på, at man ikke skal antage eksistensen af flere ting end højst nødvendigt. Samtidig satte Occam et skarpt skel mellem tro og viden).

Sheaffer udtalte, at forklaringen er hjørnestenene i den videnskabelige forskning, men »at ingen af de indtil nu katalogiserede 'uforklarede' tilfælde giver et endeligt bevis, som kan udelukke mere almindelige årsager.« Der er en del »klassiske« og formodentlig uforklarede nærkontakt tilfælde, som dog efter en kritisk undersøgelse er uden værdi. Sheaffer fortsatte: »Gennem de sidste 30 år er mange kortvarige og sjældne fænomener med held blevet fotograferet, alligevel synes UFOer i bund og grund at have en ufejlbarlig evne til at undgå entydig opklaring. Derfor foreskriver 'Occams ragekniv', at vi ikke skal gå længere.«

James Oberg fra NASAs Johnson Space Center i Huston, kendt rumfartsskribent, holdt et foredrag om Jordudvikling lavet over andre Jord-lignende planeter (dette vil sikkert udløse et ramaskrig fra Sierra Club og de antivækst intellektuelle)! Han sagde blandt andet, at »muligheden for en Jordudvikling understreger den kendsgerning, at det ikke er sket, i det mindste ikke lokalt.« Oberg fortsatte med at gøre opmærksom på

at »planetarisk ingeniørvirksomhed er en forløber for stellar og galaktisk ingeniørvirksomhed — kunstige aktiviteter, hvis tilstedeværelse skulle være iøjnefaldende i det mindste inden for en Galaxe og nok også over det intergalaktiske rum. De fejlslagne forsøg på at opspore disse aktiviteter kan sammenlignes med det omvendte forhold i en af Sherlock Holmes' aforismer, nemlig: 'Bevisernes fravær er bevis på fravær.'«

Jord-livets opståen

Biokemikeren Cyril Ponnampuruma fra University of Maryland havde

»...tilstedeværelsen af planetsystemer som vort er ikke et almindeligt fænomen i Universet«

Shiv. S. Kumar

en noget mere pro-ETI holdning, hvilket fremgik af hans forsøg med at syntisere aminosyre i »ur-suppen«, en blanding, som man tror svarer til de oprindelige tilstande på Jorden. Efter hans mening »anses liv for at være et uundgåeligt led i Universets evolutionsproces.« Andre af konference deltagerne delte ikke hans optimisme, da de organiske molekyler, han opnåede var langt simplere end RNA og DNA komplekserne, samt andre af livets grundsten. (Formodentlig kunne Ponnampuruma, hvis han fik nogle millioner år til sin forskning, udrette noget bedre).

Nogle af konferencedeltagerne henledte opmærksomheden på, at spørgsmålet om livets opståen var det svage led i ETI-kæden. Edward Argyle fra National Research Council i Canada understregede, at mens livets opståen synes at være en naturlig udvikling i et solsystem, »kan vores fejlslagne eftersøgning af spor fra de udenjordiske skyldes, at mindst ét af udviklingstrinene var tilfældigt. At

problemet angående livets opståen er så uløseligt, kan være et tegn på, at det var tilfældigt og usandsynligt.« Hubert P. Yockey fra Army Aberdeen Proving Ground i Maryland greb spørgsmålet om livets opståen an ud fra perspektiver som entropi og informationsteorier. Han beregnede, at sandsynligheden for at komplekse organiske molekyler er opstået tilfældigt i Darwins »lille varme dam« er meget lille, og konkluderede, »at troen på, at rigtige proteiner af samme slags som cytochrome C hyppigt opstår i ur-suppen, er religiøs overtro og ikke videnskabeligt bevist.

Liv på en knivsæg

Det mest provokerende indlæg blev gemt til sidst og blev givet af hovedarrangøren Michael H. Hart fra Trinity University. Han begyndte med Drakes formel til beregning af antallet af uafhængige, teknologiske civilisationer: antallet af stjerner i Galaxen gange den brøkdel, der har planeter, hvor liv kan være opstået o.s.v. De tal han anvendte er dog blandt de mest pessimistiske. Der er foretaget computer simuleringer af atmosfærens udvikling på planeter med forskellig masse, forskellig kredsløbsbane og solstørrelse. Harts undersøgelse afslørede, at »kun i et meget begrænset område for disse parametre vil planetens overfladetemperatur i en milliard år forblive konstant på et niveau, der tillader, at vand er flydende.« Han skønner tillige, at hvis Jordens middelfasthed fra Solen, 149.600.000 km., reduceres til bare 142.100.000 km., vil en løbsk drivhuseffekt forårsage, at Jorden bliver et Venus-lignende helvede. På den anden side vil en løbsk istidsdannelse fryse alt vand på vores planet (som på Mars), hvis afstanden blot øges til 151.100.000 km. en forøgelse på kun 1%. (Gletcherne i Jordens istider fortæller iøvrigt om, hvor nær vi har været på katastrofen!)

Selvom dette er afskrækkende nok, havde Hart alligevel gemt det værste til sidst: Hans vurdering af mulighederne for at liv kan opstå, selv på steder hvor forholdene er optimale. Hart mener, at det er usandsynligt, selv under ideelle omstændigheder, at de pre-biologiske processer har kunne opbyg-

ge 600 eller flere nucleotider på linie og i den rigtige rækkefølge. Dette lader antyde, at det antal planeter, hvor liv er opstået, er meget mindre end 1 ud af 10^{30} (Et 1-tal efterfulgt af 30 nuller!). Derfor må middelantallet af liv-bærende planeter i enhver Galaxe være 1. Dette harmonerer med og forklarer den almindelige iagttagelse, at Jorden »ikke er koloniseret af udenjordiske.« Efter Harts beregninger er muligheden for, at liv er opstået under ideelle omstændigheder kun $1 : 10^{37}$ (et ettal efterfulgt af 37 nuller). Da han mener, der er 10^6 egnede planeter i en typisk Galaxe, er vores Galaxe virkelig en kosmisk sjældenhed, da den står for den ene Galaxe blandt 10^{31} , der har en planet med liv. Og det er en yderst optimistisk antagelse. Hvis Hart har ret, er vi de eneste indbyggere i vor egen Galaxe og efter alt at dømme alene i Universet.

Alternative livsformer

Ikke alle konferencedeltagerne var lige pessimistiske overfor udsigterne til et eventuelt møde med ETI (og få så pessimistiske som Hart). Ponnampuruma ændrede ikke standpunkt og mener stadig, at chancerne for, at liv kan opstå under ideelle omstændigheder, ikke er så små endda. J. Richard Gott III fra Princeton University holdt et moderat pro-SETI foredrag. Hans argumenter var, at ifølge den moderne kosmologi »har rummet en uendelig negativ krumning og indeholder et uendeligt antal Galaxer, hvilket medfører at enhver endelig sandsynlighed for at liv kan opstå som konsekvens giver et uendeligt antal civilisationer«, selvom der er langt færre civilisationer end Galaxer. Han foreslår, at man skal finde en egnet bølgelængde til den intergalaktiske kommunikation ved hjælp af Plancks konstant, en fysisk parameter så fundamental lysets hastighed eller »e« (de naturlige logaritmers grundtal) og de $2,7^\circ$ Kelvin fra den kosmiske baggrundsstråling (strålingsrester fra »the Big Bang«). Denne bølgelængde skulle gøre civilisationer istand til at afsende og modtage meget smalbådede signaler tværs over de intergalaktiske afstande.

Gerald Feinberg fra Colombia University og Robert Shapiro fra New York University havde et fælles indlæg om mulige »alternative« livsformer, der er meget forskellige fra vores opfattelse af liv. De begyndte med de almindelige krav til liv: »En strøm af fri energi, et system af materie, der kan vekselvirke med energien og som kan anvende den til at blive sat i system. Dertil tid nok til opbygning af det komplekse system, som vi forbinde med liv.« De mener, at dette åbner mulighed for, at »liv« kan opstå af luftformige stjernetåger, fra planetoverflader, have og atmosfærer, ja selv under en neutronstjernes overflade! — men ikke

*»Sagan tror
vor Galaxe
vrimler med
liv, Hart at
den en dag
vil gøre det,
det vil være
vore efterkom-
mere der må føre
denne fakkel«*

nødvendigt det vi på Jorden forstår ved liv. Antagelig kan den slags liv aldrig forlade sin særlige niche og kolonisere Galaxen (eller kunne det???).

Bred enighed

På trods af alt, kan man godt sige, at der var bred enighed mellem deltagerne i »Hvor er de?« konferencen. I almindelighed var der enighed om: 1) at udenjordiske tilsyneladende ikke har været i nærheden af Jorden (ikke én af talerne ville indrømme, at noget i UFO-rapporterne kunne tillægges ETI), 2) at interstellar kolonisation er muligt og endda sandsynlig, 3) at de udenjordiskes fravær og den manglende kolonisation af vort solsystem viser, at intelligent liv er langt mindre almindeligt end tidligere antaget. Det er muligt, måske endda sandsynligt, at vi er alene i Galaxen. Kun historien kan sige, om dette synspunkt er korrekt.

Det kan påstås, at grunden til at konferencen konkluderede, som den gjorde, var, at det var den første store SETI »brainstorming« konference, der fandt sted, efter O'Neills tanker om rumkolonier var blevet almindelig kendt. Disse rumkolonier hang, som tidligere nævnt over konferencen som et spørgsmål. Det var O'Neill, der banevej til stjernerne, og det var O'Neill, som ubevidst aflivede teorien om en Galaxe fyldt med super-avancerede civilisationer, hver magteløs bundet til sit eget planetsystem i evigheder pga. lysets hastighed, alle godt tilfredse med at sludre over den »transgalaktiske telefonlinie«. Som en astronom engang sagde: »For mit vedkomme ændrede jeg standpunkt, da det gik op for mig, at interstellare rejser ikke nødvendigvis behøver gøres indenfor en levetid. Det ændrede hele perspektivet.« Kolonisation af andre solsystemer blev muligt, og måske kan hele Galaxen koloniseres. Det er ikke sket — i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. En anden astronom bemærkede engang: »Da jeg blev interesseret i dette emne, var jeg tilhænger af Sagan.« Det vil virkelig være skæbnens ironi, hvis historien kan berette at rumfortaleren O'Neill ubevidst havde startet den lavine, der aflivede troen på udenjordisk intelligent liv.

Men lige som der er et glimt af håb i Sagens doktriner, kan vi finde optimisme i Harts udtalelser. Hvis Hart har ret, tilhører hele Galaxen den intelligente civilisation, som først gør krav på den. Det er os. Der er ingen »Grænser for vækst«, hele Galaxen — måske hele Galaxe hobe — tilhører os. Menneskets lod er at sprede liv, det mest sjældne og vidunderligste af alle kosmiske uheld, ud til stjernerne. Mens Sagan tror, vor Galaxe vrimler med liv nu, tror Hart, den en dag vil gøre det, og det vil så være vore efterkommere, der vil føre denne fakkel. □

*Oversættelse og
bearbejdning
Flemming Rasmussen*

Kilde:

Spaceflight vol. 22, nr. 11-12, november/december 1980.

NYT OM REX HEFLIN

GSW-analyse af billederne

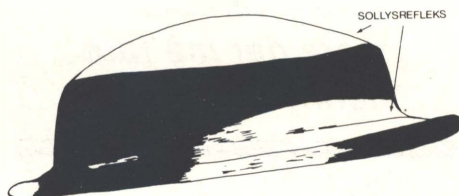
Af Kim Møller Hansen

I UFO-Klassikeren i UFO-NYT nr. 4, 1982, behandlede vi Rex Heflins fire berømte billeder fra 3. august 1965. Under efterforskningen i sagen henvendte vi os til Ground Saucer Watch for at få en kopi af GSW's omdiskuterede analyse af billederne. GSW's rapport var lang tid undervejs, men er nu vel ankommet, og efter at have korresponderet med GSW angående rapportens forskellige analysepunkter, er vi klar til at fremlægge konklusionerne.

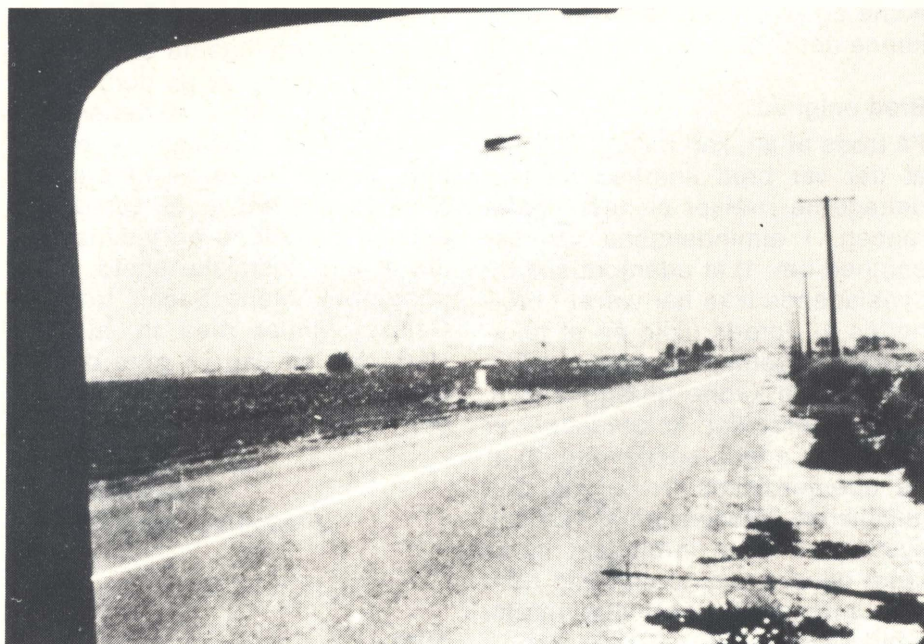
- 1) Observationstidspunktet var kl. 12.30, hvilket verificeres af skyggerne på billederne.
- 2) De tre første fotos er taget på samme sted og forholdsvis hurtigt efter hinanden.
- 3) Objektet i foto 2 og foto 3 har områder af forskelligt fabrikat, f.eks.

overfladestrukturen på bunden af objektet i foto 2. Her viser den computerfotografiske analysemetode, at overfladen er struktureret ligesom aluminiumsfolie, og ikke er glat ligesom toppen og siderne på det samme objekt.

- 4) Kantfremhævnings- og farvekonturneringsteknikken afslører, at der i området lige over objektet på foto 2 & 3 er en lineær aftegning, der kan skyldes en bære-

Tegning af Rex Heflin-UFOet, således som GSW's analysemetode viser det.

Rex Heflins første foto af objektet, medens det ifølge Heflin svæver ubevægeligt over Myford Road. Er dette blot et fotografi af en fotograferet model klæbet op på frontruden?

snor. Denne lineære aftegning over »UFO«et findes imidlertid ikke på foto 1!

Der blev også fundet lineære strukturer andre steder på Heflins fotos, men deres længde, retning og tykkelse er af en sådan karakter, at GSW mener, at disse »linier« skyldes ridser og fremkaldelsesfejl, i modsætning til den mistænkelige snor over objektet på foto 2 og 3. Denne lineære aftegning blev fundet på to forskellige aftryk af billederne.

- 5) Objektet på foto 1 er utydeligt og ikke skarpt afgrænset sammenlignet med objektet på foto 2 og 3 (hvis skarphed er sammenlignelig med skarpheden på bilens bakspejl), hvilket ifølge dataene på det anvendte Polaroid-kamera *ikke* skyldes objektets eventuelle bevægelse.

For at finde en forklaring på denne uskarphed i foto 1 opstillede GSW følgende muligheder:

- a) Objektet er meget langt fra kameraet, eller
- b) objektet er meget tæt på kameraet, mindre end 30 cm, eller
- c) objektet befinder sig i den af Hefling opgivne afstand, og utydeligheden skyldes et mystisk felt, som omgiver objektet.

Hvis a) er korrekt, vil objektet være meget stort, omkring 60 meter i diameteren, hvilket ikke stemmer med analyseresultaterne fra foto 2 og 3.

Hvis b) er korrekt, d.v.s. objektet er en meget lille model udenfor eller lige indenfor bilens forrude, strider måledataene igen med dem fra foto 2 og 3 — såfremt man altså

forudsætter, at alle tre fotos er taget på samme måde!.

Hvis c) er korrekt, d.v.s. objektet var ca. 9 meter i diameter og omgivet af et »kraftfelt«, hvorfor mangler dette kraftfelt så på foto 2 og 3, som er taget umiddelbart efter?

GSW stod således overfor to vanskelige spørgsmål: Hvorfor mangler bæretråden over objektet på foto 1, men ikke på foto 2 og 3, og hvorfor er objektet på foto 1 sløret i modsætning til objekterne på de to efterfølgende billeder.

GSW's fotokonsulent Fred Adrian foretog en række forsøg for at efterligne foto 1. Adrian var sikker på, at objektet ikke var en model kastet op i luften. Han bevægede kameraet under optagelserne, ændrede

på kameraets focusering, og fremstillede endda en UFO-model indhyllet i røg for at efterligne det mulige »kraftfelt« — men alt sammen forgæves. Som et sidste forsøg fotograferede han UFO-modellen, klippede objektet ud af billedet og klæbede det op på en bilrude og fotograferede således det opklæbede »UFO« ud gennem bilruden. Resultatet af denne opklæbnings-teknik var forbløffende. En computerfotografisk analyse af dette eksperimentalfoto gav i forbavsende grad de samme måleresultater som analysen af det originale foto!

GSW konkluderer, at det uidentificerede objekt på Heflins fotografier er en model på under 15 cm i diameter og ikke et ægte fartøj af

stor størrelse. Heflins første foto er lavet ved hjælp af opklæbnings-teknikken med polaroid-kameraets afstandsmåler sat på uendelig. Billeder nr. 2 og 3 er lavet ved at fotograferer en lille model ophængt i en bæretråd udenfor bilruden.

Heflins fjerde foto, der viser en blåsort røgring, som UFOet påstås at have efterladt, er også undersøgt. GSW anser også dette foto for at være svindel og mener, at det er lavet ved hjælp af en fotomontage eller opklæbningsteknikken.

Spørgsmål

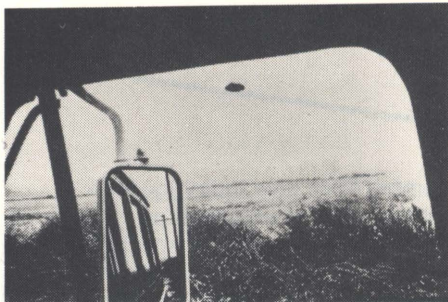
SUFOL: »Hvis objektet på foto 1 er et lille opklæbet billede af en UFO-model, kan dette så ikke afsløres af profilerings-teknikken ved at den viser en flad tværsnitsprofil?»

William Spaulding (GSW): »Selv om det opklæbede UFO-billede er et fladt »objekt«, vil profilerings-teknikken vise, at »UFOet« har form (ikke er fladt), hvis det opklæbede foto er taget af en 3-dimensional model. Omvendt, hvis den fotograferede model er plan, vil profilerings-teknikken vise en flad tværsnitsprofil. Vores analyse af foto 1 viste, at det opklæbede UFO på frontruden var 3-dimensionalt, fordi den model, som Heflin angiveligt har brugt, var 3-dimensional.

Som nævnt i et tidligere nummer af UFO-NYT er GSW's computerfotografiske analysemetode bestemt ikke fejlfri, og ovennævnte viser, at teknikken ikke uden videre er i stand til at afsløre svindelnumre foretaget v.h.a. opklæbningsteknikken. For at afsløre dette, skal der desuden udføres en række forsøg.

I Appendix c i GSW's 46 sider lange rapport står der: »...Billede 1, 2 og 3 er fotograferet efter hinanden indenfor en periode på 20 minutter i de samme omgivelser. Dette er velbekræftet af skyggerne på de fotograferede genstande, sollysreflekserne i objektet, og himlens udseende både over og under objektet på alle tre fotos.»

SUFOL: »Hvis objektet på foto 1 er et opklæbet billede af en model, hvorledes er det så muligt for dette model-billede (som højst sandsynligt er lavet et andet sted og under andre vejrforhold, solvinkel m.m.) at reflektere sollyset på netop den måde, som et virkeligt 3-dimen-

Heflins 2. foto taget gennem vognens højre siderude. Er UFOet blot en lille model op-hængt i en snor?

Heflins 3. foto taget gennem sideruden.

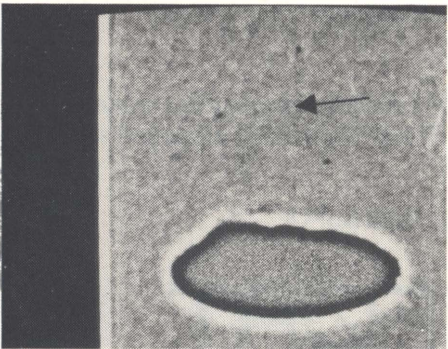

Foto: GSW

Kantfremhævnings-teknikken er her anvendt på Heflins 2. foto, hvor man ser strukturen på objektets bund samt antydningen af en bæresnor ved pilen over objektet.

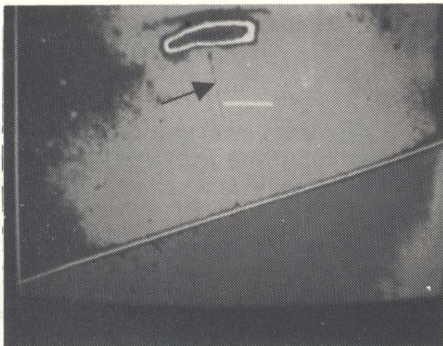
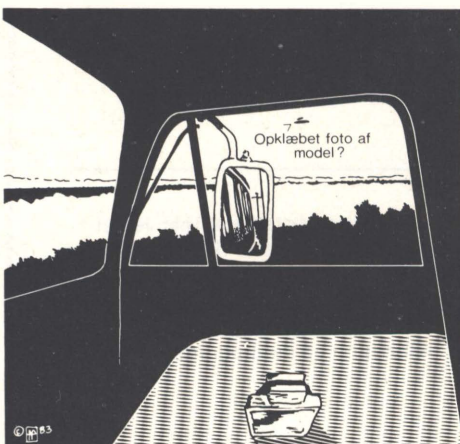

Foto: GSW

Heflins 3. foto er her farvekontureret, således at man tydeligt kan se overgangene imellem de enkelte gråtoner og dermed detaljer i filmsværtningen. Teknikken afslører ved pilen en bæretråd over objektet.

sionalt objekt ville gøre, hvis det den 3. august 1965 havde befundet sig over Myford Road lige foran Rex Heflins bil?»

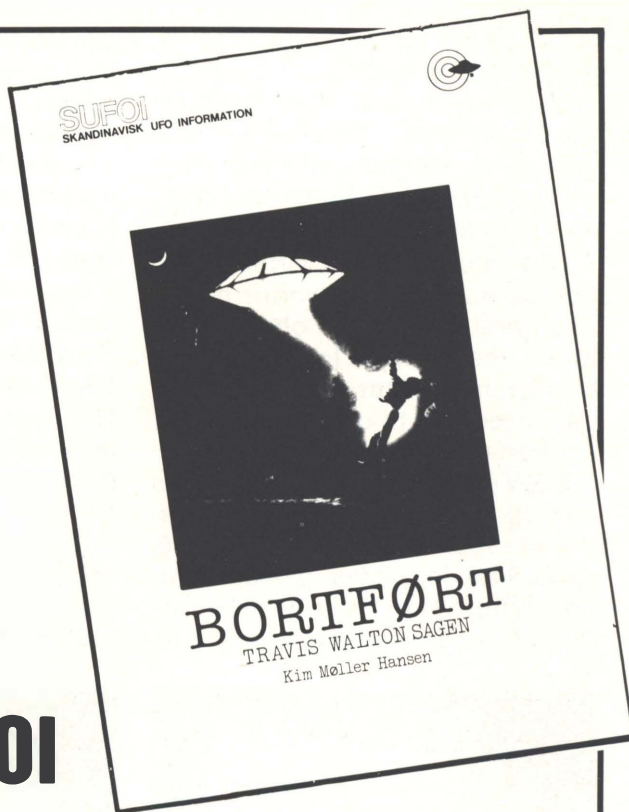
William Spaulding: »Dette er et virkeligt godt spørgsmål, og lad mig prøve at forklare. Lad os antage, at jeg ville lave et svindel-UFO foto. Jeg kunne til at begynde med tage en serie billeder af en UFO-model ved at bruge opklæbnings-teknikken indenfor en 2-timers periode fra kl. 11.00 til kl. 13.00 og under lignende vejrforhold med varmedis. Resultatet vil blive fremragende, hvis de to sidstnævnte kriterier opfyldt. Det er muligt at have disse vejrforhold i Californien i en periode på mindst 2—3 uger (dette er den typiske august-sommerhimmel i den del af landet). Derefter kunne jeg klæbe modelbilledet op på frontruden og fotografere forgrund/baggrund og sørge for realistiske skygger indenfor totalbilledet. Det afgørende punkt er lysvinklen under fotograferingen af opklæbningsbilledet, idet den skal være meget nær lysvinklen, der kendetegner baggrunden. Dette er under vore forsøg foretaget med succes i den seneste tid og har givet nogle bemærkelsesværdige resultater. Opklæbnings-teknikken er blot en teori, der kan forklare uskarpheden på foto 1.«

Som det fremgår af ovenstående har Rex Heflin — hvis han altså har svindlet — været en ualmindelig snedig og heldig rad. Han har haft besværet med at anvende to forskellige teknikker for at lave sine svindelbilleder. Hvorfor nøjedes han dog ikke bare med en?

GSW er ikke enig med det amerikanske flyvevåbens konklusion i sagen — en konklusion, der fortæller, at Heflin har fotograferet en lille model (30—90 cm i diameter) kastet op i luften af en medhjælper. For at udføre dette skulle Heflin have én til at kaste modellen op og sandsynligvis også en til at holde øje med trafikken, der iøvrigt var livlig. En sådan fremgangsmåde ville være ret tidskrævende og desuden koste mange mislykkede fotos. Dertil mangler der på foto 1 den skygge, som en sådan model ville kaste på vejen eller lige til venstre for den.

— fortsættes side 29

Ny rapport fra SUFOI

Om morgenen den 6. november 1975 blev indbyggerne i Arizona opskræmt ved nyheden om, at en ung skovarbejder ved navn Travis Walton aftenen før var sporløst forsvundet for øjnene af sine arbejdskammerater efter at være blevet ramt af en lysstråle fra et UFO. Fem dage efter den mystiske forsvinden dukkede Travis op på en øde landevej — chokeret, langskægget, sulten, tørstig og 5,5 kg lettere...

Hvad var der sket?

Sagen er blevet grundigt undersøgt af den amerikanske UFO-organisation APRO og af UFO-skeptikeren Philip Klass. Hvad afslører disse undersøgelser?

Det kan De læse om i denne nye rapport fra SUFOI:

BORTFØRT

Travis Walton sagen 5.11.75

Ved Kim Møller Hansen

Travis Walton sagen er et af den amerikanske UFO-scenes store stridsspørgsmål. Blev Travis virkelig bortført, eller er det et svindelnummer? ... Læs rapporten og døm selv.

Rapporten er på 60 sider
duplik/offset og illustreret.

Pris
kun kr. . .

30⁰⁰

Rapporten bestilles lettest ved at indbetale beløbet + kr. 7,00 (porto/ekspedition), i alt kr. 37,00, til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »Bortført« på modtagerdelen.

SERIE

UFOer på film

Ved Ole Henningsen

Denne artikelserie, der startede i UFO-NYT nr. 2/1982, er ikke en komplet fortegnelse over alle eksisterende filmoptagelser af UFO-fænomener. Den beskæftiger sig kortfattet med flest mulige af de film, hvorom der findes tilgængelige oplysninger i den foreliggende UFO-litteratur. Det er stærkt begrænset, hvilke undersøgelser de fleste filmoptagelser har været underkastet. Og som egentligt bevismateriale for UFO-fænomenernes eksistens, er sådanne filmoptagelser ikke bedre egnede end almindelige fotooptagelser af sådanne fænomener.

Når der alligevel samler sig en vis interesse om UFO-filmoptagelser, skyldes det formentlig den almindelige nysgerrighed vedr. noget, der jo er i bevægelse!

Filmoptagelserne er i store træk opført i kronologisk rækkefølge, og skulle der være læsere, der ligger inde med oplysninger om film, som ikke er blevet nævnt, hører jeg meget gerne herom.

I en vis udstrækning har det været muligt af fremskaffe still-fotos fra foto- og filmarkiver til at illustrere omtalen af de enkelte filmoptagelser. Dog findes der en del optagelser, som ikke er alment tilgængelige, hvorfor man i disse tilfælde må undvære billeder fra filmene.

1955, Florida, USA

Dr. Robert L.M. Baker, Jr. foretog gennemgribende analyser af de berømte UFO-film fra Great Falls og Utah (se UFO-NYT nr. 5/1981 samt nr. 3/1982). Dr. Baker Jr. undersøgte også andre UFO-film, bl.a. en gun-camera film, hvorom han bl.a. fortæller:

I forbindelse med analysen af Great Falls og Utah-filmene foretaget ved Douglas Aircraft Company, havde jeg lejlighed til at se gun-camera film optaget over Florida 1955. Desværre kunne vi ikke beholde filmen og havde ikke tid til at udføre en analyse og nær-

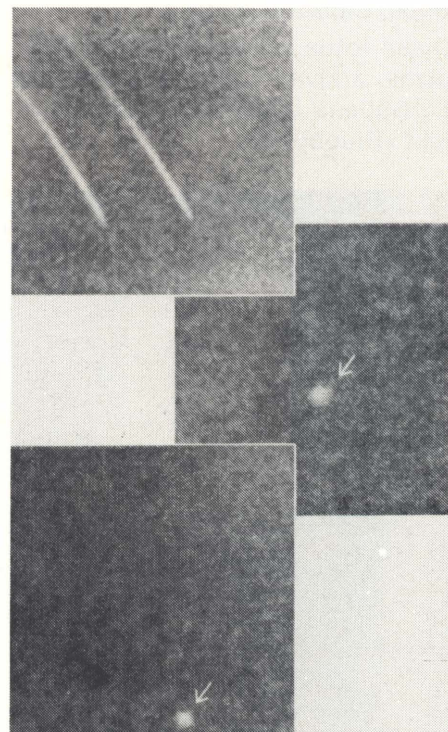
mere undersøge de nøjagtige omstændigheder ved filmningen, f.eks. nøjagtigt hvornår og hvor filmen var optaget, kameradataene og pilotens reaktion.

Florida-filmen var skuffende. Den viste kun et par hvidlige lyspletter. Da der imidlertid var ting synlige i forgrunden, kunne en nøjagtig analyse være blevet foretaget. Direktøren for Douglas Aircraft Company's undersøgelsesafdeling, Dr. W.B. Klempner, var enig med mig i en foreløbig konklusion om, at intet almindeligt naturligt fænomen tilsyneladende kunne være årsag til det filmede

fænomen. Der blev dog som nævnt ikke foretaget en detaljeret analyse af filmen. (1)

18. september 1956, Giant Rock, Californien, USA.

Under et besøg i ørkenområdet omkring »tallerkenklippen Giant Rock« i Californien fik Ray Stanford og nogle af hans venner øje på »et gyldent skinnende rumskib med et hvidt kraftfelt omkring«, som de så malerisk udtrykker sig.

Still-fotos fra Ray Stanfords 8 mm farvefilm fra Giant Rock 18. september 1956. På øverste still-billede ses kondensstriberne efter 2 jettfly. De to øvrige billeder viser forstørrelser af det filmede, lysende objekt.

På den optagne film ses objektet som en lille rund diffust lysende plet på baggrund af en blå himmel. Der er tale om en 8 mm film optaget med et lånt småfilmkamera.

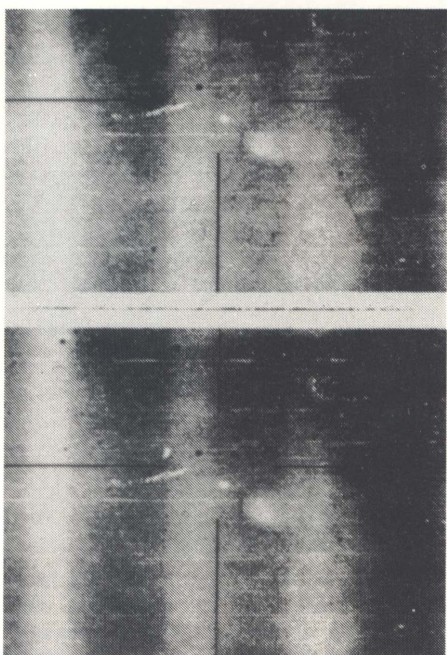
Under observationen nærmede 2 jagerfly sig, og kondensstriberne fra disse to fly ses også på filmstrimlen, der tilsyneladende ikke har været underkastet de store undersøgelser.

Fra forskellig side ses med nogen skepsis på de aktiviteter, som tvillingebrødrene Ray og Rex Stanford i midten af halvtredserne havde for. Bl.a. hævdede de i deres bog »Look Up«, at de i adskillige tilfælde havde haft telepatisk kontakt med besætninger på rumskibe, som de også i flere tilfælde iagtto på nærmere hold.

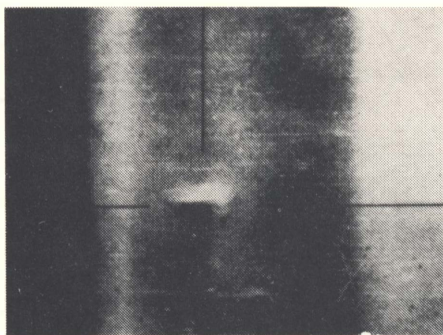
Ray Stanford tog igen i 1959 en noget lignende film, som vil blive omtalt senere. Ray Stanford er stadig med på UFO-scenen, idet han er direktør for »Project Starlight International« et UFO-undersøgelsesprojekt der ved hjælp af omfattende teknisk udstyr forsøger at spore UFO-fænomener. Projektet har hjemsted i nærheden af Austin i Texas. (2, 3 og 4)

2. maj 1957, Edwards Air Force Base, Californien, USA

Disse fotos stammer fra de nu frigivne arkiver i Det amerikanske Luftvåbens UFO-undersøgelsesprojekt »Bluebook«.

Gun-camera-film fra Edwards Air Force Base, Californien, 2. maj 1957.

Billederne ser ud til at være stillbilleder fra gun-camera film optaget fra et jetfly. Filmen er senere havnet i arkiverne hos »Project Bluebook«, hvor tildragelsen er arkiveret under sags nr. 4715. Yderligere informationer foreligger p.t. ikke. (5)

1. december 1957, Los Angeles, Californien, USA

Ralph Benn fik af sin 8-årige søn fortalt om nogle ting, der fløj rundt på himlen. Da han løb ud af huset for at se efter, kunne han imidlertid ikke få øje på noget. Da hans egen søn og andre børn tilsyneladende stadigvæk var optaget af, hvad de havde set, løb Benn ind i huset for at hente sit 8 mm filmkamera udstyret med en telelinse.

Sammen med andre mennesker i nærheden begyndte Ralph Benn at afsøge himlen. Pludselig fik de øje på en formation af 6 objekter, der på den nordlige himmel langsomt bevægede sig vestpå. De var ovale og gråhvide. Det lykkedes Benn at få optaget ialt 6½ fod Kodachrome film med sit 8 mm filmkamera af mærket »Keystone Capri«. På filmen ses 4 lyspletter af en vis udstrækning.

Filmen blev sendt til Det amerikanske Luftvåben til fremkaldelse og nærmere undersøgelse. Senere blev filmen returneret sammen med en 16 mm kopi af filmen og Luftvåbnets forklaring om, at det drejede sig om balloner. I sin beretning om tildragelsen siger Ralph Benn bl.a. »Hvem har nogensinde hørt om planeter, meteoror eller balloner, der flyver i formation og krydser himlen 3 gange fra horisont til horisont og optræder i forskellige formationer hver gang?« (3)

3. januar 1958, Kimuki, Honolulu, Hawaii.

Clifford DeLacy var sammen med

sin kone på ferie hos sin svigermor på Hawaii. Ved ca. 16-tiden den 3. januar 1958 opdagede han omkring 9 objekter, der fløj hen over himlen parvis i nordvestlig retning i ca. 40° højde. Han kaldte på sin kone og gik selv ind i huset for at hente sit kameraudstyr, et 8 mm »Revere« småfilmkamera med telelinse samt et fotostativ. Ophidset begyndte han at filme uden stativ, men efter nogle sekunders forløb blev han mere rolig og monterede kameraet på stativet og fortsatte sin filmning. Det lykkedes i starten DeLacy at få trætoppe med på sine optagelser, så der er mulighed for at bruge disse som referencepunkter i en senere analyse af filmen.

Clifford DeLacy's film er en almindelig amatørfilm, der starter med en typisk solnedgang over Hawaii samt næroptagelser af blomster. Derefter ses optagelser med en blå himmel med nogle cumulus nimbus skyformationer og nogle trætoppe. Efter ca. 10 sekunders forløb ses to udviskede objekter bevæge sig fra højre mod venstre. DeLacy har derefter sat kameraet på stativ, og der ses senere i filmen et meget klart objekt, der bevæger sig hen over himlen, ydermere ses et glimt af et enkelt objekt mere.

Oplysningerne om Clifford DeLacy's film blev af Dr. Robert L. Baker, Jr. forelagt UFO-film ved et symposium om UFO'er afholdt af American Association for the Advancement of Science i Boston den 26. og 27. december 1969. Hele filmsekvensen med UFO'erne varer ca. 25-30 sekunder, skønt DeLacy angiver hele den samlede observationstid til ca. 5 minutter. Efter UFO-sekvensen følger igen almindelige amatør-optagelser.

Som det ofte er tilfældet er der på ingen måde noget særligt spændende eller ophidsende ved filmen og objekterne, men alligevel indeholder filmen flere ting, end man skulle forvente, primært på grund af trætoppene i forgrunden. Dr. Baker, Jr., har foretaget beregninger af objekternes tilsyneladende størrelse og sammenlignet med Great Falls og Utah-filmene og de forsøg, der i sin tid blev gjort med disse film. Han kommer derefter frem til, at ved en afstand af 2 miles, ville objekterne have

På sporet af UFOnauten

Kunne du tænke dig at komme på sporet af UFOnauten...?

Så har vi et godt tilbud til dig...

Åge Skjelborg På sporet af UFOnauten

Bogen, hvorm SUFOI's anmelder Frank Lerbæk skrev:

»Interessant og læseværdig — ja, mere end det — en uundværlig bog for UFOloger. Hvorfor? Fordi forfatteren har forsket på et felt som UFOloger alt for længe har skubbet fra sig«.

Og dette emne er de kontroverske beretninger om møder med levende væsener i forbindelse med nærobervationer af tredje grad. Forfatteren forsøger i bogen at sætte UFOnaut-beretningerne ind i en sociologisk sammenhæng. Er der en forbindelse mellem disse beretninger og de menneskelige mønstre i befolkningen? Hvilket emne kan være mere interessant ...

Bogen er på **288 sider** og er udgivet af Berlingske Forlag, 1979.

**SPECIAL-TILBUD
KUN KR.**

25⁰⁰

Bogen bestilles lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 10 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »På sporet af UFOnauten« på modtagerdelen.

bevæget sig med en hastighed af ca. 900 miles i timen. Og på denne afstand ville f.eks. fly med letthed kunne identificeres som fly. DeLacy var i forvejen interesseret i UFOer og udtalte at efter hans mening var over 90% af alle UFO-rapporter slet og ret hallucinationer eller det der var værre. De eneste vidner til hans egen egne filmoptagelser var hans kone, Jacqueline, og hans svigermor Abel M. Rodriguez. Vagthavende på Flådens lokale flyveplads bekræftede overfor DeLacy, at ingen jettfly var i området, ligesom han selv var sikker på, at han ikke havde filmet fugle. Clifford DeLacy mente selv, at nogle af de filmede anormale objekter havde bevæget sig med en fart 3-5 gange hurtigere end et jettfly på 1 til 2 miles afstand. (1,3)

Kildehenvisninger:

1. Carl Sagan and Thornton Page (ed.): UFO's — A Scientific Debate. Cornell University Press, Ithaca and London, 1972.
2. Ray og Rex Stanford: Kontakt med Rymdmänniskor, Parthenon, Helsingborg, 1959.
3. Richard H. Hall (ed.): The UFO Evidence, NICAP (The National Investigations Committee on Aerial Phenomena), Washington, D.C., 1964.
4. UFO-NYT nr. 4/1981.
5. Brad Steiger: Project Blue Book, Ballantine books, New York, 1976.

Rex Heflin

— fortsat fra side 26

Ud fra GSW's hypotese kan Heflin have været alene om det påståede svindelnummer. Men hvorfor skulle Heflin svindle? Så vidt vides har Heflin aldrig fået noget positivt, hverken menneskeligt eller økonomisk ud af sine fire fotos.

Endnu i dag, 23 år efter de blev taget, skaber billederne debat i UFO-kredse, og de er et klassisk eksempel på, hvor kompliceret fotoanalyser kan være — og hvor vanskeligt det er at drage objektive konklusioner, også selv om man har moderne teknisk isenkram til sin rådighed. Den menneskelige faktor kan ikke elimineres.

Som GSW så rigtigt bemærker et par steder i rapporten: Det faktum, at ethvert UFO-foto kan efterlignes eller tilnærmelsesvis efterlignes, er ikke tilstrækkeligt bevis for, at ethvert UFO-foto er svindel.

Turist-teorien

Af R. DeLillo & R. H. Marx.

Den følgende artikel er et ganske tankevækkende og engagerende blik på teorien om udenjordisk intelligens og et optimistisk svar på ufo-spørgsmålet. Forfatterne er australske forskere, som er tilknyttet den australske gruppe, der ledes af W. C. Chalker, som selv har bidraget med artikler til UFO-NYT i flere tilfælde. DeLillo er fysiker og Marx er professionel forfatter.

Super-rationalisme myten

En af de største gåder de UFOloger, der er tilhængere af ETI (Extraterrestrial Intelligence = udenjordisk intelligens) hypotesen står overfor, er UFO-motivationen. Hvorfor opfører de sig ofte så banalt, så intetsigende? Hvilke slags overlegne fornuftsvæsener svæver over biler gentagne gange, undersøger træer, lander i øde områder, tager prøver af den mest almindelige flora, fauna og mineraler igen og igen, og optræder som i resten af deres absurde handlinger. Hvad er deres hensigt?

Så frustrerende — så intetsigende — synes deres opførsel at være, at der er opstået en kraftig opposition mod ETI-hypotesen. Dens plads er overtaget af teorier, som går på, at UFOer er psykiske projektioner, overdimensionerede svindelnumre, tidsrejser, ja selv djævelske og sataniske kræfter er foreslået.

Vi mener, det er på tide at dreje bort fra disse ubestemmelige teorier og fremlægge en bedre grundlæggende og fornuftigere måde til undersøgelse af UFO-fænomenet.

For at gøre dette, må vi imidlertid først undersøge og udtænke en noget mere flexibel måde til at nærme os UFOernes bevæggrunde på.

Hynek har udtalt, at problemerne omkring UFO-spørgsmålet er sådanne, at selv indenfor science fiction er der ikke foreslået noget fornuftigt for deres adfærd.

Dette var sandt.

For det første har science fiction, lige som de nævnte UFO-teorier, altid bragt så detaljerede oplysninger, at det har endevendt ens forudsætning. De er her fordi... UFO-teoretikere påberåber sig en enkelt motivation, som så de vender og drejer, så den passer med kendsgerningerne. Hvorfor kun en grund? Hvorfor ikke 50?

For det andet og nok mest afgørende, har science fiction holdt på en litterær kliche: UFOnauter må være super-rationelle, det vil sige, uendelig klogere og mere rationelle end os. (Måske er det grunden til, at teoretikerne formoder, at de gør det, de gør, af den grund, at de mangler vor udviklede beskaffenhed). Det er det, vi kalder »mr. Spock« syndromet.

Lad os som en begyndelse forklare eller måske beskrive super-rationalisme. Det er et begreb, som forudsætter, at de fremmede sjældent, hvis nogensinde, tænker irrationelt eller følelsesmæssigt. Snarere end at føle og reagere

(som os), reagerer de koldt, sluttende og konkluderende. Selvom det måske er en overdrivelse, viser det de grundlæggende tanker.

I begyndelsen må vi se på det primære problem, som fremkalder »mr. Spock« myten. Vi er så bange for at tillægge UFOnauterne menneskelige motiver og egenskaber, at vi går til den modsatte ydergrænse. »De kan ikke være som os, så de må være super intelligente og meget logiske« er reaktionen. Men at tillægge de fremmede super-rationalisme er absurd, vi aner ikke engang om det ikke eksisterer i maskiner.

Når alt kommer til alt forhindrer vægningen, at UFOlogerne anerkender de ligheder, der gør de fremmedes udseende menneskelignende. Den almindelige holdning var, at når de lignede os så meget, måtte de være illusioner eller virkelighedsfortrængning hos de vidner, som ønskede, at de fremmede lignede os. Det er den samme trættende tankegang, som forventer, at de fremmede opfører sig og tænker anderledes end os, og at de er moralsk klogere. Det er ironisk, at kritikerne af ETI skal strides på denne måde. På den ene side påstår de, at UFOnauter handler irrationelt, så meget at vi ikke kan forstå dem. Derefter påstår de samme kritikere, at denne irrationalisme betyder, at UFOer må være et produkt af vor fantasi eller i det mindste viser vor egen race, som kommer tilbage som rejsende i tid.

Forfatterne ønsker at vende op og ned på dette argument. Vi ved, at fænomenet er virkelig — vi har fotografier, radarbilleder og magnetiske målinger som bevis. Måske

kan vi få en forståelse af gåden ved at sammenligne med de menneskelige bevæggrunde, og se om de passer sammen.

Biologer har bevist, hvor nyttigt den menneskelige form er. Det må være den bedste legemsbygning for teknologiske væsener, og naturen må have brugt den som model i hele universet. Måske kan den menneskelige hjerne med variationer vise sig at være en lige så god en model. Så meget som vi virkelig nærer mistillid til vore følelser, som er grundstenene i irrationel tankegang, de fortjener at anvendes til mange nyttige og uundværlige formål. Sindsbevægelse udløser en hel serie af følelser fra kærlighed til had, fra frykten for krig til sex for forplantningen, og vækker det fundamentale primat instinkt. Så hvorfor har vi undladt at give UFO-nauterne dem?

Vi er gået i en gammel fælde, som »kun mennesker opfører sig som mennesker«. Indtil for nylig betragtede vi den resterende del af dyreriget på samme måde. Nu har den moderne forskning vist, at andre dyrs adfærd ligner vores — eller skulle vi sige, hvordan vores adfærd ligner deres. Hvalerne, delfinerne og primaterne blev engang betragtet som dumme vilde med interessant adfærd, men med lav »IQ«. Vi har imidlertid senere opdaget, hvor menneskelignende deres adfærd er. Delfinerne anvender et »avanceret« kompleks sprog, som stadig kun delvis er oversat. Chimpanser har lært at læse og genkende sprog, de kan frembringe nye ord, sætninger og har endda løjet. Aber udviser begærlighed, føler skyld, ligger på maven for mad, og de prostituerer endog sig selv. Fugle har højt udviklede navigations-egenskaber, begreb om territorieret og en meget avanceret måde at finde deres bytte på. Dyr opfører sig som mennesker. Hvorfor så ikke intelligente fremmede væsener?

Går vi noget mere i dybden, kan vi stille dette spørgsmål: Ville et »kød og blod« væsen, som har gennemgået en naturlig udvikling, (det vil sige uden genetisk manipulation), være virkelig super-rationel og følelsesløs, selvom det har udviklet et avanceret teknologisk samfundssystem?

Skønt forfatterne erkender uklar-

heder i disse spørgsmål, ønsker vi at tilføje nogle få ting.

For at udvikle teknologi, skal opgaverne specialiseres i en co-operativ struktur. Med andre ord, man må have et samfund, en gruppe bevidstheder. Derfor må den enkelte have frihed til at bruge de forskellige færdigheder, og alligevel være underordnet gruppens ledelse. Han må derfor have forståelse for loyalitet, pligtfølelse og behov for at samarbejde i en funktion, som er en del af gruppen. Og eftersom de enkelte har evner og færdigheder på forskelligt plan, må et eller andet binde de enkelte sammen i gruppen, enten en kraftig ydre styrke eller en indre følelse af opofelse.

Dette er grunden til, vi fremhæver sådanne væseners naturlige udvikling. Naturen mangler samlede kræfter. Og sådanne kræfter må være stærkere end blot fornuft. Hvorfor? Fordi de enkelte væsener har forskellig opfattelse af fornuft og gennem deres specialisering forskellige synspunkter vedrørende fornuft.

Derfor opstår ønskeligheden for følelser i begyndelsen.

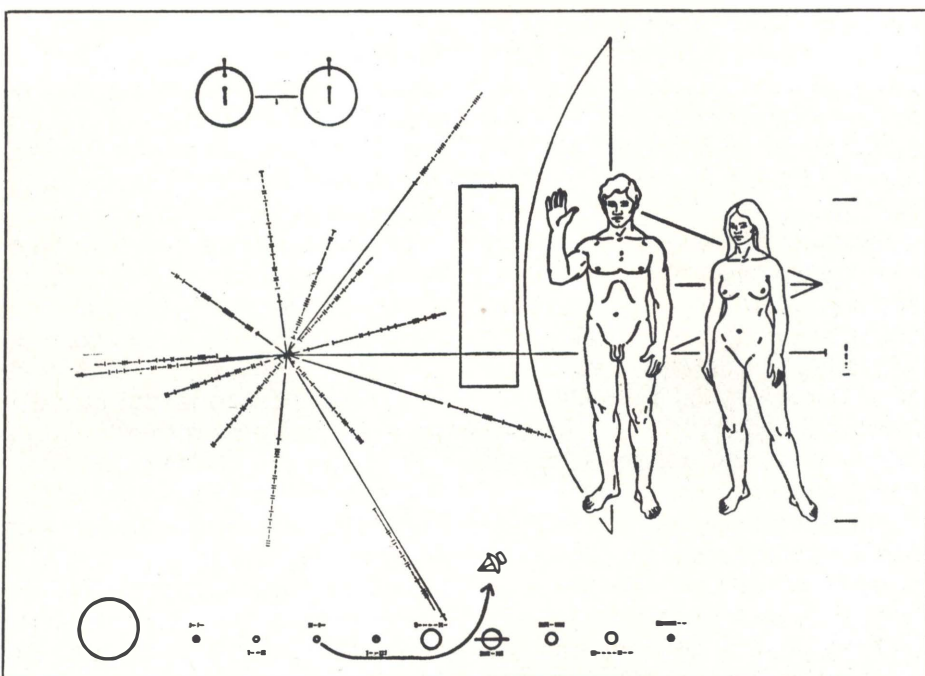
Selv mr. Spock havde en stærk pligtfølelse og accepterede hårdt arbejde og stærk loyalitet og venskab med sin overordnede, kaptajnen.

Et væsen må have et antal fun-

damentale biologiske funktioner, det vil sige optage energi, undgå at ødelægge sig selv og formere sig. Dertil må det have selvopholdelsesdrift, muligvis sans for det behagelige og/eller bekvemmelige og i det mindste en af de fem sanser. Dette måtte være hans organismes ikke-rationelle behov.

Allerede her kan vi se en kompleks skabning træde frem, ikke blot en tænkende maskine. Hvis vi så tilføjer en menneskelignende figur med vores bevægelsesmetoder, et syn beslægtet med vores og følelsessans, begynder et mønster at træde frem. Alle disse faktorer begrænser et væsen og dets tænkemåde og må påvirke dets rationelle tankeprocesser med dets subjektive erfaring. Disse automatiske, ikke-rationelle instinktive adfærdsmønstre, der er nødvendige for organismens overlevelse, udvikler sig i det rationelle væsen til det, vi kalder følelser. Dette argument bliver yderligere bekræftet af den kendsgerning, at også menneskelige følelser har deres oprindelse i den ældste del af vor hjerne og foregriber vor selvbevidste viden.

Hertil kan føjes behovet for et teknologisk samfund, og lighedernes antal stiger. Behovet for gruppeansvar, den nødvendige tid til at optræne færdigheder, co-ordinationen af disse færdigheder, et politisk system til at organisere de

Biologer har bevist, hvor nyttig den menneskelige form er. Det må være den bedste legemsbygning for teknologiske væsener, og naturen må have brugt den som model i hele universet. Billedet viser tavlen Pioneer 10 den 13. juni bragte udenfor vort solsystem på dens evige rejse.

forskellige individualister og grupper indenfor den samlede befolkning, et økonomisk system, de organisatoriske evner o.s.v. Vi er sikre på, at listen kunne udvides betydeligt ud fra kommunikationsbehovene, sådan som et sprog for det opdragende instinkt.

Forfatterne haster med at fortælle, at vi ikke tror, at de fremmede humanoider vil reagere nøjagtigt som os eller besidde de samme adfærdsmønstre og instinkter som os. Vi vil hellere foreslå, at der må være nogle fælles grundlæggende træk i adfæren og derfor tænkningen.

Ud over at forvente, at de fremmede er super-rationelle, begås sædvanligvis to andre fejl ved at tillægge de fremmede overdreven rationalisme.

Først antager vi, at der må være en forbindelse mellem teknisk avancerede væsener og »avanceret evolution«. Den almindeligste antagelse er, at jo højere man er steget op på evolutionens stige, jo mere rationelt må man tænke, og da UFOnauterne virkelig er mere teknisk avancerede, må de være fantastisk højere rationelt avancerede og besidde få af de følelser, der plager os.

At fremlægge så utildækkede fejl er indlysende. Selve menneskehedens indbyrdes fjendskab strider imod dette ræsonnement. Det

var med den form for ræsonnement, den hvide mand drog ind i Afrika og Asien for et århundrede siden. Og spanierne drog ind i Sydamerika med conquistadorerne. Og nazisterne ind i det øvrige Europa i vor tid. Var disse teknisk avancerede samfund længere fremme i udviklingen? Næppe. Den højere videnskab sætter ikke lighedstegn mellem overlegen rationalisme og klogskab, skønt det er en hårdnakket påstand, der stadig følger menneskeheden.

Den anden fejl i teorierne er lige så følelsesladet som den første, men noget mere menneskelig og tiltrækkende. Et af de grundlæggende argumenter er, at når de er så videnskabeligt avancerede, må de have passeret atomalderen, hvorimod vi først lige har taget hul på den. Og når de har passeret atomalderen, må de have fundet en metode til at undgå total atomkrig. Derfor må de være mere rationelle, endda mere rationelle end os. Ud fra denne forudsætning følger det næste trin mod super-rationalisme let.

Tiltalende som denne teori er, er her virkelig et argument, som skal bevises. For det første, vi må undgå en atomkrig, eller hvis vi ikke gør det, må vi overleve den. Eller måske er den en nødvendig del af vor evolution.

Desuden findes der ingen direkte

forbindelse mellem høj intelligens og følelsesbetonet tænkning. På vor jord har delfiner, hvaler og chimpanser en relativ høj intelligens, alligevel bekriger de ikke deres artsfæller. Den udenjordiske intelligens har i almindelighed ikke udviklet så meget aggressivitet, og i særdeleshed ikke mod sig selv. Uden et forsøg på at tærskelanghalm på dette område, må vi erindre, at her på jorden er det kun menneskelige væsener, bier og myrer, der er sådan indrettede, at de bekriger deres artsfæller. Alligevel er ikke-rationel følelsesbetonet tænkning almindelig.

Nu har vi undersøgt menneskets forvrængede tankegang á la »mr. Spock« syndromet, og vi har bemærket at super-rationalisme:

- a) er en misforståelse fra vor side,
- b) ikke er udviklet i naturen, og
- c) eksisterer måske slet ikke i naturen, for naturen kræver irrationelle sammenbindende kræfter.

Lad os kaste et blik på UFO-fænomenet.

Her er vi alle enige om, at der foregår et eller andet, som forvirrer vor sans for det forståelige. Kan vi vurdere det?

Udviser UFOer »mr. Spock« syndromet?

Svaret er klart nej. Så indlysende er kendsgerningerne, vist tidligere, at mange UFOloger har opgivet ETI hypotesen.

Hvad er deres adfærd så?

Den første overraskelse er de tilfælde, der beviser, at de har sans for humor. For eksempel, nogle små væsener bliver set i nærheden af et fartøj, et menneske nærmer sig og foretager sig noget, som morer UFOnauterne. De latinamerikanske tilfælde er gode eksempler, hvor de fremmede har fundet vidnets rygning absurd (1) og moret sig, når han har givet forklaring. I et andet mere makabert tilfælde har den fremmede skudt en paralyserende lysstråle mod vidnet og derefter moret sig over ham (2). Skønt disse og andre eksempler virker sadistiske på os, må vi hellere huske, hvordan vor egen humor kan dreje sig om at glide i en bananskræl og lignende.

Humor, som enhver komiker eller psykolog vil forklare det, hidrører fra uoverensstemmelse mellem

Foto: Greenpeace, Danmark

Hvalerne, delfinerne og primaterne blev engang betragtet som dumme vilde med interessant adfærd, men med lav »IQ«. Vi har imidlertid senere opdaget, hvor menneskelignende deres adfærd er.

vor forhåbning og virkeligheden, d.v.s. mellem vore følelser (overbevisning, forventning, forfængelighed o.s.v.) og den virkelige verden. Skønt humor kræver tankevirksomhed, kræver den spænding mellem tanke og følelse for at blive sat igang.

Såvel som humor er indblandet i et antal tilfælde af svindel og latterlige misfortolkninger. Må sandheden have noget at gøre med de mere tvivlsomme kontakttilfælde. Men det gælder også for de nok bedst dokumenterede tilfælde, sådan som CIA-kontakttilfældet i 1959, hvor en CIA-agent i Langley, Virginia CIA-hovedkvarter, formodentlig havde kontakt med en fremmed fra et UFO. Da de andre bad om bevis, blev de bedt om at gå hen til vinduet, hvor de så et UFO svæve udenfor. Og alligevel var de oplysninger, som modtoges via agenten, som var i trance, nonsens. (3)

De humoristiske og spøgefulde tilfælde viser i det mindste, at UFO-nauter ikke kun har følelser og kan reagere som os, men antyder også andet. »Sadistisk« humor og spøg viser den fremmedes stærke følelse af overlegenhed. De er opmærksomme på forskellen mellem os og dem og føler sig meget overlegne. Dette virker påfaldende, men betyder, at de har veludviklede ego, hvilket er tegn på et kompleks følelsesliv.

Udover humoren har vi mange antydninger af leg i deres adfærd. Den måde, hvorpå de forfølger biler, svæver over fly og leger tagfat med luftvåbenets jetfly, løfter biler og dyr op fra jorden, er nogle af de almindeligste eksempler. Påvirkninger af elektriske systemer, legen borte-tit-tit på radar ved i perioder at optræde på radarskærmen, derefter forsvinde for igen at dukke op, og Coyne helikopter tilfældet (4) tyder på en mere raffineret form for leg. Forstyrrelser på militære og civile lufthavne (såsom at opholde sig på startbanen indtil helvede bryder løs, »synet« når de tænder deres lys og luftakrobatik — selvom de kunne flyve ubemærket — og selv de mere bizarre kontakttilfælde, som indeholder meddelelser om, at undersøgerne ikke vil finde noget bevis på deres besøg, og det allerede nævnte kortvarige glimt af humor, synes alt sammen, i en endeløs strøm, at pege i ret-

ning af en forlystelsesorienteret mentalitet. Der var også et tilfælde i Sydamerika, hvor man så tre fremmede spille »bold« med kampesten og foretage sig krumspring meget lig det vore atronauter gjorde på månen (5). Og hvorfor ikke? Når man tænker nærmere over det, er leg en meget vigtig del af den oplæringsproces jordens pattedyr anvender. Det er en følelsesbetonet og »morsom« metode at tilegne sig oplysninger på, og det er den vigtigste uformelle optræningsmetode.

Andre kendetegn kan ses. Nysgerrighed er en af dem. I tilfældet Betty og Barney Hill var UFO-nauternes reaktion dramatisk, da de

opdagede Barneys kunstige tænder (6). Mens nysgerrighed er beslægtet med fornuft, er det en instinktiv reaktion, der udløser ønsket om at forstå. Bortførelses- og kontakttilfældene beretter om, at de fremmedes adfærd er medlidende og venlig. Frygten for menneskene, og ikke mindst for nær kontakt med dem, er gentagne gange observeret. Hvor ofte har de ikke, når de så mennesker nærme sig, skyndt sig ind i deres fartøj og så lettet, selv når vidnet var et forsvarsløst barn. I nogle af bortførelserne er tilfældet af ophidselse, utålmodighed og irritation også blevet bemærket.

Selv fjendtlige og destruktive

Påvirkninger af elektriske systemer, legen borte-tit-tit på radar ved i perioder at optræde på radarskærmen, derefter forsvinde for igen at dukke op, og Coyne helikopter tilfældet tyder på en mere raffineret form for leg.

handlinger er set — nogle gange ret så velovervejet, endog på beregning. Bemærk antallet af mulige UFO forårsagede luftvåben flystyrt, deriblandt tilfældet fra 1953, hvor et F-89 jagerfly over den amerikansk-canadiske grænse på radar-skærmen faldt sammen med et UFO og forsvandt (7). Eller det organiserede uprovokerede angreb på en brasiliansk grænsepost (8), eller den umotiverede ødelæggelse af en afrikansk landsby (9). Og udfaldene i elektricitetsforsyningerne kan, hvis de har forbindelse med UFOer, være alvorlige for hospitalspatienterne, trafikken o.s.v. Lejlighedsvis indløber der rapporter om direkte angreb på mennesker — fra berøvelse af bevægeligheden med lysstrålevåben til tilfangetagelse med undersøgelse for øje, hvilket efterlader permanente spor i offerets psyke.

Alt taget i betragtning tyder summen af disse handlinger ikke på super-rationelle skabninger. Uden tvivl rationelle, men med sindet bundet af stærke følelser. En sam-

menligning med menneskene ville uden tvivl vise en forskellig inddeling af følelserne. For eksempel ville det være ufatteligt, hvis menneskene kunne være så beherskede efter en så lang periode på en fremmed planet, når de klart var i stand til at dominere den. Alligevel vil der forsætligt eller uforsætligt forekomme (som vist tidligere) fejltrin i disciplinen hos menneskene, som vi tror vil være meget mere aggressive, udnyttende og destruktive. UFOnauter er meget mere kontrollerede — enten ved selvbeholdelse eller af ydre kræfter. Hertil kommer, at det synes som om UFOnauter opererer i andre tidsmodeller. Menneskelig tålmodighed ville ved blot at iagttage en fremmed planet være udtømt for år tilbage. Årtiers og århundreders venten er ikke den måde, jordboere anvender.

Til sidst en mere håbefuldt notits. Humanoiderne synes at mangle vores grådighed. Mennesket ville i deres sted sikkert have begyndt at udnytte os mere, end de har gjort.

Ja, de har taget vand, nogle dyr, planter og mineralprøver, men i virkeligheden meget lidt. Man finder det svært at tro, at selv ud fra de bedste motiver, at nogle menneskelignende ikke ville omvendes og blive »kriminelle« og begynde at udnytte planeten meget mere. På en eller anden måde er vi forbudt område for UFOnauterne, d.v.s., at de i almindelighed lader os i fred og ikke lader os lide overlast, vi bliver beskyttet. Lige som for de store vildtreservater i Afrika, må der være strikse love til forebyggelse af indblanding. Episoder forekommer, men de er sjældne — meget mere sjældne end krybskytteri i Afrika. Hvilket bringer forfatterne til, hvad vi vil med vores argumenter. Vi har afsluttet undersøgelsen af døren og låsen, lad os nu finde nøglen, som kan låse den op.

Naturreseervat hypotesen

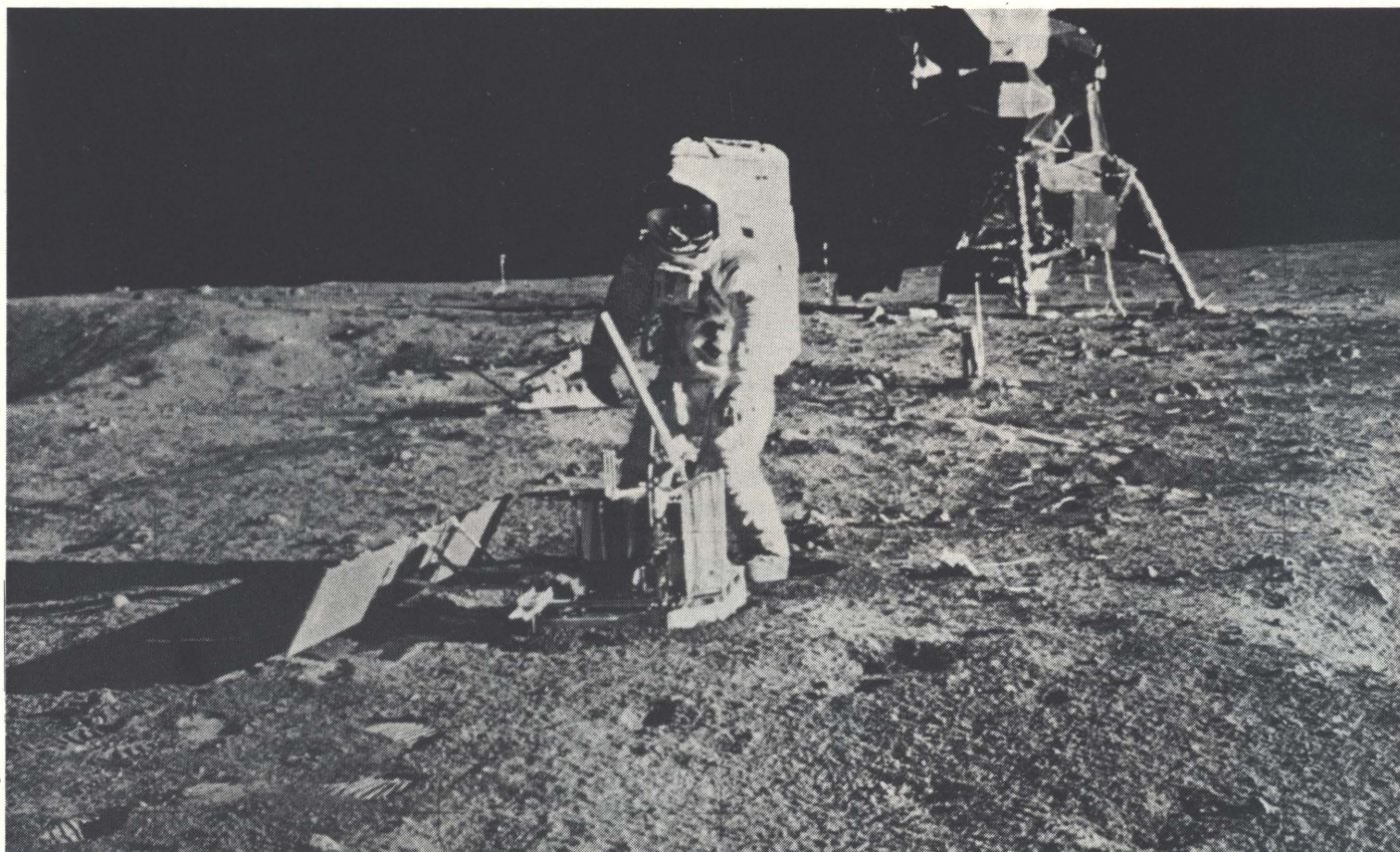
Lad os antage at de er turister.

»OK, og hvad så?« vil læseren måske spørge. »Så har I konstate-

III.: Dezso Sternoczky

Bortførelses- og kontakttilfældene beretter om, at de fremmedes adfærd er medlidende og venlig. Frygten for menneskene, og ikke mindst for nær kontakt med dem, er gentagne gange observeret. I tilfældet Betty og Barney Hill var UFOnauternes reaktion dramatisk, da de opdagede Barneys kunstige tænder.

Der var også et tilfælde i Sydamerika, hvor man så tre fremmede spille »bold« med kampesten og foretage sig krumspring meget lig det vore astronauter gjorde på månen. Apollo 11, Edwin E. Aldrin. Juli 1969.

ret, at UFOnauterne sandsynligvis er delvis emotionelle (det er delvis u-rationelle). Hvad beviser det?

Det betyder dette: Lige som de forskellige fremmede må have forskellige grunde til at komme her, må en hver type fremmed have forskellige motiver. Vi har frembragt et nyt begreb for UFO-motivation. Fra den stive antagelse, at UFOerne tilstedeværelse har et formål, har vi bevæget os til det mere realistiske synspunkt, at de fremmedes bevæggrunde må være komplekse, forskellige og følelsesbetonede som vore egne. Hvis vi er kommet så langt med at konstatere det mest nærliggende, må det være fordi, der stadig er lang vej indenfor UFO-analysen.

Til illustration af disse sammensatte ting vil vi bruge eksempler fra vor egen historie: Hawaii og Australien. Til sammen har de oplevet en række af menneskets bevæggrunde for at komme til nye og ukendte steder.

Hawaii var ubeboet før polynezeren. Han kom for at undgå religiøs konflikt og overbefolkning. Kaptajn Cook kom for udforskning, af nysgerrighed og for at udvide sin viden og udvide det britiske verdensrige.

Hvalfangerne kom for hvile, rekreation og indtagelse af forsyninger. Missionæren kom for at udbrede sin religion. Den hvide forretningsmand kom for at blive rig og udnytte jorden og ressourcerne. Orientalerne emigrerede for arbejde, penge og chancen. Handelsflåder stoppede for at handle og indtage forsyninger. U.S.A.'s flåde for det militære forsvar og turisten for skønheden, klimaet og fornøjelse.

Australien har en anderledes baggrund, og selvom mange af grundene er identiske, er andre forskellige. Hvem ved hvorfor aboriginerne (australnegerne) kom? Måske blev de smidt ud af deres oprindelige hjemland. De dømte havde intet valg, da England havde overfyldte fængsler. Ierne kom på grund af den politiske revolution, nybyggerne for at få en bedre fremtid, end de kunne få i England, guldgraverne for omgående rigdom. Og så videre. Begrundelser findes i rigelig mængde.

Og UFOerne?

Vi kan udelukke nogle bevæggrunde med det samme, for de synes ikke at passe ind i observationernes mønstre: Begærlighed, udnyttelse og emperie opbygning

synes fjerne muligheder. Vi er nærmere et naturreservat og fri for at blive udnyttet. For så vidt at de har ladet os være.

Blandt de til rådighed værende muligheder er de følgende bedre at satse på:

1) Undersøgelse — dette kan forklare deres relative lave profil på jorden. Det sædvanlige ubønhørlige lave antal observationer gennem årene. Det kan også forklare observationer nær nye videnskabelige bygninger, teknologiske steder, skoler militærbaser, kraftværker o.s.v. I almindelighed opretholdes et grundigt opsyn. Forskningsholdene må bestå af historikere, videnskabsmænd og kartografer. Disse hold hjælper på forklaringen af bortførelser, undersøgelser, prøve indsamlinger, forsøg med mennesker (sådan som at give føde), dissektion og den åbenbare overvågning af vore kommunikations systemer.

2) En forsynings, hvile & reparations havn — Handels og militære fartøjer kan i det skjulte stoppe her for at indtage forsyninger og for at lade mandskabet hvile ud. Til denne kategori hører de tilfælde, hvor der indtages vand og tappes energi.

Når alt kommer til alt er Jorden egentlig et misvisende navn til vores planet. Fra rummet ligner den virkelig en vand planet, og der er ingen tvivl om, at det virker tiltrækkende på nogle livsformer. Dette bringer os videre til vor næste og mest sigende kategori.

3) Et naturreservat — eller for at gøre det endnu simplere, et turist område. Ved første øjekast virker det tredje forslag indlysende naivt eller latterlig. Men er det nu også det?

Går vi ud fra den tanke, at Jorden er et naturreservat, harmonerer det så med kendsgerningerne? Vel, ud

fra punkterne 1 og 2, oprigtigt talt ja. Mens der ganske vist er iagttaget en intens UFO-aktivitet, er det som om en hver form for nær og længere kontakt bliver undgået i de fleste tilfælde.

Ganske vist er det »byttets« snedighed, der chokerer os. »Hvorfor lander de ikke og kontakter os?« høres det ofte. Det er klart, de har ordre på, at de hverken på den ene eller anden måde må trænge sig ind på os. På nogle områder har de fået ordre til at undgå de store forstyrrelser på vor planet. Og når Keel og andre påstår, at de er her for at narre og hjernevaske os, er

det helt sikkert, at deres aktivitetsniveau i den retning, er meget lille sammenlignet med, lad os sige den propaganda der kommer fra et lille land som Uganda. Den påvirker os næppe. Nej, vi overhører den ikke, vi undgår den.

Sammenlign dette med de afrikanske vildtreservater, og skønt alt andet end smigrende er sammenligningen slående. I begge tilfælde tager »uvedkommende« ind i reservatet og tilsidesætter forsikringerne om ikke at forulempe dyrene. Foto-safarier opmuntres, drab på og provokationer af dyrene forbydes. Ikke desto mindre holder eksperter nær og fortsat kontrol med dyrene for at studere deres vaner og indbyrdes forhold. Bemærk parallellerne med UFOerne. Vi har vedvarende observationer med lejlighedsvis bølger. Måske har jorden sin turistsæson ligesom Europa og det sydlige Stillehav.

For dog at være ærlig, forstyrrelser finder sted: Skydning med lysstråler, destruktive handlinger o.s.v. Vend igen blikket mod de afrikanske dyreparker. På trods af den strikse lovgivning, findes der stadig krybskytteri. Selv de velopdragede og mest velmenende mennesker kan af frygt og uvidenhed til tider ved uheld komme til at provokere et dyr. Den »hvide jæger« bliver til tider tilkaldt og må dræbe for at beskytte kunden, eller måske affyrer han kun sin riffel for at advare dyret. Dette sidste punkt kan forklare et antal UFOtilfælde, hvor et vidne er kommet for tæt på eller pludselig har nærmet sig UFO-nauternes fartøj, og er blevet paralyseret af en lysstråle eller uforvarende brændt af »radioaktivitet«, da UFOet fløj bort.

Nu vil læseren måske begynde at forstå, hvor afgørende den tidligere undersøgelse af »mr. Spock« myten var. Ved ikke længere kun at fastholde en logisk tankegang og ved at åbne for muligheden af følelsesmæssige (og menneskelige) reaktioner, begynder UFOernes adfærd at falde i hak.

Men, men, men, hvad med de handlinger uden mening? Forstyrre biler, gentagne landinger på trivielle steder, undersøgelse af de samme træer igen og igen, den uophørlige indsamling af de mest almindelige sten, planter o.s.v.?

Fint, lad os tage dem punkt for

Foto: NASA

Når alt kommer til alt er Jorden egentlig et misvisende navn til vores planet. Fra rummet ligner den virkelig en vand-planet, og der er ingen tvivl om, at det virker tiltrækkende på nogle livsformer. Apollo 8. Julen 1968.

punkt ud fra det synspunkt, at de er turister:

A) UFO-påvirkning af biler og andre mekaniske køretøjer.

Dag ud og dag ind stilles spørgsmålet: Hvorfor tiltrækkes en så avanceret race, som er istand til at bygge UFOer, fortsat af et så primitivt køretøj, som en bil? Når alt kommer til alt, må et hvert dygtigt undersøgelses team vel have fået detaljerede oplysninger om bilerne for år tilbage.

Som turist tager jeg til Sydamerika, hvad ønsker jeg at se? Deres jetfly? Deres nye Cadillacs? Nej, jeg ønsker at se deres studekærrer. Eller på museerne de primitive stridsvogne fra det gamle Egypten eller de gamle damp tog fra de amerikanske vilde vesten. Ja, det må være det mest nærliggende. En hver ny turist ønsker at se en gammel dags bil, og hvordan disse gammel dags mennesker reagerer i dem. Derfor de tusinder af rapporterede UFO-bil sammentræf. Kun et nyt hold klodsede turister. Og det er en kendsgerning for turistindustrien, at jo flere turister, der besøger et sted og jo større en turistattraktion det bliver, jo mere overfladisk og monoton bliver turen. Det bliver det samme om og om igen.

B) Den uophørlige visuelle undersøgelse af de mest jordbundne objekter — fra træer til åbne marker.

Endnu engang, et undersøgelses team ville have fået detaljer for længe siden. Og svaret er det samme som under A. En hver ny turist ønsker at se de samme ting, gøre det samme, se de anerkendte attraktioner. Faktisk drejer det sig om en selvforstærkende cyklus: En UFO-naut ser et egetræ og bliver facineret — måske har de ikke egetræer der hjemme, eller måske er alle deres træer kun ca. 1 m. høje, eller måske havde de træer for tusinder eller millioner år siden — og turisten bliver ophidset over denne »opdagelse«. Han rejser hjem og fortæller med begejstring om det til sine venner. De ønsker også at se det, de kommer og ser det, rejser hjem og fortæller begejstret om det og... På denne måde kan selv den tilsyneladende kedelige flade prærie i Kansas blive et sted, der skal ses, særlig hvis vældige byer dominerer deres planet og landlige

omgivelser er usædvanlige. Akkurat som på jorden, hvad de lokale tager for givet, tager de besøgende for udsøgt.

C) Den konstant tagen prøver af de mest almindelige ting.

Svaret på denne gåde er både simpel og lidt fornøjelig. Souvenirer: At tage Souvenirer er lige så gammel som historien. I vor tid er Akropolis i Athen truet både af forurening og de turister, der tager små stykker som souvenir. Og med en hel planet til deres rådighed vil sådanne souvenir næppe savnes. Og skønt værdiløse for os, vil de for en gennemsnits turist være vigtige samtaleemner.

Andre muligheder af mere officiel karakter omfatter zoologiske haver, museer, videnskabelige laboratorier, gæste forelæsere og jord-specialister. Der kan enddog være en større souvenir-industri af jord tingel-tangel.

D) De mærkelige krumspring, der ofte knytter sig til UFOer.

Skønt en noget uklar kategori, drejer eksempler på dette sig om to eller flere former for UFOer, der leger tagfat med hinanden, forstyrrelser af fly, biler og skibe. Disse antyder den slags drillerier, løben hornene af sig opførsel, man ofte møder hos ferierende turister. Adskillige rapporter omtaler UFO-nauter, der bytter UFOer, hvilket vel svarer til, at to turister bytter motorcykler eller cykler for at foretage et improviseret væddeløb. Et stort antal tilfælde drejer sig om junior-

fartøjer, der leger tagfat eller »kyl-ling« med et moderskib. Denne slags »høj-røstede« færden kan i almindelighed knyttes til feriegæster.

Og for den sags skyld er teorien stort set, at vi med overlæg bliver udsat for en UFO-oplevelse, som fremtræder som en opvisning, måske i et forsøg på at opleve vor forbløffede reaktion.

Hver og en af disse eksempler og mange til, kan være eksempler på, at leve og afreagere, kendte ting i turistindustrien.

E) Bølger og UFOlandings zoner — særlig de mere utraditionelle og ubetydelige steder vælges.

Ved at behandle tanken om, hvorfor de lander i fjerne områder, har vi set, hvordan underlige og »triste« steder kan blive aktive godt besøgte områder. Faktisk forklarer turist hypotesen bedst denne forvikling. Som den forklarer de bølger, der forvirrer os.

Skønt det sikkert er selv-deflaterende, kan bølger blot være forskellige fremmedes varierende ferie høj-sæsoner. Eller med større sandsynlighed specielt tilrettelagte udflugter. På denne måde kunne bølger være regelmæssige eller uregelmæssige og stadig være virkningen af samme årsag, specielt hvis det drejer sig om forskellige fremmede.

(Desværre kan dette betyde, at en forudsigelse af bølger viser sig umulig eller kun har betydning for at foregribe dem og indsamle data.)

For eksempel kan krydstogt skibe

Ill.: Dezso Sternoczky

Adskillige rapporter omtaler UFO-nauter, der bytter UFOer, hvilket vel svarer til, at to turister bytter motorcykler eller cykler for at foretage et improviseret væddeløb.

sejle i Stillehavet hvert år, men anløber kun New Caledonia (øer i det sydlige Stillehav mellem Australien og Fijiøerne) lejlighedsvis afhængig af bestillingerne eller typen af forventede feriegæster. Hvis man sammenholder dette med antallet af krydstogt rederier og handelsskibe fra forskellige lande, begynder vi at forstå, hvor komplekse deres adfærd må synes for en fuldstændig uvidende indfødt, som studerer skibe, der når hans kyst — hvilket vi uheldigvis også gør.

Ved at anvende vor kendskab til UFOer, kan vi måske bevise gyldigheden af denne analogi. Moderskibet synes at passe godt ind i dette. Et uhyre fartøj, der bliver brugt til at transportere turisterne den største del af de uhyre afstande, så ankrer det op ud for »kysten« og lader de små fartøjer bringe turisterne til jorden. Mange observationer jorden over (f.eks. Cressy, Tasmanien, Australien er en af dem (10)) omtaler et stort moderskib omgivet af mindre og mere typiske UFOer. Sommetider leger de små fartøjer tagfat, sommetider forlader de det store fartøj, sommetider flyver de ombord i det, — af og til alle tre ting. I virkeligheden må systemet være mere kompleks. Moderskibene kan være solsystem færger, der transporterer bundter af små UFOer omkring i solsystemet, mens de virkelig enorme interstellare fartøjer venter uden for solsystemets grænse.

En fortræffelig forklaring på hvordan denne procedure fungerer kan findes i A.C.O.S. Bulletin nr. 16, december 1978, i en artikel med titlen »Are there too many UFOs« (Er der for mange UFOer) af John Prytz.

Godtager vi denne tanke, sporer vi svaret på adskillige andre gåder. Det store antal forskellige fartøjer, må være et resultat af forskellige kulturers transportmidler. Lige som forskellige lande foretrækker forskellige design på deres biler, må forskellige UFOnauter vel også. Selv den samme type fremmede kan have forskellige UFOer. Hvis nogen synes, at dette er latterligt, så sammenlign bare rumfartøjerne fra jordens to eneste virkelige rumfartsnationer.

Og hvis moderskibene var en slags solsystem færger, kunne de transportere mange typer UFOer.

Moderskibet kunne endda være permanent anbragt i vor solsystem og anvendt af mange forskellige typer UFOnauter og deres varierende fartøjer. Vore krydstogtskibe medbringer, når alt kommer til alt, adskillige typer små både, og krydstogt skibenes design varierer også fra skibsdesigner til skibsdesigner.

Desuden må en hver rejse til sådan et naturreservat sandsynligvis være begrænset til afstukne områder. Dette er tilrådelig af bekvemmeligheds hensyn ved tilrettelæggelsen af rejser og af hensyn til kontroller af turisterne, så de ikke forstyrrer menneskene eller, hvis de kommer i vanskeligheder på jorden. Det er en sikkerhedsfaktor i stil med safariernes hvide jæger. Dette hjælper med til at forklare, hvorfor isolerede tilsyneladende almindelige områder bliver bølge-zoner år efter år.

Et andet gådefuldt aspekt ved bølgerne er, at de både er fulde af gentagelser og stedfæstet som Tully i Queensland, Australien (11), som har haft periodiske UFO-observationer, og så til andre tider pludselig mange over et stort område af kloden. Turisme passer glimrende ind i dette billede. Der vil være visse steder, velkendte og på alles det-må-jeg-se liste, og andre uberegneligt besøgte steder på til-fra rejser. Tully rapporten må omhandle undersøgelses team og turister, der ikke nødvendigvis rejser i højsæsonen. De verdensomspændende bølger kan være højsæsoner eller store krydstogt fartøjer, der anløber vores »havn«.

Vi må også huske, at de bølger, vi opdager, må være fuldstændig enøjede. De i hovedsagen uhyre polarzoner kan være skueplads for massive uopdagede bølger. Og som vi påpegede tidligere, er vi virkelig vand-planeten. Hvor mange observationer kunne vi foretage, hvis vi kunne opretholde en omfattende bevogtning af oceanerne. Der er blevet foretaget mange observationer nær skibe i rum sø, ja selv af nogle få usoer. Sådan et turistprogram ville i hovedsagen forblive ukendt.

Som en afslutning omtales her nogle ekstrapunkter.

Jorden kan være centrum for et større forskningsprojekt, så vel som for enkelte undersøgelses team. Nogle observationer kan være af

uddannelsesmæssig karakter på deres hjemplaneter, (bemærk at vi skriver planeter: Hvis ETI-hypotesen er korrekt, må et flertal af UFOnauter være indblandet). Sprogstudier og kulturelle forskelligheder indenfor samme art kunne være områder af væsentlig interesse på jorden. Så kunne den »primitive« udvikling være af interesse for deres antropologer. Deres videnskabelige undersøgelser kunne omfatte betydelig mere end bare zoologi og økologi. Hvis et CE 3-tilfælde lader antyde, at de fremmede kommunikerer ved telepati, glemmer vi noget ganske enkelt, der kunne betyde, at vi i det mindste er modtagelige for telepati og på et udviklingstrin for denne evne. Måske er dette deres vigtigste undersøgelses område.

Eller måske er disse bølge-zoner nogle steder, hvor de psykiske aspekter (vi formodes at have dem) er intensiveret. Dette kan være grunden til de tiltrækkes af disse steder.

Eller måske historiske, det kan være opdaget, at vi befinder os på et kritisk stade, og de er her for at registrere det og sammenligne det med deres eget. Turisterne kan være her af denne grund: »Se det før det forsvinder«, eller »de lader dig ikke se det senere«, det er en almindelig talemåde hos os, måske også hos dem.

Måske er vi teknologisk set på grænsen af en meget afgørende udvikling, som vil ændre hele vores civilisation. »Se studekærren i år, næste år har de biler allesammen.

Eller måske er vi de eneste intelligente, omend primitive, humanoider indenfor 50 parsec (163 lys-år).

De kommer måske kun for at gribe af vores tilbagestående udvikling.

Eller måske er det den smukke Saturn, der bringer dem hid, og vi er blot noget, man tænker på bag efter.

Mulighederne er uendelige, men i det grundlæggende logisk overbevisende. I det store og hele, hvor mange af de jordboer, som rejser til fjerne mål, har kun en grund til det?

Der vil utvivlsomt være mange indvendinger mod vores teori. De fleste vil indskrænke den til at være

ubevist. Forfatterne er helt enige, Hvad vi har gjort, er at sætte »natur-reservat«-hypotesen i forgrunden og forsøgt at holde den op mod fænomenet. Efter omstændighederne harmonerer det, ja ligefrem virker. Det virker ligefrem bedre end nogen anden ETI eller alternativ teori, men vi kan selvfølgelig ikke bevise den, før vi virkelig har et UFO i hånden.

Vi kan imidlertid med sikkerhed fastslå to ting. Det ene er det begreb, hvorpå teorien hænger, det andet er til gengæld en mulig udfordring af teorien.

1) UFOnauterne er helt afgjort hverken super-rationelle eller målrettede. Dette støttes af alle de frie og saglige analyser af fænomenet, i hvis grundsætning der anvendes ETI eller en hvilken som helst anden teori.

Der er myriader af grunde til de er her.

2) Og skønt tanken om jorden som et turistmål kan synes irrelevant, underordnet eller simpelthen absurd, må vi se på den ud fra et menneskes synspunkt. Når vi har fremgang, og vores levestandard stiger, stiger turismen med stormskridt. FN har udtalt at omkring år 2000 vil turismen være den største industri i verden. Andre rapporter lader antyde at den allerede er det. Med en stigning i overfloden og fritiden vil folk rejse mere og mere. De ønsker at se verden, hvorfor så ikke galaxen? — hvis dette er muligt. Der er allerede reserveret plads på turistrejser til månen.

Utvilsomt, vil mange kritikere indvende, med de enorme omkostninger, der er forbundet med en rejse hertil fra et andet solsystem, og vil et højtudviklet samfund ødsle med sine ressourcer, vil de tillige spørge. Men hvor mange mennesker bruger ikke for tiden mere på en ferie end på en ny bil, som oftest en betragtelig del af en årsløn? Folk planlægger deres rejse i måneds- og årevis. Desuden, hvis man fra 50 solsystemer rejste sammen, ville omkostningerne formindskes og konkurrencen ville gøre det endnu billigere. Moderskibe som solsystem færger er da ganske fornuftigt, hver UFOnaut medbringer sin egen lille UFO — derfor forskelligheden — og anvender de store fartøjer til rejser.

Turismen er en af de største økonomiske, belærende og oplysende faktorer i verden. Den giver velstand, tolerance og forståelse mellem de enkelte og hele nationer. At betegne den som trivial, er en tilsidesættelse af dens styrke

og tiltrækning. For sand turisme er en søgen efter viden, og som en afsluttende bemærkning, det var det, der bragte mennesket til månen. Hvorfor så ikke andre væsener fra andre sole? □

Referencer

- 1) Coral og Jim Lorenzen, Encounters with UFO Occupants, Berkley Medallion Book, april 1976, side 161.
- 2) Sammesteds side 127-128.
- 3) David Michal Jacobs, The UFO Controversy in America, New American Library, september 1976, side 153-154.
- 4) Jennie Zeidman, »UFO-Helicopter Close Encounter Over Ohio«, Flying Saucer Review vol. 22, nr. 4, 1976, side 15.
»More on the Coyne Helicopter Case«, FSR vol. 23, nr. 4, 1977, side 16.
UFO-NYT 5/82 side 4
- 5) Gordon Creighton, The Humanoids, redaktør Charles Bowen, Neville Spearman, London, 1969, side 88-89.
- 6) John G. Fuller, The Interrupted Journey, The Dial Press, New York, 1966. Også billigbog 1967 fra the Dell Publishing Co. Inc., New York, side 209.
UFO-NYT 6/81 side 12
- 7) Paris Flammonde, UFOs Exist! Ballantine Books, New York, C 1976, side 327.
- 8) Coral og James Lorenzen, UFOs The Whole Story, New American Library, C 1969, side 185.
- 9) Der er to, som skriver om disse tilfælde:

- a) i Kirimukuyu i Kenya, juni 1954 af Brad Steiger, Flying Saucers are Hostile, 1967, side 16.
- b) i Saladare, Etiopien 1970 af J. Allen Hynek og Jacques Vallee, The Edge of Reality; a progress report an Uidentified Flying Objects, Henry Regnery Co., Chicago C 1975.
- 10) Launceston Examiner, 10., 18. og 29. oktober 1960, se også »UFOs, an international Scientific Problem«, af dr. J.E. McDonald, tilfælde nr. 2 fremlagt på det canadiske aeronautiske og rumfarts instituts — astronautiske symposium, Montreal, Canada den 12. marts 1968. (Paul Norman, i »Motherships' over Australia« (FSR vol. 24, nr. 5) citerer en del fra dr. J.E. McDonald).
- 11) Stan Seers, »The Tully North Queensland Saucer 'nests' 1966 og 1969«, og en artikel hentet fra Stan Seers' oprindelige rapport af Bob Denton og Colin A. Philips, september 1977. (Se også: Judith Magee, »Queensland Again«, FSR vol. 12, nr. 2, marts/april 1966, og Stan Seers og William Lasich, »North Queensland UFO Saga. FSR vol. 15, nr. 3, maj/juni 1969.)

Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Australiens første bortførelsestilfælde?

Sidste år overvejede redaktør Pony Barenson og Keith Basterfield i fællesskab at skrive en artikel om den tilsyneladende mangel på bortførelsestilfælde i Australien. I dag har ingen kendskab til, at noget sådant er sket i denne verdensdel, på trods af at der rapporteres om mange tilfælde i den øvrige verden. Noget foretog de sig da alligevel, og på et tidspunkt fik de kendskab til et bortførelsestilfælde, hvor to unge mænd var indblandet. De sagde, det fandt sted nær Port Lincoln, South Australia (S.A.), i oktober 1981.

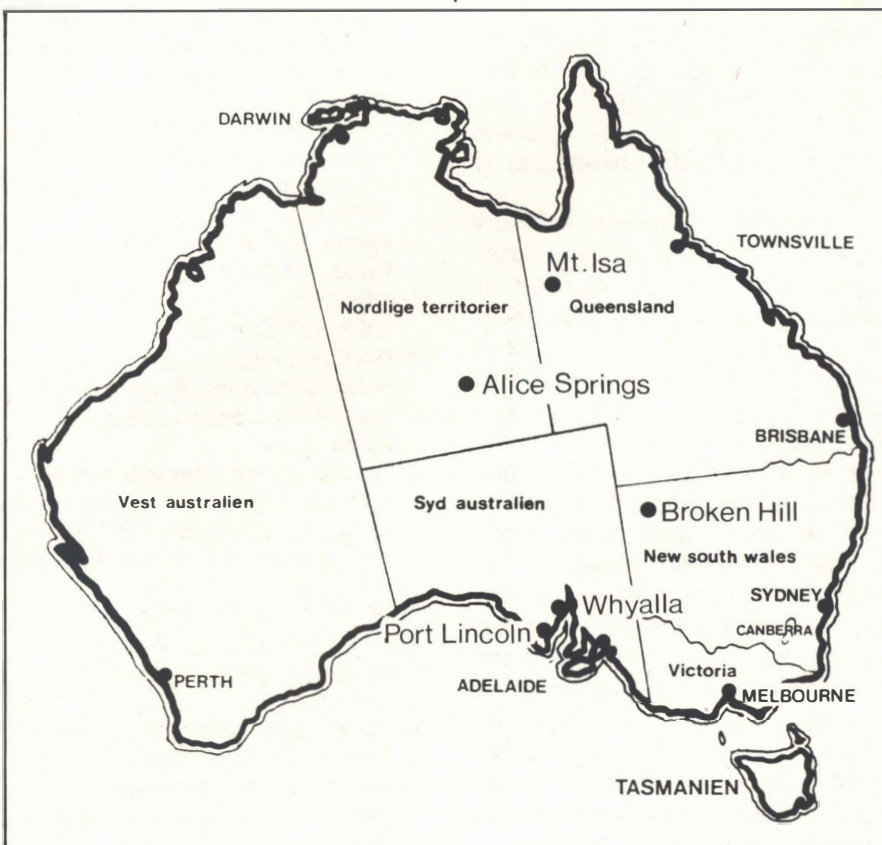
Denne korte rapport drejer sig kun om de foreløbige detaljer. Undersøgelsen er stadig i fuld gang. Indtil nu har Keith Basterfield haft korrespondance med begge rapportørerne og talt i telefonen med den ene — kommunikationen er meget langsommelig, da den ene bor på en fårefarm (en stor ejendom) nær Broken Hill, New South Wales (NSW), og den anden arbejder i Mt. Isa, Queensland.

Beretningen

To unge mænd, John og Peter (opdigtede navne, da de ønsker at være anonyme) var på vej fra Broken Hill til Port Lincoln i Johns Holden sedan fra 1966. Fra Port Lincoln

havde de i sinde at køre mod Alice Springs i Northern Territory. Den 24. oktober 1981 kørte de fra Adelaide omkring kl. 08.00, men lidt vrøvl med bilen forsinkede dem, og derfor ankom de først til Whyalla mellem kl. 21.30 og 22.00. Da byen var næsten uddød på den tid af natten, besluttede de at fortsætte. Nogle få minutter efter de havde forladt Whyalla skreg Peter til John, at han skulle standse bilen, for han havde set et blåt »flakkende« lys på himlen mod venstre (sydøst, i retning af Spencer Gulf). De standsede og så begge et andet lys komme frem under det første. Dette andet lys bevægede sig omkring og fløj op over bjergene og ned i dalene,

før det standsede i en bestemt dal. Observatørerne betragtede det et stykke tid, før de fortsatte. De talte sammen om, hvad de havde set. Kort efter følte John det, som om de standsede igen og siger, at det, der skete, er meget svært at forklare, men erindrer »en svæven« ind i et endeløst hvidt rum, han vidste, han var der, men kunne ikke bevæge sig. En »tingest« kom gående hen ad vejen og standsede lige foran ham. Alt, hvad han så, var en del af et væsen eller en skikkelse, som så ud til at være iklædt en gammel romersk dragt, og som blev stående et øjeblik, før den forsvandt. John »vågnede« og sad ganske stille, indtil Peter til sidst spurgte: »Hvad

skete der?« John genvandt fatningen og så, at det næsten var blevet lyst, og så fortsatte de rejsen. Han følte det som om, han ikke havde sovet en uge.

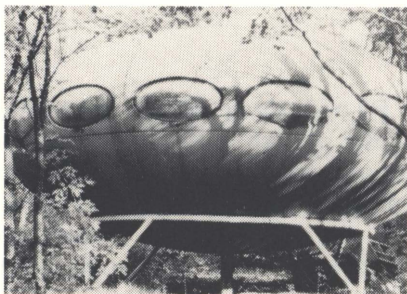
Peter erindrer tilsyneladende også, at have vandret ind i et stort hvidt rum og har også en svag erindring om at have set et væsen, der stod omkring 15 meter fra bilen.

Her slutter beretningen foreløbig.

Kilde: *UFORAN nr. 4, 1982*

Oversættelse:

Flemming Rasmussen

Nærkontakt

En dag da S.P. Olesen, Sindal, kom gående — fredeligt og roligt — stod han pludselig ansigt til ansigt med to kæmpe-UFO'er. De to UFO'er — et rødt og et gult — stod landet på jorden og S.P. Olesen skyndte sig at tage det viste billede af det ene UFO.

Desværre blev UFO-gåden ikke løst ved denne lejlighed, da UFO'erne ved nærmere studeren viste sig at være to sommerhuse, som nægtede at flyve væk med en stor ildsjøle. Så hvis man ønsker at se på UFO-sommerhuse, kan man altså lægge vejen forbi Pegoniavej i Rågeleje. Der forlyder intet om UFO'erne er til salg.

lpa

UFO-frygt i Manor

Et mystisk objekt, som blev set på himlen over Sheffield, lod de skræmte indbyggere stå tilbage med den følelse af »nærkontakt«.

Det grønne objekt dukkede i følge adskillige øjenvidner op over Manor. En lokal familie og en politibetjent var mellem dem, der så det.

Men da politiet i dag blev sat til at undersøge observationen, udelukkede de, at det havde noget som helst med UFO'er at gøre.

En talsmand sagde: »Vi mener, at det sandsynligvis var en højtflyvende helikopter eller en komet (et fly?).«

En rapport vedrørende hændelsen er blevet sendt til RAF i Finningley

som arkiverer oplysningerne sammen med en UFO-forskningsorganisation.

Kilde ukendt.

Bjergning af nedstyrtet UFO?

Den australske UFO-forsker, Bill Chalker, fortæller i UFO Research Australia Newsletter, vol. 3, no. 4, at han for nylig har været i forbindelse med Noel Martin fra Wollongong i New South Wales i Australien. Noel Martin har stiftet selskabet »UFO Discovery 82« i et forsøg på at bjerge et UFO, han og hans familie så synke ud for kysten ved Wollongong for 25 år siden. Til finansiering af dette bjergningsforsøg håber Noel Martin at kunne rejse 250.000 australske dollars. Noel Martin siger, at han tydeligt erindrer det nødstedte, brændende fartøj cirkle omkring, før det til sidst styrtede i vandet, og han holder stærkt på, at det ikke var et meteor. Såfremt yderligere oplysninger skulle dukke op om sagen, vil vi naturligvis orientere vore læsere herom.

O.H.

BUFORA UFO Kongres

Den 3. Internationale UFO kongres 27.-29. august 1983.

Talere:

Dr. J. Allen Hynek, USA
Dr. Stanton T. Friedman, USA
Dr. Alex Keul, Østrig
Bertil Kuhlemann, Sverige
Per Andersen, Danmark
Dr. Sue Blackmore, England
Hilary Evans, England

Endvidere er der i programmet afsat tid til et seminar, om vel nok den vigtigste og bedst dokumenterede UFO-rapport, der til dato er foregået i England.

Kongresadresse:

The Lorch Foundation, Lane End, Nr. High Wycombe, Bucks.

For yderligere information, skriv til John Shaw, 5 Vardens Road, London SW 11 1R Q.

Socialistiske UFO'er

Det franske UFO-undersøgelser organ GEPAN, der siden 1977 har eksisteret under den franske rumfartsorganisation CNES, meldes nu nedlagt.

Hermed er et af de få officielle projekter til undersøgelse af UFO-fænomener i Europa nedlagt.

Pengekassen er lukket. Forinden nåede GEPAN dog at udgive en række tekniske rapporter af høj kvalitet. Deriblandt en række grundige undersøgelser af påståede UFO-hændelser.

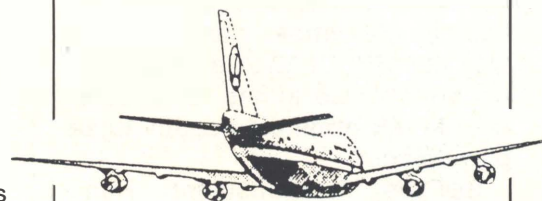
Det forlyder, at årsagen til GEPAN's endeligt hænger sammen med den socialistiske magtovertagelse i Frankrig og den nye præsident Mitterand. Socialister interesserer sig åbenbart ikke så meget for UFO'er!

*UFO-Sverige Aktuelt,
1983/2/pa*

Mystisk lys over det nordlige Stillehav

Besætningsmedlemmerne på to Japan Airlines fly, der fløj Japan-Europa via Anchorage, rapporterede, at de så et mærkeligt lys over det nordlige Stillehav omkring 700 km øst for Kushiro på Hokkaido sent om aftenen den 18. juni.

Lyset blev først set af besætningen på JAL Flight nr. 403

ført af Katsumi Araki. Dette fly forlod Narita Airport kl. 21.30 og fløj til Paris via Anchorage.

Da dette Boeing 747 befandt sig omkring 42° N og 153° Ø, så besætningen et stort rundt gullig-hvidt lys. En trediedel af lyset var under horisonten, og dets størrelse var mellem 18 og 27 km. Det dækkede en fjerdedel af himlen. Lyset blev gradvist svagere og forsvandt.

En lignende rapport kom fra besætningen på JAL Flight nr. 421, som passerede det samme område kort efter på vej til London via Anchorage.

Det står ikke helt klart i hvilken retning lyset blev set. I luftfartskredse siges det, at hvis man ser et lys om natten, kan det meget let befinde sig flere hundrede km borte.

Ansatte i JAL siger, at det nu er fire år siden Narita Airport blev åbnet, men at det er første gang, der er blevet set et mærkeligt lys over det nordlige Stillehav. De har ingen formodning om, hvad det kan være.

*Asahi Evening News,
tirsdag den 22. juni 1982/lr*

Opklaring og mystik

Af Kim Møller Hansen

Fotosag nr. 1981-04-26-35

I UFO-NYT nr. 5, 1981, offentliggjorde vi et spændende foto taget den 26. april 1981 af amatørfotograf Morten Them Pedersen ved Brunddragerne på Lollands sydkyst. Efter fremkaldelsen af filmen opdagede fotografen et trekantet »objekt«, som han ikke havde observeret under selve optagelsen. Et aftryk af billedet blev straks sendt til analyse hos SUFOI, men en kvalificeret fotoanalyse kunne først udføres, da det originale negativ også blev tilsendt.

SUFOIs fotokonsulent Hans Bødker har undersøgt originalnegativet og skriver bl.a. i sin rapport:

Fotografen har anvendt en Ilford FP 4 sort/hvid film, format 24x36 mm. Fremkaldelsesmetoden er ikke oplyst, men det ligner en hjemmefremkaldelse. Filmen er stærkt ramponeret med mange ridser og

pletter på emulsionssiden, og på nr. 35 og 36 ses en tydelig beskadigelse af emulsionen, der ligner det omhandlede objekt på nr. 38. Endvidere har filmen fået falsk lys i siderne, og første negativ har nr. 34, hvilket tyder på, at filmen har været klippet over eller er taget fra en større rulle.

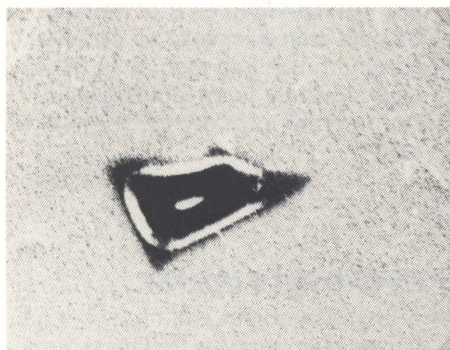

Forstørrelse af objektet på fig. 1.

På negativ nr. 38 ses det interessante objekt helt ude i billedets venstre side, umiddelbart over horisonten. På en kraftig forstørrelse ses det som en sort trekant med en cirkel indeni. Lignende pletter

Aftryk af negativ nr. 36. Her ses også to »objekter«, der minder om objektet på neg. nr. 38.

Forstørrelse af det ene »objekt« på neg. nr. 36. Sammenlign med fig. 2.

ses på neg. nr. 35 og 36. Her er formen bare mere optrukket og selve emulsionen er farvet brunlig som efter en varmepåvirkning samt lettere krakeleret. Pletterne har alle tilnærmelsesvis samme form, så man må antage, at de er opstået på samme måde, formodentlig på grund af varmepåvirkning. Hvordan kan jeg kun gætte på; en gnist, som den der kommer fra en stjerneka-ster eller vinkelsliber, kan måske

Aftryk af negativ nr. 38, hvor det trekantede »objekt« er synligt lige over horisonten til venstre på billedet. (Attention! Film defect!)

lave det, således at den har belyst filmen, samtidig med at den er blevet lettere brændt, men hvorledes den har fundet vej til filmen, kan jeg ikke svare på.

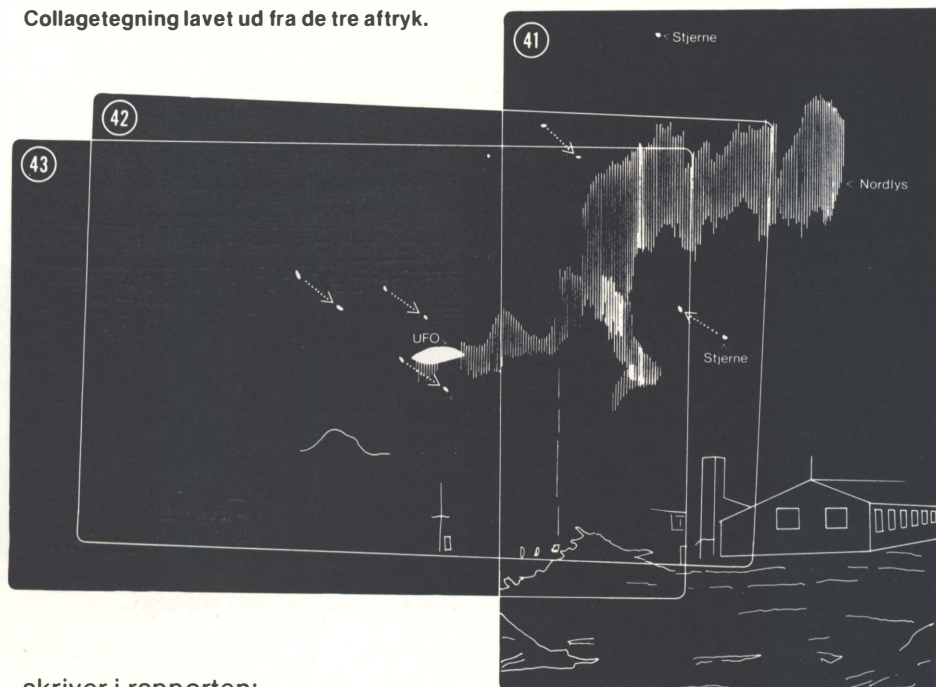
Konklusion

Jeg må konkludere, at objektet på billedet ikke er fotograferet, men formodentlig opstået på grund af lys og varmepåvirkning af filmen fra en gnist eller lign. på et tidspunkt, hvor filmen ikke har siddet i kameraet.

Fotosag nr. 1977-02-00-46

I februar 1977 var en værnepligtig (som ønsker at være anonym) på Flådestation Grønnedal på Grønland på vej hjem fra et biografbesøg, da han stoppede op for at betragte nordlyset, der var meget kraftigt denne aften. Klokken var da 22.30. Han hentede et kamera og tog et billede af nordlyset ud for stationskontoret med bjerget Kûngnât i baggrunden.

Collagetegning lavet ud fra de tre aftryk.

skriver i rapporten:

»Der foreligger tre negativer nr. 41, 42, 43. Alle tre viser nordlys over Grønnedal og er taget i sydvestlig retning mod Kûngnât. Kun nr. 42 viser et interessant ob-

jekt, nærmest en sort skygge i den nederste del af nordlyset. Fotografen har oplyst, at billederne er ta-

Aftryk af neg. nr. 41, hvor man nederst ser stationskontoret på flådestation Grønnedal og øverst ser nordlyset.

Aftryk af neg. nr. 42. Det interessante ellipseformede objekt ses i centrum med nordlyset som baggrund.
Fotosag nr. 1977-02-00-46.

Umiddelbart efter tog han endnu et billede, men denne gang var der også en mærkelig genstand på himlen. Da observatøren vendte ryggen til for at hente den vagthavende officer på stationskontoret, forsvandt genstanden. Derefter blev et tredje billede af nordlyset taget.

Fotokonsulent H. Bødker har undersøgt det originale negativ og

Kraftig forstørrelse af objektet.

get på tid, ca. 1 minut, hvilket stemmer fint overens med stjernerne, der er svagt udtrukket p.g.a. jordens rotation. Endvidere er der på alle tre negativer en slags dobbelttegning som et ekstra billede oven på det oprindelige billede. Da det er ens på alle tre billeder må det skyldes indre spejling i objektivet, eller snarere fra et påskruet filter.

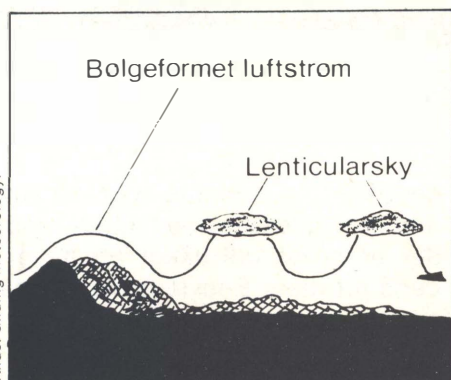
En kraftig forstørrelse af den

mørke skygge viser en ellipseformet aftegning. Aftegningen fremstår skarpest i nord og syd retningen, hvorimod den virker uskarp i øst og vest retningen. Skarpheden i nord-syd retningen passer fint sammen med skarpheden i den øvrige del af billedet, hvorfor det må sluttes, at aftegningen er i focus. Den uskarphed, der er i øst-vest retningen, kan således kun opstå ved, at objektet har bevæget sig under eksponeringen.

Fotografen oplyser, at objektet forsvandt, da han vendte ryggen til det for at hente vagthavende. Efter hvad jeg kender til nordlys, bevæger det sig livligt rundt på himlen, og kan således have flyttet sig, mens han vendte ryggen til, og da objektet i forvejen befandt sig i udkanten og fremstår som en skygge mod nordlyset, skal der ikke megen bevægelse til, før det ikke kan ses mere. Dette ses tydeligt i collagen, hvoraf det også fremgår, at billede nr. 41 er taget fra et andet punkt end nr. 42 og 43, hvilket tydeligt ses på stjernens bevægelse lige over skorstenen. Bevægelsen er modsat af, hvad man måtte forvente. Det ses endvidere, at nr. 42 og 43 er taget fra næsten samme punkt...«

Desværre foreligger der intet udfyldt UFO-rapportskema eller forrapportskema med oplysninger om observationsdata og kameradata, så vore undersøgelser og konklusioner må alene baseres på billedmaterialet. Ud fra billedmaterialet er der ikke noget som tyder på en pludselig forsvinden. Objektet kan godt have været der i længere tid blot ikke synligt på en mørk baggrund. Der er dog ting,

Kilde: Gliding Meteorology.

I den bølgeformede luftstrøm, der opstår på læsiden af f.eks. et bjerg, vil der i bølgetoppene dannes små skyer, der ofte har linseform, såkaldte altocumulus lenticularis.

Foto: Bruno Jessen

Flådestation Grønnedal set mod Kūgnāt. Stationskontoret ses længst væk omtrent midt i billedet ved den hvide skorsten.

der tyder på en langsom bevægelse på tværs af optagelsesretningen.

Det er fotoafdelingens hypotese, at der muligvis *kan* være tale om en linseformet sky, en såkaldt altocumulus lenticularis. Denne skytype dannes af turbulerende

luftmasser over ujævnt terræn og er ret almindelig på Grønland. I modsætning til andre cumulus-skytyper har altocumulus lenticularis en relativt lang levetid og fotografierne sættes ofte, ikke mindst p.g.a. den karakteristiske linseform, i forbindelse med UFOer.

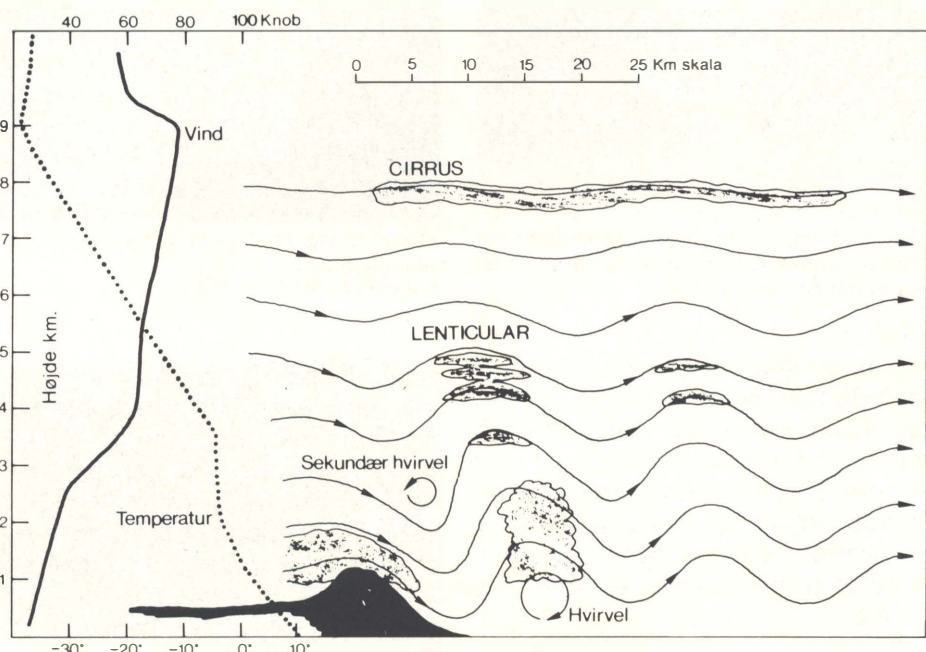
Foto: Bruno Jessen

Linseformede skyer ved flådestation Grønnedal.

Altocumulus Lenticularis fotograferet i Norge.

Skydannelser i forskellig højde på læsiden af et højdedrag.

Kilde: Handbook of Meteorological Forecasting for Soaring Flight.

Anmeldelser

2. CENAP DOKUMENTATION: SUFOI

Redigeret af Hansjürgen Köhler og Werner Walter, CENAP/Mannheim, 1982
59 sider,
A-4 fotokopieret,
DM 12,-

Siden 1975 er der foregået en stadig øget udveksling af informationer og materialer mellem SUFOIs forskellige afdelinger og den vesttyske UFO-organisation CENAP — Centrales Erforschungsnetz Aussergewöhnlicher Phänomene. Samarbejdet er yderligere gennem årene blevet udbygget via CENAP-leder Hansjürgen Köhlers besøg i Danmark.

I anledning af SUFOIs 25 års jubilæum har CENAP i sin række af dokumentationsmaterialer udgivet et særhefte om SUFOI og UFO-

Nyt. Heftet er redigeret af de to CENAP-ledere Hansjürgen Köhler og Werner Walter, der også er de bærende kræfter i organisationen samt tidsskriftet CENAP-Report.

I Vesttyskland har UFO-sagen i mange år været synonym med organisationen DUIST, der i væsentlig grad har baseret arbejdet på de mange kontaktberetninger og på presseomtale fremfor seriøst undersøgelsesarbejde. CENAP har gennem årene været stærkt optaget af grundige undersøgelser af de enkelte UFO-observationer, for derigennem at påvise, at den videnskabeligt prægede metode bringer os videre end de løse rygter.

Det foreliggende særhefte om SUFOI er udgivet bl.a. for at give CENAP-medlemmerne et indtryk af, på hvilken måde, SUFOI gennem tiderne har grebet tingene an, og efter hvilke metoder vi arbejder. Heftet indeholder en række af de artikler, vore forskellige medarbejdere i de senere år har skrevet til UFO-Nyt til belysning af disse ting. Artiklerne er i heftet naturligvis oversat til tysk og illustreret med fotos fra CENAPs og SUFOIs fotoarkiver, bl.a. en del fotos fra billedkavalkaden i UFO-nyt's Jubilæumsnr. samt fra SUFOI-udstillingen på Københavns Rådhus i 1977.

Vi er i SUFOI meget glade for det store arbejde, man i CENAP har lagt i dette dokumentationshefte. Vi kan varmt anbefale heftet til de af vore medlemmer, som måtte have tysksprogede venner og bekendte, som man gerne vil informere yderligere om det arbejde på UFO-området, der udføres af SUFOI og UFO-nyt.

Heftet kan bestilles hos CENAP-Mannheim, Hansjürgen Köhler, Limbacher Strasse 6, D-6800 Mannheim 52.

Ole Henningsen

Die Nagora Fotoserie Kritisch Betrachtet af Klaus Webner, Wiesbaden 1982

Den 23. maj 1971 tog den da 25-årige østriger Rudi Nagora ialt 9 farvebilleder af en genstand, der fløj rundt på himlen. Siden da har disse fotos været offentliggjort mange steder, og de har givet anledning til stor diskussion.

Ingeniør Adolf Geigenthaler fra Vesttyskland har i sin bog »UFO's ausserirdische Weltraumschiffe existieren wirklich« fra Ventla Verlag 1976, anvendt et af billederne på smudsomslaget sammen med teksten »Beweiskräftige Farb-

CENAP DOKUMENTATION

Adolf Geigenthaler

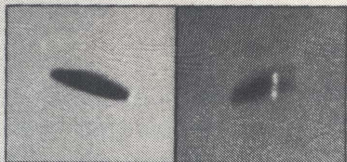
UFO's
außerirdische
Weltraumschiffe
existieren wirklich

Beweiskräftige
Farbfotoserie

Ventla

fotoserie«. Alle 9 billeder er sammen med forstørrelser offentliggjort i Geigenthalers ovennævnte bog, der også indeholder et helt kapitel med omtale af og analyse af billederne, der af forfatteren betegnes som ægte og visende rumskibe fra andre verdener.

DIE NAGORA FOTOSERIE

**KRITISCH
BETRACHTET**

VON

KLAUS WEBNER

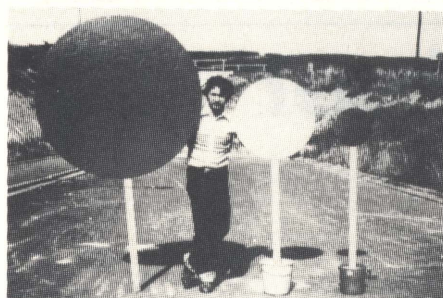
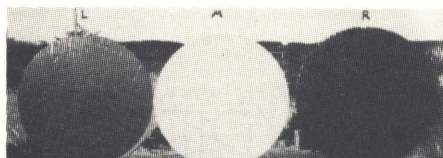
Klaus Webner fra Vesttyskland har gennemgået alt tilgængeligt materiale om Rudi Nogoras fotoserie og er kommet til et ganske andet resultat, nemlig at der er tale om en lille genstand på ikke over 30 cm i diameter som blot er kastet op i luften og fotograferet.

Klaus Webner har netop udgivet en lille instruktiv bog »Die Nagora Fotoserie Kritisch Betrachtet« (32 sider, A-5 format), hvor han sætter nogle af de fremførte »kendsgerninger« om Nagorafotografierne overfor sine egne ialt 14 opregnede modargumenter, hvoraf nogle lyder:

- der er tvivl om, hvor billederne i det hele taget er optaget,
- der findes ingen vidner udover Nagoras kone,
- den ændring af skyformationerne, der ses på billederne, understøtter ikke Nagoras beretning,
- det er ganske umuligt at sige noget om objektets afstand fra fotografen og dermed dets størrelse, som af Geigenthaler angives som 25 m i diameter og
- billederne kan med lethed laves som trickfotos.

Når Klaus Webners lille bog forekommer mig såre interessant,

er det fordi forfatteren systematisk opstiller de ofte noget luftige påstande angående billederne og

Klaus Webners fotoeksperiment vedr. størrelsesforhold. På det øverste billede ses 3 tilsyneladende lige store runde skiver. På nederste billede ses, at skiverne havde højst forskellig størrelse og i virkeligheden var anbragt i forskellig afstand fra fotografen.

deres optagelse overfor måske mere jordnære kendsgerninger, der får »rumskibet« til at falde til jorden. Og det er egentlig synd! Altså at der til stadighed fremkommer bøger på markedet, som er baseret på så mange ord og så få kendsgerninger!

Klaus Webner, der også er fotomedarbejder for den vesttyske UFO-organisation CENAP, har foretaget mange fotoeksperimentet forud for sin bog. En del af dem er beskrevet i bogen, der indeholder 24 fotos og 3 illustrationer.

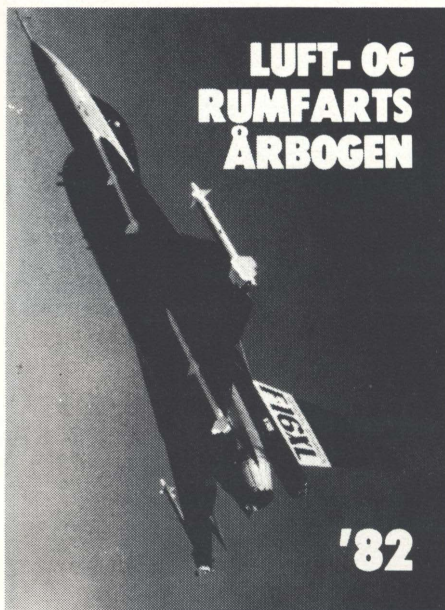
Bogen, som er på tysk, er at anbefale for de af vore læsere, der er specielt interesserede i problematikken omkring UFO-fotos. Den kan erhverves fra forfatteren på adressen: Klaus Webner, Zugspitzstrasse 56, D-6200 Wiesbaden.

Pris: DM 15,- eller US dollars 7,- incl. porto.

Ole Henningsen

Klaus Webner kaster her en VW-hjulkapsel op i luften under sine fotoeksperimentet i forbindelse med Nagora-fotoserien.

Luft- og Rumfarts årbogen '82
red. B. Ålbæk-Nielsen
Luft- og Rumfartsforlaget
Oure 1982
223 sider, illustreret, indb.
pris kr. 130,-

Årbogen består af en række artikler om aktuelle emner, og en kronologisk oversigt, som på grund af den lange produktionstid rækker fra 1. august 1981 til 1. august '82.

Af artiklerne om flyvning, som ikke er »mit område«, men nok en stor interesse, nød jeg mest mindeartiklen om DC-3/C-47 transportflyet. Af rumfartsartikler indeholder årbogen en om Ariane-raketten, en om planetprojekter, og en oversigt om »Rumfarten just nu«, og desuden er der en del notitser i oversigten, som har med rumfart at gøre. Balancen imellem de to emneområder er rimelig, selv om jeg gerne havde set mere rumfartsstof — men der er jo nok flest flygale købere! Arianeartiklen giver en udmærket oversigt over denne løfterakets historie og konstruktion, med tilpas mange oplysninger samlet, til at man vil kunne bruge artiklen som reference. Den anden rumfartsartikel beskriver nogle rummissioner i solsystemet. Under en omtale af Halley's komet er der en lille sjov sidehistorie om en dansk ballonfærd, og forfatteren kommer rundt i mange pudsige kroge i løbet af artiklen. Det gælder også i den aktuelle artikel (som har samme forfatter). Den er i øvrigt for halvdelen vedkommende historisk! — Men det skyldes

måske en uheldigt valgt overskrift. Forfatteren forudsiger i øvrigt, at 1982 er et vendepunkt i rumfarten. Det vil vise sig, om profetien opfyldes, men den er så tilstrækkeligt løst formuleret, ligesom meget meget andet i artiklen, så det nok kommer til at passe.

Årbogens mange illustrationer (ca. en på hver side, og en halv snes i farver) er for størstedelens vedkommende velvalgte og gode. Et par steder ses det dog, at man har anvendt billeder fra andre trykte kilder, og det giver et skæmmende mønster på billedet.

Bogen kan anbefales for alle flyinteresserede, og også rumfartsinteresserede har udbytte af den; især af »Hvad skete hvornår«. Prisen er absolut rimelig, og dette nye initiativ bør støttes, om ikke andet så for at det kan fortsætte i de kommende år.

OJK

Første bibliografi over UFO-tidsskrifter
»The Catalogue of UFO Periodicals«. A Said of Saucers Publication. Researched, Compiled & Edited by Tom Lind. Florida, USA, July 1982.

UFO-tidsskrifterne er UFO-litteraturens rygrad. Mange af de bedste UFO-bøger har hentet stof fra tidsskrifterne, for det er her observationsberetningerne, teorierne og forskningsresultaterne offentliggøres første gang. Og der har igennem årene været utroligt mange tidsskrifter at vælge imellem (især i USA) — det viser Tom Linds bibliografi med al ønskelig tydelighed.

»The Catalogue of UFO Periodicals« er den første engelsksprogede bibliografi over UFO-tidsskrifter. Tom Lind har på 281 sider registreret over 1100 tidsskrifter fra hele verden. De er naturligvis alfabetisk ordnet og forsynet med et referencenummer, så bibliografien nemt kan ajourføres.

Ved hvert tidsskrift oplyses: Titel, hjemland, udgiver, redaktør, adresse, første udkomne nummer, sidst udkomne nummer (hvis tidsskriftet er ophørt) og antal numre pr. år. Hvis tidsskriftet har skiftet navn, adresse eller lign. bemærkes det også.

Hvert tidsskrift har et kodebogstav, der fortæller, hvilke emner det hovedsageligt omhandler: Fortidsgåder, fortidsastronauter, kontaktpersoner, okulte eller paranormale fænomener, religiøse emner, rumforskning og UFOer.

Bibliografien indeholder kun engelsksprogede tidsskrifter eller tidsskrifter der af og til har engelsksprogede

resuméer eller lign. UFO-NYT er således ikke registreret i bibliografien, men nævnt under S138: SUFOI NEWS-LETTER (eller SUFOI NEWS), som indeholder oversættelser af udvalgte artikler fra UFO-NYT og udsendes til SUFOIs udenlandske kontakter ca. én gang om året.

Bibliografien er et uundværligt redskab i ethvert tidsskriftarkiv, og kan varmt anbefales.

KMH

Utraditionel turistfører over Malta

Erich von Däniken: *Fortidens profet. Risikable tanker om forekomsten af ikke-jordiske væsener. Bogans forlag. 163 sider, 94 kr.*

En ikke ganske ukendt schweizisk hotelmand ved navn Erich von Däniken har på Bogans forlag fået udgivet en utraditionel turistfører for Malta. Den har for denne genre så utraditionelle som ulogiske titel »Fortidens profet«, åbenbart Dänikens beskedne betegnelse for sig selv.

Bogens emner strækker sig lige fra Pagtens Ark til von Däniken selv, men bogen vil nok have størst værdi som guide for folk, der benytter sig af Folkeferies glimrende tilbud om feriehuse på Malta. De kan så selv konstatere, hvor meget hold der er i dén del af Dänikens bog.

- bo

UFO-SAGEN ER IKKE BARE BØGER

SUFOI har også andet at tilbyde end bøger og rapporter ...

UFO-lem i fornem guldmedekvalitet..... kr. **31,50**

Klodernes Kamp, engelsk radiohørspil kr. **30,00**

Postkort med UFO-motiv, 5 dobb. kort..... kr. **12,50**

Originalgrafik med UFO-motiv, 18 x 21,5 cm kr. **50,00**

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet plus kr. 7,00 (ekspedition/porto) til giro 9117725, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Også til observationsture: **SUFOIs detektor!**

Skandinavisk UFO Information kan nu igen levere den hidtil udsolgte detektor MFI-6. MFI-6 er en detektor, der kan opdage små ændringer i magnetfeltet - ændringer, der ofte er formodet at optræde ved ufo-forekomster. Således kaldes detektoren også for en ufo-detektor.

Detektoren har en lang række enestående karakter-træk . . .

- Er fuldt elektronisk med en spole som sensorenhed.
- Har en følsomhed på 500 μ T/s.
- Afgiver ved alarm en summende lyd.
- Er transportabel — med en størrelse på 13 x 6 x 3 cm.
- Har afbryder — og stik til ekstra-udstyr.
- Har et fantastisk lavt strømforbrug — fungerer ca. 1 år på et normalt 9V batteri, der let kan udskiftes.
- Er udviklet og produceret af kvalificeret personel i SUFOI.

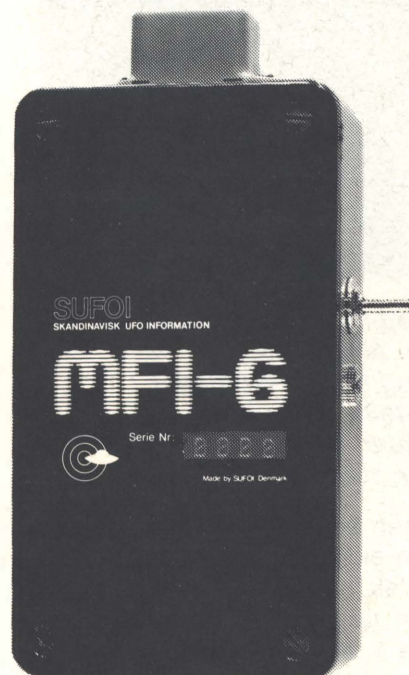
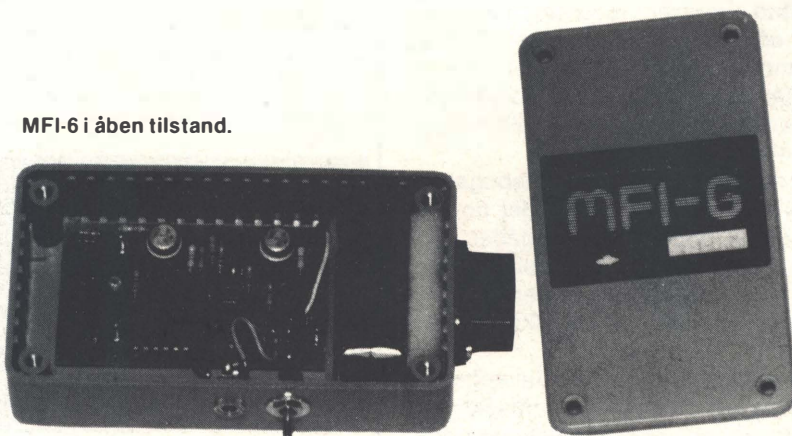
Ved køb leverer SUFOI . . .

- En færdigmonteret og aftestet detektor.
- Batteri monteret i detektoren.
- Et stik til brug ved tilslutning af ekstra-udstyr.
- Udførlig vejledning for detektoren og placeringen af denne.
- Tekniske specifikationer.
- Alarm-skemaer.

Endvidere kan SUFOI som ekstra-udstyr levere . . .

- En ekstra kraftig summer, der nemt kan tilsluttes detektoren.

MFI-6 i åben tilstand.

SUFOIs detektor MFI-6.

Detektoren MFI-6 koster

kun kr. 220,-

— den laveste pris på en elektronisk detektor på det danske marked.

Den eksterne summer, som SUFOI leverer som ekstra-udstyr, koster **kun kr. 49,-**.

Bemærk venligst de mindre prisstigninger. Detektoren og/eller eksterne summer bestilles lettest ved at indbetale beløbet + **kr. 10,00** (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

Ekstern summer, der også leveres af SUFOI.

